



សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និង វិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

Université Royale de Droit et des Sciences Economiques

Royal University of Law and Economics



សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា

ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក

ស្រាវជ្រាវពីថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២២ ដល់ថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២២

ស្រាវជ្រាវដោយ៖

និស្សិតឈ្មោះ លោក ឌីត ឃ្មុចនី

កញ្ញា សុខ សុគន្ធា

សាស្ត្រាចារ្យណែនាំ៖

លោក ហេង បូរ៉ា

ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ ៖ នីតិសាស្ត្រ

ជំនាន់ទី២២

ឆ្នាំចូលសិក្សា

២០១៨

ឆ្នាំសរសេរសារណា

២០២២

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

យើងខ្ញុំឈ្មោះ **ឱត ឃ្មុចលី** និង **សុខ សុគន្ធា** ជានិស្សិតថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រផ្នែកនីតិសាស្ត្រ ជំនាន់ទី២២ នៃ **សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច** ឆ្នាំសិក្សា ២០១៨-២០២២ ។

យើងខ្ញុំសូមគោរពថ្លែងអំណរគុណ និងសម្តែងនូវកត្តាពាធម៌យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ដូចតទៅ ៖

- លោកឪពុក **គាល ម៉ុច** និងអ្នកម្តាយ **ជិន រិន្ទា**
- លោកឪពុក **សុខ រោង** និងអ្នកម្តាយ **ម៉ែន វណ្ណា**

ជាទីគោរពស្រលាញ់របស់កូនៗទាំងទ្វេ ដែលលោកអ្នកមានគុណបានផ្តល់កំណើតដល់រូបកូនទាំងពីរ និងបាន ចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សា អប់រំទូន្មាន ប្រៀនប្រដៅ និងបានផ្តល់ក្តីស្រលាញ់ចំពោះកូនៗបានយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ តាំងពី ពេលចាប់កំណើតរហូតដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ លើសពីនេះទៅទៀត លោកអ្នកមានគុណទាំងទ្វេបានខិតខំ ប្រឹងប្រែង និងលះបង់នូវកម្លាំងកាយចិត្តគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ និងឧបត្ថម្ភឱ្យកូនៗបានសិក្សារៀនសូត្រ និងទទួលបានចំណេះវិជ្ជាដោយមិនគិតពីភាពឆ្លើយហត់ឡើយ។

យើងខ្ញុំ សូមគោរពថ្លែងអំណរគុណដល់ **ឯកឧត្តមសាកលវិទ្យាធិការ សាកលវិទ្យាធិការ ព្រឹទ្ធមុនីស្រី ព្រឹទ្ធមុនីស្រី ថ្នាក់ដឹកនាំ លោក លោកស្រីសាស្ត្រាចារ្យ** នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទ នីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ដែលបានខិតខំប្រឹងប្រែងអស់ពីសមត្ថភាពបណ្តុះបណ្តាល ចែករំលែក ផ្តល់ ចំណេះដឹង បទពិសោធន៍ និងដំបូន្មានល្អៗជាច្រើន រួមទាំងបង្ហាត់បង្រៀនដល់យើងខ្ញុំយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ដើម្បី ឱ្យយើងខ្ញុំបានសិក្សារៀនសូត្រ ក្រេបជញ្ជក់ចំណេះវិជ្ជារហូតបានបញ្ចប់ការសិក្សាប្រកបដោយភាពជោគជ័យ។

យើងខ្ញុំ សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ **លោកសាស្ត្រាចារ្យ ហេង ម៉ូរ៉ា** ដែលជាសាស្ត្រាចារ្យណែនាំរបស់ យើងខ្ញុំផ្ទាល់លើការសរសេរសារណាបញ្ចប់ការសិក្សាមួយនេះ ដោយលោកបានចំណាយពេលវេលាដ៏មានតម្លៃ និងមរមាញឹករបស់លោក ដើម្បីដឹកនាំ ផ្តល់ការប្រឹក្សា និងកែតម្រូវនូវចំណុចខ្វះខាតទៅលើការស្រាវជ្រាវ និង ចងក្រងនូវកិច្ចការសារណាបញ្ចប់ការសិក្សាមួយនេះ តាំងពីពេលចាប់ផ្តើមរហូតដល់ពេលយើងខ្ញុំបានបញ្ចប់ និង សម្រេចបាននូវកិច្ចការសរសេរសារណាបញ្ចប់ការសិក្សាមួយនេះ ដោយទទួលបាននូវលទ្ធផលល្អប្រសើរ។

ជាចុងបញ្ចប់នេះ ដើម្បីជាកិច្ចតបស្នង និងការដឹងគុណ យើងខ្ញុំទាំងពីរនាក់មានតែសូមគោរពជូនពរ ដល់ **លោកអ្នកមានគុណ ឯកឧត្តមសាកលវិទ្យាធិការ សាកលវិទ្យាធិការ ព្រឹទ្ធមុនីស្រី ព្រឹទ្ធមុនីស្រី ថ្នាក់ដឹកនាំ និង លោក លោកស្រីសាស្ត្រាចារ្យទាំងអស់** ជួបប្រទះតែសេចក្តីសុខ សេចក្តីចម្រើន និងសម្រេចបានជោគជ័យគ្រប់ការកិច្ចការងារ និងសូមប្រសិទ្ធិពរជ័យ សេរីមង្គល បរមហាប្រសើរ សូមជួបនូវពុទ្ធពរទាំងបួនប្រការគឺ៖ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ។

អារម្ភកថា

ក្រោយពីទទួលបានការសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រផ្នែកនីតិសាស្ត្រអស់រយៈពេលជិត ៤ (បួន) ឆ្នាំ កន្លងមក នៅសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច យើងខ្ញុំទាំងពីរទទួលបានចំណេះវិជ្ជាជាច្រើន។ ទន្ទឹមនឹងនេះ យើងខ្ញុំក៏មានការចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងលើប្រភេទនៃការធានាកាតព្វកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតែក ហើយ ដើម្បីឈានដល់ការបញ្ចប់ការសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ ផ្នែកនីតិសាស្ត្រ ដោយជោគជ័យ យើងខ្ញុំបានសម្រេចចិត្ត សរសេរសារណាបញ្ចប់ការសិក្សានូវប្រធានបទមួយ អំពី៖ **“ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក”** ដើម្បីបញ្ចប់ការសិក្សា ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រផ្នែកនីតិសាស្ត្រ ជំនាន់ទី២២ នេះផងដែរ។ មូលហេតុដែលយើងខ្ញុំសម្រេចចិត្តជ្រើសរើសយក ប្រធានបទនេះមកធ្វើការរៀបរៀងជាសៀវភៅសារណា ដើម្បីបញ្ចប់ការសិក្សា ដោយសារយើងខ្ញុំយល់ឃើញថា ប្រធានបទនេះ គឺជាប្រធានបទមួយដ៏លំបាក និងមានលក្ខខណៈស្មុគស្មាញខ្លាំង ដែលប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរភាគច្រើន ជួបការលំបាក និងពុំសូវយល់ដឹងអំពីសិទ្ធិ កាតព្វកិច្ច និងផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់ពួកគាត់នៅពេល បង្កើតហ៊ីប៉ូតែក។ ពិសេស ចំពោះយើងខ្ញុំផ្ទាល់ជាអ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវប្រធានបទនេះ ក៏ចង់ស្វែងយល់ឱ្យស៊ីជម្រៅ និងលម្អិតអំពីនីតិវិធី ក៏ដូចជាដំណើរការ នៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកនេះឱ្យបានច្បាស់លាស់បន្ថែមទៀតផងដែរ។

យើងខ្ញុំពិតមានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយ ដែលបានធ្វើការរៀបចំ និងស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទខាងលើ ដោយយើងខ្ញុំបានខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការរៀបចំចងក្រងនូវសៀវភៅសារណាបញ្ចប់ការសិក្សាមួយនេះ យ៉ាងសម្រិតសម្រាំង ព្រមទាំងប្រមូលផ្តុំ និងចងក្រងឡើងនូវខ្លឹមសារសំខាន់ៗ ដែលបានដកស្រង់ចេញពីបទដ្ឋាន គតិយុត្តជាធរមាន សៀវភៅស្នាដៃ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនទៀតតាមអ៊ីនធើណែត ដែលសុទ្ធសឹងជាឯកសារ អាចយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋានក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវបាន។ យើងខ្ញុំសង្ឃឹមថា ស្នាដៃសារណាបញ្ចប់ការសិក្សានេះ នឹងអាចក្លាយទៅជាឯកសារមួយដ៏សំខាន់ ដែលផ្តល់ចំណេះដឹង ជំនួយស្មារតី និងជួយសម្រួលដល់អ្នកសិក្សា ស្រាវជ្រាវ មិត្តអ្នកអាន និងមិត្តនិស្សិតជំនាន់ក្រោយទាំងអស់ រួមទាំងប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ដែលបានសិក្សាស្រាវជ្រាវ លើប្រធានបទ ឬបញ្ហាផ្សេងៗ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងលំហូរនីតិវិធី នៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សៀវភៅសារណាមួយនេះនៅតែមានចំណុចខ្វះខាត និងកំហុសឆ្គងមួយចំនួន ទៅលើការប្រើប្រាស់ពាក្យពេជ័ន៍ ឃ្លា ប្រយោគ អត្ថន័យ វេយ្យាករណ៍ និងអក្ខរាវិរុទ្ធផ្សេងៗផងដែរ។ ហេតុនេះ យើងខ្ញុំក៏សូមការអធ្យស្រ័យ ខន្តី និងអភ័យទោសទុកជាមុននូវរាល់កំហុសឆ្គងទាំងឡាយ ដែលកើតមានឡើង ដោយអចេតនា ហើយយើងខ្ញុំនឹងរង់ចាំទទួលនូវរាល់ការរិះគន់ក្នុងន័យស្ថាបនាពីសំណាក់ ឯកឧត្តម លោក ជំទាវ លោក-លោកស្រីសាស្ត្រាចារ្យ អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវ មិត្តអ្នកអាន និងសិស្សនិស្សិតទាំងអស់ផងដែរ។

ជាចុងបញ្ចប់ យើងខ្ញុំសូមជូនពរ ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រីសាស្ត្រាចារ្យ អ្នកសិក្សា ស្រាវជ្រាវ មិត្តអ្នកអាន និងសិស្សនិស្សិតទាំងអស់ ឱ្យជួបតែសំណាងល្អ និងទទួលបានជោគជ័យគ្រប់ការកិច្ច។

មាតិកា

ទំព័រ

សេចក្តីផ្តើម	១
--------------------	---

ជំពូកទី១

សញ្ញាណទូទៅនៃហ៊ីប៉ូតែក

ផ្នែកទី១ ប្រភេទនៃសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតែកនៅកម្ពុជា	៥
---	---

ផ្នែកទី២ អត្ថន័យនៃហ៊ីប៉ូតែក	៦
-----------------------------------	---

ផ្នែកទី៣ កម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតែក	៦
-------------------------------------	---

១. អចលនវត្ថុ	៦
--------------------	---

២. សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍	៧
-------------------------------	---

៣. ផលុបភោគ	៨
------------------	---

៤. វត្ថុដែលត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ពិសេស	៨
--	---

ផ្នែកទី៤ ប្រភេទនៃហ៊ីប៉ូតែក	៩
----------------------------------	---

១. ហ៊ីប៉ូតែកធម្មតា	៩
--------------------------	---

២. ហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាលើបំណុលអណ្តែត	៩
---	---

ផ្នែកទី៥ អានុភាពនៃហ៊ីប៉ូតែក	១០
-----------------------------------	----

១. ទំហំអានុភាពហ៊ីប៉ូតែក	១០
-------------------------------	----

២. ឧបាទេសកម្ម	១២
---------------------	----

៣. សិទ្ធិទាមទារសំណងរបស់អ្នកធានាដោយវត្ថុ	១៣
---	----

៤. ទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា	១៣
---	----

៥. លំដាប់នៃហ៊ីប៉ូតែក	១៤
----------------------------	----

ផ្នែកទី៦ ការចាត់ចែងហ៊ីប៉ូតែក	១៦
------------------------------------	----

១. ហ៊ីប៉ូតែកបន្ត	១៦
------------------------	----

២. អនុប្បទាន ឬការបោះបង់ហ៊ីប៉ូតែក	១៧
--	----

៣. អនុប្បទាន ឬការបោះបង់ និងការផ្លាស់ប្តូរនូវលំដាប់នៃហ៊ីប៉ូតែក	១៨
---	----

ជំពូកទី២

ដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស

ផ្នែកទី១ ការរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេស ២០

១. លក្ខខណ្ឌបង្កើតអានុភាព ២០

១.១ សមត្ថភាព ២០

១.២ ការព្រមព្រៀង ២១

២. លក្ខខណ្ឌតាំង ២៣

២.១ ប្រភេទនៃលិខិតយថាភូត ២៣

២.១.១ កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេសដោយលិខិតយថាភូតតាក់តែងឡើងដោយសារការី ២៣

២.១.២ កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេសដោយលិខិតយថាភូតរបស់សារការី ២៥

២.១.៣ កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេសដោយលិខិតបញ្ជាក់របស់មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ២៦

២.២ ការចុះបញ្ជីក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី ២៧

ផ្នែកទី២ ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស ២៧

១. ប្រភេទនៃពាក្យសុំចុះបញ្ជី ២៧

២. ការរៀបចំពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតេស ២៧

៣. ឯកសារដែលត្រូវរៀបចំ សម្រាប់ភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំចុះបញ្ជី ២៩

ផ្នែកទី៣ លំហូរនីតិវិធី នៃការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស ២៩

១. រដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត ៣០

១.១ សមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត ៣០

១.២ ការបញ្ជូនឯកសារទៅកាន់អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ ៣១

១.៣ ការទទួលឯកសារ និងការបង់ពន្ធ ៣១

១.៤ ការបោះត្រាចូល និងបញ្ជូនសំណុំឯកសារទៅកាន់រដ្ឋបាលសុរិយោដី ៣៣

២. រដ្ឋបាលមន្ទីរសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត ៣៤

២.១ សមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលមន្ទីរសុរិយោដី ៣៤

២.២ ដំណើរការនៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតេសនៅមន្ទីរសុរិយោដី ៣៤

២.២.១ ការទទួលពាក្យសុំចុះបញ្ជី និងការពិនិត្យឯកសារ ៣៤

២.២.២ នីតិវិធីរបស់ការិយាល័យជំនាញ នៃមន្ទីរសុរិយោដី ៣៥

២.២.៣ លំដាប់នៃការចុះបញ្ជី ៣៦

២.៣ ការចុះបន្ទុកហ៊ីប៉ូតែក	៣៧
២.៣.១ ការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកក្នុងសៀវភៅបញ្ជីដីធ្លី	៣៧
២.៣.២ ចំណុចដែលត្រូវចុះបញ្ជីអំពីហ៊ីប៉ូតែក	៣៧
២.៤ ការចេញលិខិតបញ្ជាក់ព័ត៌មាន និងការប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ	៣៨
២.៥ ការប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិទៅឱ្យកូនបំណុល	៣៩
២.៦ ការចុះបញ្ជីបន្ថែម	៣៩

ជំពូកទី៣

បញ្ហាប្រឈម និងដំណោះស្រាយ

ផ្នែកទី១ បញ្ហាប្រឈម	៤២
១. កង្វះខាតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក	៤២
២. ការយល់ដឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនៅមានកម្រិត	៤៣
៣. ការបំពានសិទ្ធិដោយម្ចាស់បំណុល	៤៣
៣.១ ការបំពានសិទ្ធិដោយម្ចាស់បំណុលនៅក្នុងកិច្ចសន្យា	៤៣
៣.២ ការតម្រូវឱ្យកូនបំណុលតម្កល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ	៤៤
៣.៣ ការចុះបញ្ជីបន្ថែម	៤៥
៤. ការអនុវត្តរបស់មន្ត្រី និងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក	៤៥
៤.១ ការរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកជាលិខិតយថាភូត	៤៥
៤.២ ដំណាក់កាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ	៤៦
៤.៣ ដំណាក់កាលរដ្ឋបាលសុរិយោដី	៤៧
ផ្នែកទី២ ដំណោះស្រាយ	៤៨
១. បង្កើតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកបន្ថែមទៀត	៤៩
២. ផ្សព្វផ្សាយ និងពង្រឹងការយល់ដឹងដល់ប្រជាពលរដ្ឋ	៥១
៣. វិធានការដើម្បីកុំឱ្យមានការបំពានសិទ្ធិដោយម្ចាស់បំណុល	៥២
៣.១ ចាត់វិធានការចំពោះការបំពានសិទ្ធិដោយម្ចាស់បំណុលក្នុងកិច្ចសន្យា	៥២
៣.២ ហាមឃាត់ចំពោះការតម្រូវឱ្យកូនបំណុលតម្កល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ	៥៣
៣.៣ ពង្រឹង និងជម្រុញឱ្យមានការចុះបញ្ជីបន្ថែម	៥៤
៤. ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់របស់អាជ្ញាធរ និងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការចុះបញ្ជី	៥៦
៤.១ ពង្រឹងការអនុវត្តរបស់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងសារការី	៥៦

៤.២ ពង្រឹងការអនុវត្តរបស់មន្ត្រីអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ	៥៨
៤.៣ ពង្រឹងការអនុវត្តរបស់មន្ទីរសុរិយោដី	៦០
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន	៦៣
អនុសាសន៍	៦៥
ឯកសារយោង	
បញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធ	

လေ့လာမှုများ

សេចក្តីផ្តើម

១. លំនាំបញ្ជាក់នៃការស្រាវជ្រាវ

រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជាឆ្នាំ១៩៩៣ ជាសញ្ញាបញ្ចប់សង្គ្រាមស៊ីវិលដ៏វែងនៅកម្ពុជា និងនាំកម្ពុជាឆ្ពោះទៅរកមាត់សន្តិភាព វឌ្ឍនភាព និងចីរភាព។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញឆ្នាំ១៩៩៣ បានកំណត់មាត់សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាដោយយកប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរី និងទទួលស្គាល់នូវកម្មសិទ្ធិឯកជនស្របច្បាប់។ ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននេះ បុគ្គលគ្រប់រូបអាចចូលរួមធ្វើសកម្មភាពជួញដូរ ទិញ លក់ ដាក់ប្រាក់កាត និងបង្កើតកិច្ចសន្យាដោយសេរី ដោយគ្មានការជ្រៀតជ្រែកពីសំណាក់រាជរដ្ឋាភិបាលឡើយ ដោយសារវាកើតឡើងចេញពីឆន្ទៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ បច្ចុប្បន្នដោយតម្រូវការនៃសេដ្ឋកិច្ចមានកម្រិតខ្ពស់ និងកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ជាហេតុតម្រូវឱ្យមាននូវដើមទុនជាច្រើនក្នុងការប្រកបអាជីវកម្ម។ នៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ប្រជាពលរដ្ឋម្នាក់ៗ តែងតែមានជួបនូវបញ្ហាកង្វះខាតឥណទានដោយខ្វះមិនបាន។ យើងសង្កេតឃើញថា ប្រជាពលរដ្ឋសម្រេចចិត្តជ្រើសយកការខ្ចីឥណទាន ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុទាំងនេះ។ ហេតុនេះហើយ ទើបការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកមានកំណើនកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ពីព្រោះថាហ៊ីប៉ូតែក គឺជាប្រភេទសិទ្ធិប្រាក់កាតប្រកួតប្រជែងដែលកូនបំណុល ឬតតិយជនដែលបានយកទ្រព្យមកដាក់ជាហ៊ីប៉ូតែក និងម្ចាស់បំណុល បានព្រមព្រៀងបង្កើតជាបន្ទុកមួយនៅលើទ្រព្យរបស់ខ្លួន។

របបគតិយុត្តហ៊ីប៉ូតែក ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ជាមធ្យោបាយធានាបំណុលដែលមានលក្ខណៈជាសិទ្ធិប្រាក់កាតប្រកួតប្រជែងតាមការព្រមព្រៀង ដោយម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក ដែលមានសិទ្ធិទទួលបានការសងចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួន ដែលមានអានុភាពអះអាងចំពោះតតិយជន និងបុគ្គលផ្សេងទៀត នៅពេលបំពេញលក្ខខណ្ឌតាមច្បាប់កំណត់ (លក្ខខណ្ឌបង្កើតអានុភាព និងលក្ខខណ្ឌតតាំង) ដោយមិនចាំបាច់ផ្ទេរការកាន់កាប់ក៏មិនតម្រូវឱ្យប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនេះទេ ដើម្បីទទួលបាននូវការការពារ និងសិទ្ធិដ៏ច្រើនបែបនេះ ការចុះបញ្ជីគឺជាជម្រើសមួយដែលខ្វះមិនបាន និងត្រូវចុះបញ្ជីនៅអង្គភាពសុរិយាដី នៃទីតាំងដែលអចលនវត្ថុស្ថិតនៅ។

២. ចំណោទបញ្ជាក់នៃការស្រាវជ្រាវ

ដើម្បីអាចឈានទៅដល់ដំណើរនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក យើងត្រូវដឹងជាមុនសិនអំពីសញ្ញាណទូទៅ នៃហ៊ីប៉ូតែក លក្ខណៈសំខាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រធានបទស្តីពី “ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក” នេះ តែងតែមានជាចម្ងល់ពីសំណាក់សាធារណជនដែលតែងចោទសួរជាបញ្ហាថា៖ ដើម្បីឱ្យការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន និងស្របច្បាប់តើត្រូវគោរពនូវលក្ខខណ្ឌអ្វីខ្លះ? ព្រមទាំងត្រូវឆ្លងកាត់ប៉ុន្មានដំណាក់កាលក្នុងការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក? តើដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកជាក់ស្តែងនៅក្នុងសង្គមជួបប្រទះនូវបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះ? ហើយមានមធ្យោបាយអ្វីខ្លះ ដើម្បីដោះស្រាយចំពោះបញ្ហាប្រឈមទាំងនោះ?

ហេតុនេះហើយ ទើបក្រុមយើងខ្ញុំលើកយកប្រធានបទ “ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស៍” នេះឡើងមក ដើម្បីធ្វើការ វែកញែក និងធ្វើការបកស្រាយទៅតាមដំណាក់កាលនីមួយៗនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស៍ ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីជាការចែករំលែកជូនសាធារណជនទាំងអស់បានស្វែងយល់កាន់តែច្បាស់។

៣. គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវ

គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវប្រធានបទនេះ គឺដើម្បីស្វែងយល់ឱ្យកាន់តែច្បាស់ និងស៊ីជម្រៅអំពីការបង្កើត ហ៊ីប៉ូតេស៍នៅកម្ពុជា និងបង្កើនទំនុកចិត្តរវាងគូភាគីនៃកិច្ចសន្យាក្នុងការផ្តល់កម្ចីតណាទាន ក៏ដូចជាដើម្បីការពារ នូវផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់គូភាគី ព្រមទាំងមានគោលបំណងក្នុងការចង្អុលបង្ហាញនូវដំណើរការ នៃការ បង្កើតហ៊ីប៉ូតេស៍ ដែលអាចការពារម្ចាស់បំណុល ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ច និងមិន មានលទ្ធភាពក្នុងការទូទាត់សងបំណុលរបស់ខ្លួន។ មួយវិញទៀត ក៏ជួយការពារនូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ របស់កូនបំណុល ចំពោះការយកអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនទៅដាក់ជាហ៊ីប៉ូតេស៍ ដោយប្រើប្រាស់ឱ្យអស់តម្លៃសេដ្ឋកិច្ច នៃអចលនវត្ថុនោះផងដែរ។

៤. ដែនកំណត់ និងវិសាលភាពនៃការស្រាវជ្រាវ

ក្នុងកិច្ចការស្រាវជ្រាវនេះ ក្រុមយើងខ្ញុំផ្ដោតសំខាន់ទៅលើដែនកំណត់ ដែលស្ថិតនៅក្រោមក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០០៧ ច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ ច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី និងលិខិត បទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនានា ហើយនៅក្នុងកិច្ចការស្រាវជ្រាវមួយនេះ យើងខ្ញុំបានសង្កត់ធ្ងន់តែទៅលើដំណើរការ នៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស៍ធម្មតា នៅកម្ពុជាតែប៉ុណ្ណោះ។ មូលហេតុដែលយើងខ្ញុំធ្វើការកំណត់អំពីដែនកំណត់ និង វិសាលភាពនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ដែលបានរៀបរាប់ខាងលើនេះ គឺជាកត្តារួមចំណែកមួយយ៉ាងសំខាន់ ដើម្បី ឱ្យមានភាពងាយស្រួលនៅក្នុងការអនុវត្ត ព្រមទាំងមានតម្លាភាព។

៥. សារៈសំខាន់នៃការស្រាវជ្រាវ

ប្រធានបទខាងលើនេះ ពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ សម្រាប់ឱ្យប្រជាពលរដ្ឋទូទៅបានយល់ដឹងច្រើន អំពីនីតិវិធីក្នុងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស៍ ដែលកើតឡើងនាពេលបច្ចុប្បន្ន និងទៅថ្ងៃអនាគត។ ពីព្រោះថា ដំណើរការ នៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស៍មានច្រើនដំណាក់កាល ព្រមទាំងមានភាពស្មុគស្មាញច្រើន ដែលធ្វើឱ្យប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ដែលពុំសូវយល់ដឹងផ្នែកច្បាប់ មិនបានយល់ដឹងច្បាស់ និងធ្វើឱ្យមានការភាន់ច្រឡំជាដើម។ ការខិតខំប្រឹងប្រែង ស្រាវជ្រាវ និងចងក្រងឡើងនេះ គឺមានសារៈប្រយោជន៍ណាស់ ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តហ៊ីប៉ូតេស៍កាន់តែមានភាពសុក្រឹត ច្បាស់លាស់ ព្រមទាំងឱ្យមានតម្លាភាពនៅក្នុងសង្គម។ ម៉្យាងទៀត ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងចងក្រងឡើងនេះ ក្នុងគោលបំណងជំនួយដល់និស្សិត និងគ្រប់បុគ្គលទាំងអស់ទុកជាឯកសារ ធ្វើការស្រាវជ្រាវបន្តឱ្យកាន់តែមាន ភាពល្អប្រសើរជាងនេះថែមទៀត។

៦. នីតិសាស្ត្រក្នុងការស្រាវជ្រាវ

ប្រធានបទខាងលើនេះ យើងខ្ញុំបានខិតខំធ្វើការស្រាវជ្រាវប្រមូលនូវឯកសារច្បាប់មួយចំនួន ដែលពាក់ព័ន្ធ ទៅនឹងប្រធានបទ ស្រាវជ្រាវតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតដែលមានប្រភពច្បាស់លាស់ ឬគេហទំព័រផ្លូវការ ដែលបាន ដកស្រង់ចេញពីប្រភពដើម រួមទាំងចំណេះដឹងដែលទទួលបានពីសំណាកលោកគ្រូ អ្នកគ្រូដែលជាសាស្ត្រាចារ្យ និងការចង្អុលបង្ហាញពីសំណាករៀបចំបន្ថែមផងដែរ។

៧. វេនសម្ព័ន្ធនៃការស្រាវជ្រាវ

ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការបកស្រាយបំភ្លឺទៅលើប្រធានបទសារណានេះ យើងខ្ញុំបានធ្វើការបែងចែកចេញ ជា ៣ (បី) ជំពូកធំៗ ដែលមានដូចខាងក្រោម៖

- ជំពូកទី១៖ សញ្ញាណទូទៅនៃហ៊ីប៉ូតេក
- ជំពូកទី២៖ ដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក
- ជំពូកទី៣៖ បញ្ហាប្រឈម និងដំណោះស្រាយ

ជំពូកទី១

សញ្ញាណទូរនៅលើប្តីប្តីតែក

ជំពូកទី១

សញ្ញាណទូទៅនៃហ៊ីប៉ូតេក

របបគតិយុត្តហ៊ីប៉ូតេក ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ជាមធ្យោបាយ សម្រាប់ធានាបំណុលដែលមានបញ្ចូលជាសិទ្ធិប្រាតិភោគប្រក្សតាមការព្រមព្រៀង ដោយម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកមានសិទ្ធិទទួលបានការសងចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួន ដោយមានអាទិភាពជាម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត ចំពោះអចលនវត្ថុដែលបានដាក់ធានាប្រាតិភោគ នៃកាតព្វកិច្ចដោយកូនបំណុល ឬគតិយជនដែលមានលក្ខណៈជាការមិនផ្ទេរការកាន់កាប់ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងផលបូកភោគផងដែរ។ លើកលែងតែមានច្បាប់ពិសេសដោយឡែកទើបអាចយកទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងក្រៅពីនេះមកធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេក^១។

ហ៊ីប៉ូតេក គឺជាប្រព័ន្ធមួយនៃសិទ្ធិប្រាតិភោគអនុប្បទាន ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់អចលនទ្រព្យឯកជនដើម្បីធានាបំណុលរបស់បុគ្គល នៅចំពោះមុខម្ចាស់បំណុល និងចំពោះមុខច្បាប់ផងដែរ។ ពាក្យថា - ហ៊ីប៉ូតេក - គឺជាពាក្យកម្ចីពីពាក្យបារាំង < HYPOTHÈQUE > ។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិល < CIVIL LAW > ហ៊ីប៉ូតេកគឺជាសិទ្ធិដែលម្ចាស់បំណុលមានទៅលើអចលនវត្ថុ ដែលកូនបំណុលយកមកដាក់ធានា ដោយកូនបំណុលមិនចាំបាច់ផ្ទេរការកាន់កាប់ទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលទេ។ ម្ចាស់សិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេក ក្នុងករណីមានវិវាទកើតឡើងដោយសារការមិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ច នោះម្ចាស់សិទ្ធិអាចទាមទារឱ្យកូនបំណុលលក់អចលនវត្ថុនោះ ដើម្បីយកប្រាក់មកសងបំណុលរបស់ខ្លួន។ នៅក្នុងសង្គមខ្មែរ ការខ្ចីប្រាក់គ្នាទៅវិញទៅមករវាងប្រជាជនគ្នាឯង ក្នុងពេលមានការបន្ទាន់គឺមានជាយូរយារណាស់មកហើយ ប៉ុន្តែមិនបានអនុវត្តសមស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ និងនីតិវិធីនោះទេ ដោយច្រើនតែអនុវត្តទៅតាមទម្លាប់នៃការព្រមព្រៀងគ្នា។ ប៉ុន្តែក្រោយឆ្នាំ១៩៥៣ ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចាប់ផ្តើមប្រែប្រួលដោយសារតែការវិវឌ្ឍនៃប្រព័ន្ធគតិយុត្ត និងការរីកចម្រើនការអនុវត្តច្បាប់ជៀសវាងមានវិវាទធ្ងន់ធ្ងរ។ ដូច្នេះហើយប្បញ្ញត្តិថ្មីៗទាក់ទងនឹងហ៊ីប៉ូតេក នីតិវិធីបំពេញបន្ថែមក្នុងការបង្កើតកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកឱ្យកាន់តែមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ ហ្មត់ចត់ និងសុក្រឹតជាងមុនថែមទៀត។

ជាគោលការណ៍ ហ៊ីប៉ូតេកត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការព្រមព្រៀងគ្នារវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល ឬគតិយជនដែលយកអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនមកដាក់ហ៊ីប៉ូតេក^២ តាមរយៈកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក។ កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកអាចត្រូវបានបង្កើតឡើង និងមានអានុភាពអនុវត្តទៅតាមទម្រង់ជាលិខិតសាមញ្ញផងដែរ ប៉ុន្តែករណីនេះ ម្ចាស់បំណុលនឹងមិនអាចយកហ៊ីប៉ូតេកនេះទៅធ្វើការតតាំងជាមួយនឹងគតិយជនផ្សេងបានឡើយ។

¹ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៣

² ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៤

ផ្ទុយទៅវិញ ដើម្បីអាចបង្កើតលក្ខខណ្ឌតាំងជាមួយតតិយជនបាន លុះត្រាតែកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកនោះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាទម្រង់លិខិតយថាភូត និងត្រូវចុះបញ្ជីនៅក្នុងសៀវភៅបញ្ជីដីធ្លីរបស់រដ្ឋបាលសុរិយោដី។

ផ្នែកទី១ ប្រវត្តិនៃសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេកនៅកម្ពុជា

ហ៊ីប៉ូតេក បានជ្រាបចូលមកក្នុងសង្គមខ្មែរតាមរយៈអាណានិគមនិយមបារាំង ដោយបានបញ្ចូលទៅក្នុង ក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ១៩២០ ដែលជាបឋមគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណីរបស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ តាមបែបទំនើប និងដំបូងបង្អស់។ ក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីនេះបានឱ្យនិយមន័យថា ហ៊ីប៉ូតេក គឺជាប្រាតិភោគប្រត្យក្សដែលបើកឱ្យ ម្ចាស់បំណុលប្តឹងនៅលើកំណត់សង ហើយសុំឱ្យលក់អចលនវត្ថុនោះ ទោះនៅលើដែនណាគឺ ដើម្បីយកប្រាក់ មកសងខ្លួនជាអ្នកមានឯកសិទ្ធិ និងបរិមាសិទ្ធិជាម្ចាស់បំណុលដទៃទៀត ដោយគ្មានការដកអចលនវត្ថុនោះពី កម្មសិទ្ធិករ ហើយការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកត្រូវធ្វើតាមច្បាប់បារាំង និងចំពោះមុខសារការីជាដាច់ខាត បើពុំនោះទេ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ^៣។

ក្នុងទសវត្សទី៧០ ប្រទេសកម្ពុជាបានធ្លាក់ក្នុងភ្លើងសង្គ្រាម ជាពិសេសការឡើងកាន់អំណាចរបស់របប កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ (១៩៧៥-១៩៧៩) ដែលបានបំផ្លាញប្រព័ន្ធគតិយុត្តទាំងស្រុង។ ក្រោយថ្ងៃដោះឆ្នាំ១៩៧៩ រដ្ឋអំណាចថ្មីចាប់ផ្តើមកសាងប្រទេសជាតិឡើងវិញ ព្រមទាំងបានរៀបចំប្រព័ន្ធច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តឡើងវិញ ផងដែរ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលនោះពុំទាន់មានបញ្ញត្តិគតិយុត្តណាបើកឱ្យមានប្រាតិភោគប្រត្យក្សនោះទេ ដោយសារតែ ពេលនោះកម្ពុជាស្ថិតនៅក្រោមរបបសង្គមនិយម ដែលមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានកម្មសិទ្ធិឯកជនឡើយ។ នៅឆ្នាំ១៩៨៩ កំណែទម្រង់រដ្ឋចាប់ផ្តើម ដោយធ្វើវិសោធនកម្មរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ហើយប្តូរមកជាប្រជាសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរី ទើបបើកឱ្យ មានកម្មសិទ្ធិលើដីសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរឡើងវិញ។ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩២ ច្បាប់ភូមិបាលត្រូវបានអនុម័តដោយសភា នៃរដ្ឋកម្ពុជា ដែលបញ្ជាក់អំពីលក្ខខណ្ឌ និងវិធាននានាពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតេកផងដែរ ដោយបានចម្លងនិយមន័យ ពីក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ១៩២០ ហើយតម្រូវឱ្យធ្វើនៅចំពោះមុខសារការីដូចក្នុងក្រមចាស់ឆ្នាំ១៩២០ ដែរ។

ការវិវឌ្ឍនៃរបបនយោបាយ បានឈានដល់ការអនុម័តច្បាប់ភូមិបាលថ្មីមួយទៀតក្នុងឆ្នាំ២០០១ ដោយ រដ្ឋសភានីតិកាលទី២ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលបំណងកែលម្អរបបកម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុ និងការធ្វើ ទំនើបកម្មលើប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដីធ្លី។ ច្បាប់ថ្មីនេះបានកំណត់ថា « **ហ៊ីប៉ូតេក គឺជាប្រាតិភោគកណ្តិកដែលបើកឱ្យ ម្ចាស់បំណុលប្តឹងសុំឱ្យលក់អចលនវត្ថុនោះ នៅពេលដល់កំណត់សង ទោះជាអចលនវត្ថុនោះនៅលើដែនណា ក៏ដោយ ដើម្បីយកប្រាក់មកសងខ្លួន និងម្ចាស់បំណុលដទៃទៀត ដែលជាអ្នកមានបុព្វសិទ្ធិ និងបរិមា ដោយមិន ដកអចលនវត្ថុនោះពីកម្មសិទ្ធិករទេ** » ។

³ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី (ចាស់), ២៥ កុម្ភៈ ១៩២០, មាត្រា ១៣៦៥

ក្រោយមក ក្រសួងយុត្តិធម៌បានសហការជាមួយទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជប៉ុន ហៅកាត់ថា JICA បានផ្ដើមធ្វើសេចក្ដីព្រាងក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី តាមរយៈគម្រោងអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធច្បាប់ និងយុត្តិធម៌ដែលរដ្ឋសភា អនុម័តជាផ្លូវការ និងត្រូវបាន ព្រះករុណាសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី ឡាយព្រះហស្តលេខា និងប្រកាសឱ្យប្រើឆ្នាំ២០០៧។ បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតេកមានលក្ខណៈលម្អិត និងច្បាស់លាស់ជាងមុន ផ្អែកតាម ច្បាប់ចាស់តាមប្រព័ន្ធច្បាប់បារាំង និងតាមជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ JICA ដែលយកតាមប្រព័ន្ធគតិយុត្តជប៉ុន។

ផ្នែកទី២ អត្ថន័យនៃហ៊ីប៉ូតេក

ហ៊ីប៉ូតេក សំដៅលើការខ្ចីប្រាក់ដែលមានវត្ថុធានាក្រោមច្បាប់កម្ពុជា និងដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈ កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល ឬតតិយជនដែលយកអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនមកដាក់ជាប្រាតិភោគ ដើម្បីធានាបំណុល។ ហ៊ីប៉ូតេក ជាសិទ្ធិប្រាតិភោគមួយប្រភេទ ដែលម្ចាស់បំណុលមានសិទ្ធិទទួលបានការសង ចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួន ដោយមានអាទិភាពជាម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត ចំពោះអចលនវត្ថុដែលបាន ដាក់ជាប្រាតិភោគនៃការធានាកាតព្វកិច្ចដោយកូនបំណុល ឬតតិយជន ដោយមិនផ្ទេរការកាន់កាប់^៤។

លើសពីនេះ ច្បាប់ពុំតម្រូវឱ្យកូនបំណុល ឬតតិយជន ប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះឱ្យម្ចាស់បំណុលនោះទេ។ ពោល គឺហ៊ីប៉ូតេកគ្រប់គ្រងតែចំពោះតម្លៃនៃវត្ថុប៉ុណ្ណោះ ដោយឡែកកូនបំណុល ឬតតិយជននៅតែជាកម្មសិទ្ធិករ នៃអចលនវត្ថុ និងមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលលើអចលនវត្ថុនោះដដែល។ ហេតុនេះ កូនបំណុល ឬ តតិយជនដែលយកវត្ថុមកដាក់ជាប្រាតិភោគ នៅតែមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលលើអចលនវត្ថុនោះបាន ជាធម្មតា។ មូលហេតុដែលច្បាប់កំណត់បែបនេះ គឺដើម្បីការពារ ក៏ដូចជាផ្តល់សិទ្ធិដល់កូនបំណុល ឬតតិយជន ដែលបានយកអចលនវត្ថុមកដាក់ជាប្រាតិភោគ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់អចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនឱ្យអស់ពីលទ្ធភាព។

ផ្នែកទី៣ កម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេក

តាមច្បាប់ជាធរមាន នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា វត្ថុដែលអាចធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកបាន មានដូចជា៖

១. អចលនវត្ថុ

អចលនវត្ថុ សំដៅលើដីធ្លី និងវត្ថុទាំងឡាយដែលនៅជាប់លើដីដែលមិនអាចធ្វើការផ្លាស់ទីបាន ដែលមាន ដូចជា៖ អគារ សំណង់ ដំណាំ រុក្ខជាតិ ជាអាទិ៍^៥។ បុគ្គលដែលអាចមានសិទ្ធិជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិលើដីធ្លីបាន ត្រូវតែជា បុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ^៦ តែប៉ុណ្ណោះ។ នៅក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី អនុញ្ញាតឱ្យកម្មសិទ្ធិករនៃអចលនវត្ថុអាច ប្រើប្រាស់អចលនវត្ថុរបស់ខ្លួន សម្រាប់ធ្វើជាប្រាតិភោគធានាលើបំណុលបាន ដោយមិនតម្រូវឱ្យកម្មសិទ្ធិករនោះ

^៤ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៣

^៥ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ១២០

^៦ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ២៤ កញ្ញា ១៩៩៣, មាត្រា ៤៤

ធ្វើការផ្ទេរនូវការកាន់កាប់ឡើយ^៧។ ប៉ុន្តែ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ពុំមែនមានន័យថាអចលនវត្ថុទាំងអស់នោះ សុទ្ធតែអាចបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកបាននោះទេ។ អចលនវត្ថុដែលអាចធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកបាន ត្រូវតែជាអចលនវត្ថុ ដែលបានចុះបញ្ជីស្របច្បាប់ និងមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុ ដែលបានធ្វើការចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវ នៅមន្ទីរសុរិយោដី ទើបអាចយកមកធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកបាន^៨។

ដោយឡែក ចំពោះដីដែលមានតែប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុ ឬប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ ប្រើប្រាស់ដីធ្លី ដែលជាប្រភេទប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិភាគៈ ក៏អាចយកមកអនុវត្តដូចគ្នាទៅនឹងអចលនវត្ថុដែលមាន ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិផងដែរ ដោយសារច្បាប់បានទទួលស្គាល់ និងចាត់ទុកថាប័ណ្ណទាំងនោះ គឺជាប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ និង អាចយកមកធ្វើជាកម្មវត្ថុ នៃហ៊ីប៉ូតេកបានផងដែរ^៩។

២. សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍

ក្នុងច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ១៩៩២ និងច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ មានតែអចលនវត្ថុ ដែលបានធ្វើការចុះបញ្ជី នៅសុរិយោដីប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកបាន។ ដោយឡែកក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី ឆ្នាំ២០០៧ អនុញ្ញាតឱ្យ ម្ចាស់សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អាចយកសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍របស់ខ្លួនទៅបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកបាន។ សូមបញ្ជាក់ផងដែរថា សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ សំដៅលើសិទ្ធិជួលអចលនវត្ថុក្នុងរយៈពេលវែង ចាប់ពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ឡើងទៅ^{១០} ហើយ ច្បាប់បានកំណត់នូវលក្ខខណ្ឌពិសេស ដោយតម្រូវឱ្យគ្រួសារគ្រប់គ្រងធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ^{១១} និងចុះបញ្ជី នៅមន្ទីរសុរិយោដី^{១២} បើមិនដូច្នោះទេ ពុំមានអានុភាពឡើយ។ ហេតុនេះ មានន័យថាសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ក៏អាច យកមកធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកបានផងដែរ^{១៣} ប្រសិនបើសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍នោះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងត្រឹមត្រូវ ទៅតាមច្បាប់កំណត់។

មូលហេតុដែលក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មីបានកំណត់ដូច្នេះ ដោយសារសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ក៏មានតម្លៃជាសេដ្ឋកិច្ច ដែលអាចធ្វើអនុប្បទានបាន ហើយក៏ជាសិទ្ធិដែលភ្ជាប់ទៅនឹងអចលនវត្ថុផងដែរ។ ម្យ៉ាងទៀត សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលបង្កើតឡើងដោយបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវ ទោះបីអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុ នៃសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍នោះត្រូវបាន ធ្វើអនុប្បទានទៅឱ្យតតិយជនក៏ដោយ ក៏សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍នៅតែបន្តមានអត្ថិភាពលើអចលនវត្ថុនោះដដែល។

^៧ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០២១, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៣ កថាខណ្ឌទី១

^៨ ច្បាប់ភូមិបាល, លេខ នស/រកម/០៨០១/១៤, ៣០ សីហា ២០០១, មាត្រា ១៩៩

^៩ ច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី, នស/រកម/០៥១១/០០៧, ៣១ ឧសភា ២០១១, មាត្រា ១៤

^{១០} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ២៤៤

^{១១} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ២៤៥

^{១២} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ២៤៦

^{១៣} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៣ កថាខណ្ឌទី២

៣. ផលបូកភាគ

ក្រៅពីសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ច្បាប់ក៏អនុញ្ញាតឱ្យផលបូកភាគ អាចបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកលើផលបូកភាគរបស់ខ្លួនបានផងដែរ¹⁴។ ចំពោះផលបូកភាគនេះ ច្បាប់បានឱ្យនិយមន័យថា ជាសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលនៅលើអចលនវត្ថុ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដទៃ ក្នុងអំឡុងពេលកំណត់ណាមួយ ដែលមិនឱ្យលើសពីមួយជីវិតរបស់ផលបូកភាគី¹⁵។ ទោះជាយ៉ាងណា ផលបូកភាគក៏អាចធ្វើអនុប្បទាន និងមានតម្លៃផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចមិនខុសគ្នាអំពីសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ខាងលើដែរ។ ហេតុនេះហើយ ទើបក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មីអនុញ្ញាតឱ្យផលបូកភាគ អាចយកសិទ្ធិលើផលបូកភាគរបស់ខ្លួនទៅធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតែក ដើម្បីជាប្រាតិភាគធានាបំណុលរបស់ខ្លួនបាន។

៤. វត្ថុដែលត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ពិសេស

ជាគោលការណ៍ នៅក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី ឆ្នាំ២០០៧ បានទទួលស្គាល់ និងអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកទៅលើអចលនវត្ថុ សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងផលបូកភាគ។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណា ក្នុងករណីដែលច្បាប់ពិសេសបានទទួលស្គាល់ចំពោះការយកទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត ក្រៅពីអចលនវត្ថុមកធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតែក ដូច្នេះក្រមរដ្ឋប្បវេណីក៏ទទួលស្គាល់នូវការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកតាមប្រភេទ នៃទ្រព្យផ្សេងនោះផងដែរ¹⁶ ដូចជា៖ រថយន្ត និងនាវា ដែលមានប្រព័ន្ធចុះបញ្ជី ជាដើម¹⁷។

ជាក់ស្តែង ក្រៅពីអចលនវត្ថុ សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងផលបូកភាគ ដែលមានបញ្ញត្តិក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីច្បាប់ក៏អនុញ្ញាតឱ្យហ៊ីប៉ូតែកអាចបង្កើតលើចំណែកឯកជន នៃអាគារសហកម្មសិទ្ធិបានផងដែរ។ ដូច្នេះហើយមានន័យថា កម្មសិទ្ធិកន្លែងចំណែកឯកជននីមួយៗ ក៏មានសិទ្ធិក្នុងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកនៅលើចំណែកឯកជនរបស់ខ្លួនបាន ដោយត្រូវអនុវត្តទៅតាមនីតិវិធីច្បាប់ ដែលមានជាធរមាន¹⁸។ ចំពោះករណីនេះ យើងឃើញថាពុំមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧ នោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានបញ្ញត្តិទទួលស្គាល់ និងអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ពិសេស។

ផ្នែកទី៤ ប្រភេទនៃហ៊ីប៉ូតែក

យោងតាមបទបញ្ញត្តិ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី ឆ្នាំ២០០៧ ហ៊ីប៉ូតែកត្រូវបានកំណត់ធ្វើការបែងចែកចេញជា ០២ (ពីរ) ប្រភេទ គឺ៖

¹⁴ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៣ កថាខណ្ឌទី២
¹⁵ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ២៥៦ កថាខណ្ឌទី១
¹⁶ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៣ កថាខណ្ឌទី៣
¹⁷ សេចក្តីកំណត់ចំពោះមាត្រានីមួយៗ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី, ១២ វិច្ឆិកា ២០០៩, ភាគ២, គន្ថីទី៦, មាត្រា ៨៤៣ កថាខណ្ឌទី៣
¹⁸ អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់អគារសហកម្មសិទ្ធិ, លេខ ១២៦.អនក្រ.បក, ១២ សីហា ២០០៩, មាត្រា ១១ កថាខណ្ឌទី២

១. ហ៊ីប៉ូតេកធម្មតា

ហ៊ីប៉ូតេកធម្មតា គឺជាសិទ្ធិប្រាតិភោគដែលម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេក មានសិទ្ធិទទួលបានការសង ចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួន ដោយមានអាទិភាពជាម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត ចំពោះអចលនវត្ថុដែលបានដាក់ជាប្រាតិភោគ នៃកាតព្វកិច្ចដោយកូនបំណុល ឬតតិយជនដោយមិនផ្ទេរការកាន់កាប់¹⁹។ ម៉្យាងទៀត ហ៊ីប៉ូតេកធម្មតា អាចធ្វើឡើងដើម្បីធានាសិទ្ធិលើបំណុល ដែលបានកំណត់ជាក់លាក់ណាមួយ ហើយហ៊ីប៉ូតេកនេះនឹងត្រូវរលត់នៅពេលដែលសិទ្ធិលើបំណុលត្រូវបានសង។

សូមបញ្ជាក់ថាផងដែរថា ហ៊ីប៉ូតេក គឺជាការដាក់ប្រាតិភោគដោយអចលនវត្ថុ ដោយមិនមានការផ្ទេរនូវការកាន់កាប់ទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកឡើយ។ លើសពីនេះ ការកាន់កាប់លើអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុ នៃការដាក់ប្រាតិភោគដោយហ៊ីប៉ូតេក នៅតែស្ថិតក្នុងការកាន់កាប់ដោយអ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកដដែល។

២. ហ៊ីប៉ូតេកដើម្បីធានាលើបំណុលអណ្តែត

ហ៊ីប៉ូតេកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត គឺជាសិទ្ធិដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីធានាកាតព្វកិច្ចមិនកំណត់ដែលអាចកើតឡើងរវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល ដោយសារជួញដូរជានិរន្តរ៍ ដែលមានប្រភេទកំណត់ក្នុងកម្រិតនៃចំនួនអតិបរមា ដោយទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលមិនកំណត់នេះ អាចត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត²⁰។

ហ៊ីប៉ូតេកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមកិច្ចសន្យា មិនខុសគ្នាពីហ៊ីប៉ូតេកធម្មតានោះទេ។ ហ៊ីប៉ូតេកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែតមិនអាចតាំងជាមួយតតិយជនបានទេ ប្រសិនបើគ្មានការរៀបចំជាទម្រង់លិខិតយថាភូត និងមិនបានចុះបញ្ជី។ លក្ខណៈខុសគ្នាពីហ៊ីប៉ូតេកធម្មតាត្រង់ហ៊ីប៉ូតេកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែតបង្កើតឡើង ដោយសម្រួលក្នុងសកម្មភាពជួញដូរជានិរន្តរ៍រវាងម្ចាស់បំណុល និងអ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត ហើយក៏មានលក្ខខណ្ឌក្នុងការបង្កើតមួយចំនួនខុសគ្នាពីហ៊ីប៉ូតេកធម្មតាផងដែរ។

ក្នុងកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត ភាគីចាំបាច់ត្រូវតែកំណត់ទុកជាមុននូវទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុល ដែលត្រូវបានធានាក្នុងកម្រិត នៃចំនួនអតិបរមា។ មួយវិញទៀត ទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុល ដែលត្រូវបានធានាបំណុលអណ្តែតបាន ពេល គឺម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកអាចអនុវត្តហ៊ីប៉ូតេករបស់ខ្លួនបានក្នុងកម្រិតនៃចំនួនអតិបរមាចំពោះប្រាក់ដើម ដែលត្រូវបានកំណត់ជាស្ថាពរនៅក្នុងកិច្ចសន្យា ការប្រាក់ និងធនលាភផ្សេងៗ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសំណងនៃការខូចខាត ដែលកើតឡើងដោយការមិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ចផងដែរ ²¹។

¹⁹ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៣ កថាខណ្ឌទី១

²⁰ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៦៧

²¹ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៦៨

ផ្នែកទី៥ អានុភាពនៃហ៊ីប៉ូតេក

នៅពេលសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេកត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលច្បាប់តម្រូវឲ្យហើយ ហ៊ីប៉ូតេកនឹងបង្កើត អានុភាពគតិយុត្តលើវត្ថុដែលភ្ជាប់នឹងដី ដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេក នៅពេលបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកក៏ត្រូវបានរាប់បញ្ចូល ទាំងវត្ថុ ដែលភ្ជាប់នៅពេលបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកផងដែរ។ ហ៊ីប៉ូតេកមានអានុភាពនាំឱ្យទឹកប្រាក់ ដែលម្ចាស់បំណុល ហ៊ីប៉ូតេកអាចទទួលបានការសង ដោយមានអាទិភាពពីប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ក្នុងករណី ដែលកូនបំណុល មិនបានសងបំណុល។ ហ៊ីប៉ូតេកនឹងត្រូវបានអនុវត្តតាមនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងករណី ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកចូលរួមនៅក្នុងការចែកចំណែកតាមនីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំ ដែលត្រូវបានចាប់ផ្តើមតាមរយៈ ពាក្យសុំរបស់គតិយជន កូនបំណុលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលពីវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុ នៃហ៊ីប៉ូតេកនោះ។ ហេតុនេះ អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកអាចសង់សំណង់អាគារ ឬដាំដំណាំជាអាទិ៍ ដោយសេរីក្នុងទំហំនៃសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលរបស់ខ្លួន។

ហ៊ីប៉ូតេកក៏មានអានុភាពទៅលើអាគារ ដែលភ្ជាប់ទៅនឹងដី និងដើមឈើដែលបានដាំនៅលើដីជាអាទិ៍ នៅក្រោយពេលបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកបានផងដែរ។ ដោយសារអ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យ ផលពីវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេក ហេតុនេះអ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកអាចធ្វើការរុះរើសំណង់អាគារ ដែលនៅភ្ជាប់ នឹងដី ឬដើមឈើដែលបានដាំលើដី ជាអាទិ៍ ហើយប្រមូលផលដំណាំបានដោយផ្អែកលើសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។

១. ទំហំអានុភាពហ៊ីប៉ូតេក

ក្នុងករណីហ៊ីប៉ូតេកបង្កើតលើដីមួយកន្លែង ហ៊ីប៉ូតេកនោះនឹងមានអានុភាពទៅលើវត្ថុដែលភ្ជាប់នឹងដីនោះ រួមទាំងអាគារ ដែលនៅលើដីហ៊ីប៉ូតេកនោះផងដែរ²²។ ពាក្យថា “ **ហ៊ីប៉ូតេកមានអានុភាព** ” ត្រង់នេះបញ្ជាក់អំពី ទំហំទឹកប្រាក់ ដែលម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកអាចទទួលបាននូវការសង ដោយមានអាទិភាពពីប្រាក់ដែលបានពី ការលក់ក្នុងករណីកូនបំណុលមិនបានសងបំណុល។ ប្រសិនបើហ៊ីប៉ូតេកត្រូវបានបង្កើតលើដីមួយកន្លែង ហើយ ដល់កំណត់សង ប៉ុន្តែកូនបំណុលមិនសងនូវសិទ្ធិលើបំណុលនោះ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកអាចធ្វើការរឹបអូសដី និងវត្ថុទាំងឡាយដែលភ្ជាប់លើដី ព្រមទាំងអាគារទៅលក់ដោយបង្ខំ ហើយទំហំទឹកប្រាក់ដែលម្ចាស់បំណុល ហ៊ីប៉ូតេកអាចទទួលបានការសងនោះ គឺទំហំទឹកប្រាក់សរុប ដែលបានមកពីការលក់ដី និងវត្ថុដែលភ្ជាប់នឹងដីនោះ រួមទាំងអាគារផងដែរ។

យើងដឹងហើយថា អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកនៅតែអាចប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលនៅលើអចលនវត្ថុដែលជា កម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកបានដដែល។ ប្រសិនបើកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកនោះជាដីទេ ដោយពុំមានសំណង់ណាមួយដែល

²² ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៦ កថាខណ្ឌទី១

ភ្ជាប់នឹងដីទេ ហើយក្រោយពីបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកររួចរាល់ អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកបានសង់សំណង់អាគារនៅលើដីនោះ ដូច្នេះ ហ៊ីប៉ូតេកក៏នឹងមានអានុភាពទៅលើវត្ថុដែលភ្ជាប់ ឬអាគារដែលបានសាងសង់ឡើងក្រោយពីការបង្កើត ហ៊ីប៉ូតេកនោះផងដែរ²³។

ឧទាហរណ៍៖ លោក ក ជាម្ចាស់ដីមួយកន្លែង ហើយលោក ក បានសាងសង់អាគារមួយនៅលើដីនោះមុន ការបង្កើតសិទ្ធិលើហ៊ីប៉ូតេក។ ក្រោយមកលោក ក បានបង្កើតសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេកនៅលើដីនោះទៅឱ្យលោក ខ ។ ក្នុង ករណីនេះ អានុភាពនៃហ៊ីប៉ូតេករបស់លោក ខ គឺមាននៅលើដីផង និងនៅលើអាគារផង។

ផ្ទុយទៅវិញ សិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេកនៅលើអចលនវត្ថុមួយកន្លែង ពុំមានអានុភាពទៅលើផលដែលកើតចេញពី អចលនវត្ថុនោះទេ²⁴ មិនថាជាផលស៊ីវិល ឬផលធម្មជាតិឡើយ ដោយសារតែហ៊ីប៉ូតេកត្រូវបានបង្កើតឡើងជាថ្មី ទៅនឹងតម្លៃនៅលើអចលនវត្ថុមួយ ដើម្បីធានាកាតព្វកិច្ច។ ប៉ុន្តែ អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកនៅលើអចលនវត្ថុមួយ នៅតែ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលលើអចលនវត្ថុនោះដដែល។ ដូច្នេះ ផលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកធានាដោយវត្ថុ។ មានន័យថាទោះបីជាដី ឬអាគារត្រូវបានដាក់ហ៊ីប៉ូតេកហើយក៏ដោយ ក៏ថ្លៃឈ្នួលដែលកើតចេញពីដី ឬអាគារនោះ នៅតែជារបស់អ្នកធានាដោយវត្ថុដដែល។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីដែលអចលនវត្ថុដែលជាប់ហ៊ីប៉ូតេកនោះ ត្រូវបានលក់ ដោយការអនុវត្តហ៊ីប៉ូតេក អ្នកទិញនឹងធ្វើលទ្ធកម្មកម្មសិទ្ធិពេញលេញ ហើយអ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកនឹងត្រូវបាត់បង់ កម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកនេះដែរ²⁵ ។ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលលើអចលនវត្ថុ របស់អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកនោះ ក៏ត្រូវបានរលត់ផងដែរ។

ដូច្នេះហើយ ទើបក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី បានកំណត់ថាហ៊ីប៉ូតេកនឹងមានអានុភាពចំពោះផលតែនៅពេលដែល អចលនវត្ថុជាប់ហ៊ីប៉ូតេកនោះត្រូវបានរឹបអូស ហើយម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកអាចរឹបអូសផលនោះបាន²⁶ ដោយ ឡែកចំពោះនីតិវិធីអនុវត្តចំពោះផលក្រោយការរឹបអូសអចលនវត្ថុ នឹងមានបញ្ញត្តិដាក់លាក់ក្នុងច្បាប់²⁷។

២. ឧបាទេសកម្ម

ហ៊ីប៉ូតេក ជាសិទ្ធិដែលបង្កើតឡើងដើម្បីប្តូរទៅនឹងតម្លៃនៃកម្មវត្ថុដាក់លាក់ណាមួយ ដូច្នេះនៅពេលអ្នក បង្កើតហ៊ីប៉ូតេកបានលក់អចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនទៅឱ្យតតិយជន ឬអចលនវត្ថុនោះបានបាត់បង់ ឬខូចខាតដោយ កំហុសរបស់តតិយជន ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកអាចអនុវត្តសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេករបស់ខ្លួនចំពោះប្រាក់ ឬវត្ថុផ្សេងដទៃទៀត

²³ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៦ កថាខណ្ឌទី១

²⁴ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៨ វាក្យខណ្ឌទី១

²⁵ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៨ វាក្យខណ្ឌទី២

²⁶ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៨ និងមាត្រា ៨៤៩

²⁷ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី, នស/កម/០៧០៦/០២១, ០៦ កក្កដា ២០០៦, មាត្រា ៥១៦

ដែលជាតារាងការលក់ ឬសំណងព្យាបាលកម្ម ដែលកើតចេញពីការខូចខាត ឬការបាត់បង់នោះ ដែលអ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកត្រូវទទួលនេះ គឺជាឧបាទេសកម្មលើវត្ថុ²⁸។

ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើប្រាក់ត្រូវបានបង់ ឬវត្ថុដទៃទៀតនោះត្រូវបានប្រគល់ដល់អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកហើយ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកនោះ ពុំអាចអនុវត្តសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេករបស់ខ្លួនទៀតបានឡើយ²⁹។ ព្រោះ ហ៊ីប៉ូតេកត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីអនុវត្តទៅលើកម្មវត្ថុមួយជាក់លាក់។ ប៉ុន្តែ នៅក្រោយពេលដែលប្រាក់ ឬវត្ថុដទៃទៀតនោះបានបាត់បង់ ឬប្រគល់ដល់អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកហើយ វានឹងច្រឡំជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀតរបស់អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក ពោល គឺវាមិនអាចបែងចែកដាច់ពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកបានទេ។ ដូច្នេះ ក្រមរដ្ឋប្បវេណីបានកម្រិតនូវការអនុវត្តសិទ្ធិពីសំណាក់ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេក។

ឧទាហរណ៍៖ លោក ក បានបង្កើតសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេកនៅលើអាគារមួយកន្លែងរបស់ខ្លួនទៅឱ្យលោក ខ ដើម្បីធានាបំណុលរបស់ខ្លួនចំនួន ១០ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក។ ប៉ុន្តែ លោក គ បានធ្វើឱ្យអាគារនោះត្រូវភ្លើងឆេះ។ ដូចនេះ លោក ខ ដែលជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកអាចប្តឹងទាមទារប្រាក់ដែលជាថ្លៃសំណងនៃការខូចខាតអាគារពីលោក គ បានតាមរយៈឧបាទេសកម្មលើវត្ថុនៃម្ចាស់សិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេកលើវត្ថុនោះ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើលោក គ បានផ្តល់ប្រាក់សំណងខូចខាតនៃអាគារនោះទៅឱ្យលោក ក រួចហើយ លោក ខ មិនអាចប្តឹងទាមទារប្រាក់ពីលោក ក តាមរយៈឧបាទេសកម្មលើវត្ថុបានទៀតបានទេ។ ពីព្រោះ ប្រាក់ដែលជាសំណងថ្លៃខូចខាតអាគារដែលលោក ក ទទួលបាននោះក្លាយទៅជាទ្រព្យទូទៅរបស់លោក ក ហើយ។ ប៉ុន្តែ លោក ខ នៅតែអាចទាមទារប្រាក់ជំពាក់ពីលោក ក ជាម្ចាស់បំណុលធម្មតាបាន។

ដូច្នេះ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកអាចធ្វើឧបាទេសកម្មលើប្រាក់ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលកើតចេញពីការលក់ ឬការខូចខាត ការបាត់បង់នូវអចលនវត្ថុហ៊ីប៉ូតេកបាន នៅមុនពេលដែលប្រាក់ ឬវត្ថុនោះត្រូវបានបង់ ឬប្រគល់ឱ្យអ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើប្រាក់ ឬវត្ថុនោះត្រូវបានប្រគល់ទៅដល់អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកហើយ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកនឹងបាត់បង់សិទ្ធិក្នុងការធ្វើឧបាទេសកម្ម។

៣. សិទ្ធិទាមទារសំណងរបស់អ្នកធានាដោយវត្ថុ

ក្រមរដ្ឋប្បវេណី អនុញ្ញាតឱ្យតតិយជនអាចយកអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនទៅដាក់ជាហ៊ីប៉ូតេកដើម្បីធានាបំណុលឱ្យកូនបំណុលបាន³⁰។ ដូច្នេះ អាចមានករណីដល់កាលបរិច្ឆេទកំណត់សង កូនបំណុលពុំមានលទ្ធភាពសងបំណុល ហើយម្ចាស់បំណុលបានអនុវត្តសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេកដោយការរឹបអូសអចលនវត្ថុនោះលក់ដោយបង្ខំ ដើម្បីសង

²⁸ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៩ កថាខណ្ឌទី១ វាក្យខណ្ឌទី១

²⁹ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៩ កថាខណ្ឌទី១ វាក្យខណ្ឌទី២

³⁰ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៣ កថាខណ្ឌទី១

បំណុលរបស់ខ្លួន។ ក្នុងករណីខ្លះទៀត ដើម្បីថែរក្សានូវអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួន និងបញ្ចៀសពីការអនុវត្តដោយបង្ខំ អ្នកធានាដោយវត្ថុបានសងបំណុលជំនួសកូនបំណុល ដែលសកម្មភាពទាំងនេះសុទ្ធសឹងតែជាការណាមួយនាំឱ្យ ខូចប្រយោជន៍របស់អ្នកធានាដោយវត្ថុ។ ដូច្នេះ ដើម្បីជាភាពយុត្តិធម៌ចំពោះអ្នកធានាដោយវត្ថុ ក្រុមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី បានផ្តល់សិទ្ធិដល់អ្នកធានាដោយវត្ថុ អាចធ្វើការទាមទារសំណងពីកូនបំណុលបាន ក្នុងករណីដែលខ្លួនបានសង បំណុលជំនួសកូនបំណុល ឬក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលបានរឹបអូសនូវអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួន ដោយសារតែកូន បំណុលអលទ្ធភាពសងក្នុងការសងបំណុល³¹។ ការទាមទារសំណងនេះ ត្រូវអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិស្តីពីការធានា³²។

ឧទាហរណ៍៖ លោក X ជាកូនបំណុលដែលជំពាក់ប្រាក់លោក Y ចំនួន ៩ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក។ លោក Y គឺជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក ហើយ Z គឺជាអ្នកធានាដោយវត្ថុ (តតិយជន) ដែលបានធានាលើបំណុលចំនួន ៩ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក។ លោក Y បានអនុវត្តសិទ្ធិលើហ៊ីប៉ូតែករបស់ខ្លួន ហើយបានទទួលនូវការសងគ្រប់ចំនួន ហើយលោក Z ដែលជាអ្នកធានាដោយវត្ថុបានបាត់បង់នូវកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។ ក្នុងករណីនេះ លោក Z មានសិទ្ធិ ទាមទារសំណងពីលោក X ។

៤. ទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា

ទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា មានន័យថាជាទំហំដែលអាចទទួលបានការសង ដោយមាន អាទិភាព។ ទំហំដែលអាចទទួលបានការសងដោយមានអាទិភាព ត្រូវបានកម្រិតត្រឹមសិទ្ធិលើបំណុលចំពោះ ប្រាក់ដើម ព្រមទាំងការប្រាក់ និងប្រាក់សំណងការខូចខាតជាអាទិ៍ ក្នុងរយៈពេល ០២ (ពីរ) ឆ្នាំ ចុងក្រោយតែ ប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះការប្រាក់ និងប្រាក់សំណងការខូចខាតជាអាទិ៍ដែលមានមុនរយៈពេល ០២ (ពីរ) ឆ្នាំ ចុង ក្រោយនេះ ម្ចាស់បំណុលនៅតែមានសិទ្ធិទាមទារពីកូនបំណុលដដែល តែក្នុងនាមជាម្ចាស់បំណុលធម្មតា³³។

ឧទាហរណ៍៖ លោក ក មានដីមួយកន្លែង តម្លៃ ៣ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក។ លោក ក បានយកដីនេះទៅ ដាក់ហ៊ីប៉ូតែកឱ្យលោក ខ ដើម្បីធានាបំណុល ១ ៥០០ ដុល្លារអាមេរិក ដោយការប្រាក់ ១០% ក្នុងមួយឆ្នាំ បំណុលនេះត្រូវបានខ្ចីសម្រាប់រយៈពេល ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ពីឆ្នាំ២០១៦ រហូតដល់ឆ្នាំ២០២១ ។ លោក ក ពុំដែល បានបង់ការប្រាក់មកឱ្យលោក ខ ឡើយ។ ដូច្នេះ ប្រសិនបើកាលបរិច្ឆេទកំណត់សងមកដល់ ហើយលោក ក គ្មានលទ្ធភាពសងទេ នោះលោក ខ ដែលជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកមានសិទ្ធិទទួលបានការសងជាអាទិភាពនូវប្រាក់ ដើមចំនួន ១ ៥០០ ដុល្លារអាមេរិក ព្រមទាំងការប្រាក់សម្រាប់រយៈពេល ០២ (ពីរ) ឆ្នាំ ចុងក្រោយ។ ពេល គឺពី ឆ្នាំ២០១៩ រហូតដល់ឆ្នាំ២០២១ ដែលមានតម្លៃស្មើនឹង $1.500 \times 10\% \times 02$ ឆ្នាំ = ៣០០ ដុល្លារអាមេរិក។

³¹ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៥០

³² ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៩១១

³³ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៥២

ដូច្នេះ លោក ខ មានសិទ្ធិទទួលបានការសងជាអាទិភាពនូវទឹកប្រាក់សរុបចំនួន ១ ៨០០ ដុល្លារអាមេរិក។ រីឯការប្រាក់រយៈពេល ០៣ (បី) ឆ្នាំ ទៀត គឺពីឆ្នាំ២០១៦ រហូតដល់ឆ្នាំ២០១៩ ដែលមានតម្លៃ ៤៥០ ដុល្លារអាមេរិក លោក ខ នៅតែអាចទាមទារពីលោក ក បានដដែល ប៉ុន្តែក្នុងនាមជាម្ចាស់បំណុលធម្មតា ពុំអាចទាមទារក្នុងនាមជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកបានឡើយ។

មូលហេតុដែលច្បាប់ចែងយ៉ាងដូច្នេះ ពីព្រោះយើងដឹងហើយថាអចលនវត្ថុមួយអាចបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកបានជាច្រើន ដូច្នេះដើម្បីឱ្យម្ចាស់បំណុលលំដាប់ទាបជាងអាចដឹងពីតម្លៃនៃអចលនវត្ថុ ដែលបានដាក់ហ៊ីប៉ូតែកនោះ នៅសល់ក្នុងទំហំប៉ុន្មាន ហើយម្ចាស់បំណុលគួរឱ្យខ្លីប្រាក់ក្នុងទំហំប៉ុន្មាន ដែលអាចធានាការសងបាន ច្បាប់បានកម្រិតអំពីទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុល ដែលត្រូវបានធានាឱ្យបានច្បាស់លាស់។ ប្រសិនបើច្បាប់ពុំបញ្ញត្តិបែបនេះទេ វានឹងក្លាយជាហានិភ័យ ចំពោះម្ចាស់បំណុលលំដាប់ទាបជាង ដែលមិនអាចដឹងច្បាស់ពីទំហំជាក់លាក់ នៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានាចំពោះម្ចាស់បំណុលមុន។

ក្នុងឧទាហរណ៍ខាងលើ ទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានាចំពោះម្ចាស់បំណុល ខ គឺ ១ ៨០០ ដុល្លារអាមេរិក។ ដូច្នេះ ម្ចាស់បំណុលក្រោយៗ ប្រសិនបើចង់ឱ្យលោក ក ខ្ចីបំណុល ដោយដាក់អចលនវត្ថុជាប្រាតិភោគ ម្ចាស់បំណុលនោះអាចដឹងថាអចលនវត្ថុនោះអាចធានាបំណុលបានត្រឹមតែ ១ ២០០ ដុល្លារអាមេរិក ទៀតតែប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ ម្ចាស់បំណុលក្រោយគួរឱ្យលោក ក ខ្ចីត្រឹមតែ ១ ២០០ ដុល្លារអាមេរិក តែប៉ុណ្ណោះ ឬអាចឱ្យខ្ចីទាបជាង ១ ២០០ ដុល្លារអាមេរិក ប្រសិនបើមានគិតការប្រាក់ផងនោះ។

៥. លំដាប់នៃហ៊ីប៉ូតែក

ចំណុចពិសេសបំផុតមួយ ក្នុងចំណោមចំណុចពិសេសជាច្រើនទៀតនៃហ៊ីប៉ូតែក គឺអចលនវត្ថុមួយអាចត្រូវបានគេយកទៅបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកច្រើន។ ពោល គឺអាចមានម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកច្រើននាក់នៅលើអចលនវត្ថុតែមួយ។ ដូច្នេះ វានឹងធ្វើឱ្យមានបញ្ហានៅពេលដែលអចលនវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតែកនោះត្រូវបានលក់ដោយការអនុវត្តដោយបង្ខំ។

ក្នុងករណីនេះ នឹងមានបញ្ហាទាក់ទងទៅនឹងការបែងចែកចំណែក។ ដើម្បីដោះស្រាយចំពោះបញ្ហានេះ ក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី បានបញ្ញត្តិទាក់ទងទៅនឹងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកលើអចលនវត្ថុតែមួយ ដើម្បីធានាចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលច្រើន ដោយលំដាប់នៃហ៊ីប៉ូតែកនោះ ត្រូវតែអនុលោមទៅតាមពេលវេលាដែលបានចុះបញ្ជី^{៣៤}។ ក្នុងបទបញ្ញត្តិនេះ បានកំណត់យកពេលវេលានៃការចុះបញ្ជី ដែលជាលក្ខខណ្ឌគាំពារនៃហ៊ីប៉ូតែកមកធ្វើជាមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់អំពីលំដាប់អាទិភាពនៃហ៊ីប៉ូតែក។

³⁴ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៥១

ឧទាហរណ៍ លោក ក មានដីមួយកន្លែង ហើយគាត់បានយកដីនោះទៅដាក់ហ៊ីប៉ូតែក ដើម្បីធានាបំណុល លោក ខ ចំនួន ២ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ដោយបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវ។ បន្ទាប់មក លោក ក បានយកដីដដែល នោះទៅដាក់ហ៊ីប៉ូតែក ដើម្បីធានាលើបំណុលរបស់លោក គ ចំនួន ២ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ដោយហ៊ីប៉ូតែកបាន ចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវ។ រំលងមួយរយៈមក លោក ក ក៏ខ្ចីប្រាក់ពីលោក ឃ ចំនួន ១ ៥០០ ដុល្លារអាមេរិក ដោយបាន យកដីដដែលនោះដាក់ហ៊ីប៉ូតែក និងបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវ។ ករណីនេះ លោក ខ គឺជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក លំដាប់ទី១ ហើយលោក គ គឺជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី២ ចំណែកឯលោក ឃ វិញ គឺជាម្ចាស់បំណុល ហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី៣។ ក្នុងករណីលោក ក ពុំមានលទ្ធភាពក្នុងការទូទាត់សងប្រាក់ទេ នៅពេលអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែក ប្រាក់ដែលបានពីការលក់ដោយបង្ខំ គឺត្រូវចែកជូនលោក ខ សិន បន្ទាប់មកទើបលោក គ និងចុងក្រោយទើប លោក ឃ ។

ជាការពិតណាស់ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីបានចែងថា សិទ្ធិប្រាតិភោគប្រក្សក្សលើអចលនវត្ថុ សិទ្ធិប្រក្សក្ស ប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលលើអចលនវត្ថុ និងសិទ្ធិជួលអចលនវត្ថុ ដែលអាចតាំងនឹងសិទ្ធិប្រាតិភោគរបស់ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត នឹងត្រូវបន្តអត្ថិភាពក្រោយពីការលក់ដោយបង្ខំ ដែលជាការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ³⁵ ក្រៅពីនេះ សិទ្ធិលើអចលនវត្ថុត្រូវលក់ដោយការលក់³⁶។ តាមបញ្ញត្តិនេះឃើញថា ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជា បានប្រកាន់យកគោលការណ៍ទទួលបន្ទុកតាមគោលការណ៍នេះ ក្នុងចំណោមបន្ទុកលើអចលនវត្ថុទាំងអស់ បន្ទុក ដែលមិនអាចតាំងនឹងការរឹបអូស ដោយម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តនឹងត្រូវបានលក់ក្រោយការលក់ដោយបង្ខំ នូវអចលនវត្ថុនោះ ចំណែកសិទ្ធិផ្សេងទៀត ដែលអាចតាំងនឹងការរឹបអូសដោយម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តនឹង ត្រូវបន្តអត្ថិភាព ហើយអ្នកទិញនឹងធ្វើលទ្ធកម្មអចលនវត្ថុនោះ ដោយភ្ជាប់នឹងបន្ទុកនោះ។

ដូច្នេះ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទាបជាង ក៏អាចចាប់ផ្តើមអនុវត្តសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតែកមុនម្ចាស់បំណុល ហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ខ្ពស់ជាងបានដែរ។ បើម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកណាមួយអនុវត្តសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតែក នោះហ៊ីប៉ូតែកដែល មានលំដាប់ទាបជាងនឹងត្រូវលក់ដោយស្វ័យប្រវត្តិ ហើយត្រូវចូលមកចែកចំណែកជាមួយនឹងគេដែរ ចំណែកឯ ហ៊ីប៉ូតែកដែលមានលំដាប់ខ្ពស់ជាងហ៊ីប៉ូតែកដែលធ្វើការអនុវត្តនោះ នៅបន្តមានអត្ថិភាពដែលក្រោយការអនុវត្ត ហើយអ្នកទិញដែលធ្វើលទ្ធកម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុហ៊ីប៉ូតែកនោះ ត្រូវធ្វើលទ្ធកម្មដោយភ្ជាប់នូវបន្ទុកហ៊ីប៉ូតែក ពេល គឺម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ខ្ពស់ជាងនោះ នៅតែអាចអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគប្រក្សក្សរបស់ខ្លួននៅលើ អចលនវត្ថុនោះបានដដែល។

³⁵ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៥១០ កថាខណ្ឌទី១

³⁶ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី, នស/រកម/០៧០៦/០២១, ០៦ កក្កដា ២០០៦, មាត្រា ៥១០, កថាខណ្ឌទី២

ផ្នែកទី៦ ការចាត់ចែងហ៊ីប៉ូតេក

ការចាត់ចែងហ៊ីប៉ូតេក គឺជាការផ្លាស់ប្តូរមួយដែលតម្រូវឱ្យធ្វើជាលិខិតយថាភូត និងចុះបញ្ជីបន្ថែម ដើម្បីឱ្យមានសុពលភាពត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់³⁷។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីអាចធ្វើការតាំងជាមួយកូនបំណុល ដែលមានកាតព្វកិច្ចចម្បង អ្នកធានា អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក និងប្រតិសិទ្ធិរបស់ជនទាំងនេះបាន លុះត្រាតែម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកជូនដំណឹងទៅកូនបំណុលដែលមានកាតព្វកិច្ចចម្បង ឬទទួលការយល់ព្រមពីកូនបំណុលនេះទាក់ទិននឹងការចាត់ចែងហ៊ីប៉ូតេកនោះ។

១. ហ៊ីប៉ូតេកបន្ត

ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកអាចយកហ៊ីប៉ូតេករបស់ខ្លួនធ្វើជាប្រាតិភោគ សម្រាប់កាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ឬសម្រាប់តតិយជនបាន ដែលហៅថា “ ហ៊ីប៉ូតេកបន្ត ” ³⁸។ ប្រសិនបើសិទ្ធិលើបំណុលដែលធានាដោយហ៊ីប៉ូតេកដើម និងសិទ្ធិលើបំណុលដែលធានាដោយហ៊ីប៉ូតេកបន្តបានដល់ពេលកំណត់សងព្រមគ្នា នៅពេលអនុវត្តហ៊ីប៉ូតេកដើម គេត្រូវចែកចំណែកប្រាក់ ដែលបានពីការលក់ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកបន្តជាមុនសិន ក្នុងទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុល ដែលត្រូវបានធានាដោយហ៊ីប៉ូតេកដើម បើនៅសល់ប្រាក់ពីការចែកចំណែកទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកបន្ត ទើបចែកទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកដើម។ ប៉ុន្តែ ករណីសិទ្ធិលើបំណុល ដែលធានាដោយហ៊ីប៉ូតេកដើមដល់កំណត់សង ហើយសិទ្ធិលើបំណុលដែលធានាដោយហ៊ីប៉ូតេកបន្តមិនទាន់ដល់កំណត់សងទេ នោះម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកបន្តមានសិទ្ធិទាមទារឱ្យតម្កល់ប្រាក់ ដែលខ្លួនអាចទទួលការសងប៉ុណ្ណោះ³⁹។

ឧទាហរណ៍៖ លោក ក ជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេករបស់លោក ខ ចំនួន ២ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ដោយមានដី (L) ជាប្រាតិភោគ។ បន្ទាប់មក ដោយសារត្រូវការលុយបង្វិលអាជីវកម្មលោក ក បានយកសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតេករបស់ខ្លួននោះដាក់ហ៊ីប៉ូតេកបន្តឱ្យលោក គ ដើម្បីធានាបំណុលចំនួន ១ ៥០០ ដុល្លារអាមេរិក។ ប្រសិនបើ សិទ្ធិលើបំណុលរបស់លោក ក និងសិទ្ធិលើបំណុលរបស់លោក គ បានដល់ពេលកំណត់ត្រូវសងដូចគ្នា ដូច្នេះប្រាក់ចំនួន ១ ៥០០ ដុល្លារអាមេរិក ដែលបានមកពីការលក់ដោយបង្ខំនូវដី (L) ត្រូវចែកទៅឱ្យលោក គ ដែលជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកបន្ត ចំណែកប្រាក់សល់ចំនួន ៥០០ ដុល្លារអាមេរិក ត្រូវចែកទៅឱ្យលោក ក ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើសិទ្ធិលើបំណុលរបស់លោក ក បានដល់ពេលកំណត់សង ប៉ុន្តែសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ លោក គ ពុំទាន់ដល់ពេលកំណត់សងទេ នៅពេលអនុវត្តហ៊ីប៉ូតេក លោក គ គ្រាន់តែមានសិទ្ធិទាមទារឱ្យតម្កល់ទឹកប្រាក់ចំនួន ១ ៥០០ ដុល្លារអាមេរិក ហើយប្រាក់ចំនួន ៥០០ ដុល្លារអាមេរិក ទៀត អាចសងទៅលោក គ បាន។

³⁷ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៦២

³⁸ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៥៩ កថាខណ្ឌទី១

³⁹ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៥៩ កថាខណ្ឌទី២

ការចាត់ចែងបន្តនឹងមានអានុភាពទៅបាន លុះត្រាតែបានធ្វើជាលិខិតយថាភូត និងបានចុះបញ្ជីបន្ថែម អំពីហ៊ីប៉ូតេកនោះ ដែលអាចនិយាយបានថាជាលក្ខខណ្ឌសុពលភាព នៃហ៊ីប៉ូតេកបន្ត។ ចំពោះលក្ខខណ្ឌតាំង នៃហ៊ីប៉ូតេកបន្តវិញ គឺតម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកធ្វើការជូនដំណឹងអំពីហ៊ីប៉ូតេកបន្តទៅកាន់កូនបំណុលដែល មានកាតព្វកិច្ចចម្បង ឬទទួលការយល់ព្រមពីកូនបំណុលនោះ ដើម្បីឱ្យការចាត់ចែងហ៊ីប៉ូតេកបង្កើតអានុភាព ចំពោះកូនបំណុលដែលមានកាតព្វកិច្ចចម្បង អ្នកធានា អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក និងប្រតិសិទ្ធិរបស់ជនទាំងនោះបាន។ បញ្ញត្តិនេះចែងឡើង ដើម្បីការពារកូនបំណុលដែលមានកាតព្វកិច្ចចម្បង អ្នកធានាជាអាទិ៍ ដើម្បីឱ្យពួកគេដឹង អំពីការចាត់ចែងហ៊ីប៉ូតេក និងដឹងថានរណាជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ក្នុងករណីកូនបំណុល ដែលមានកាតព្វកិច្ចចម្បងបានទទួលដំណឹង ឬយល់ព្រមចំពោះការចាត់ចែងហ៊ីប៉ូតេកហើយនោះ ប្រសិនបើ កូនបំណុលនោះ បានធ្វើការសងនូវសិទ្ធិលើបំណុលទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេក ដោយគ្មានការយល់ព្រមពី ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកបន្តទេ នោះកូនបំណុលដែលមានកាតព្វកិច្ចចម្បង ពុំអាចអះអាងនូវការសងនោះចំពោះ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកបន្តបានឡើយ។ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកបន្ត នៅតែអាចទាមទារឱ្យកូនបំណុល ដែល មានកាតព្វកិច្ចចម្បងធ្វើការសងបានដដែល។

២. អនុប្បទាន ឬការបោះបង់ហ៊ីប៉ូតេក

ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកអាចធ្វើអនុប្បទាន ឬធ្វើការបោះបង់នូវហ៊ីប៉ូតេករបស់ខ្លួន សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ ដល់ម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត ដែលមានកូនបំណុលដូចគ្នាបាន⁴⁰ ។ កាលណាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេកបានធ្វើ អនុប្បទាននូវហ៊ីប៉ូតេកនោះទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេក (អនុប្បទាយី) នឹងក្លាយជា ម្ចាស់បំណុលដែលគ្មានហ៊ីប៉ូតេក ចំណែកឯម្ចាស់បំណុលដែលទទួលបានអនុប្បទានហ៊ីប៉ូតេក (អនុប្បទានិក) នឹងក្លាយជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតេក។ ពោល គឺភាគីនៃអនុប្បទានហ៊ីប៉ូតេក សិទ្ធិលើបំណុលរបស់អនុប្បទានិក មានអាទិភាពជាងសិទ្ធិលើបំណុលរបស់អនុប្បទាយី។ ម្ចាស់បំណុលដែលបោះបង់ហ៊ីប៉ូតេក មិនអាចអះអាង ហ៊ីប៉ូតេករបស់ខ្លួន ចំពោះម្ចាស់បំណុល ដែលទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការបោះបង់ហ៊ីប៉ូតេកបានឡើយ⁴¹។ ការចែកចំណែក រវាងម្ចាស់បំណុលដែលជាភាគីនៃការបោះបង់ហ៊ីប៉ូតេក គឺត្រូវចែកទៅតាមសមាមាត្រនៃចំនួន ទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលនីមួយៗ។ មួយវិញទៀត ទាំងការធ្វើអនុប្បទានហ៊ីប៉ូតេក និង ការបោះបង់ហ៊ីប៉ូតេក គឺមានអានុភាពតែចំពោះភាគីពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាក់ទំនងនៃការធ្វើអនុប្បទាន និងការបោះបង់ ហ៊ីប៉ូតេកតែប៉ុណ្ណោះ ហើយគ្មានអានុភាពចំពោះម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតនោះទេ។

⁴⁰ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៦០ កថាខណ្ឌទី១

⁴¹ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៦០ កថាខណ្ឌទី២

ឧទាហរណ៍៖ លោក គ ជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី១ នៅលើដី (L) ទឹកប្រាក់ចំនួន ២ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ហើយចំណែកលោក ខ ជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី២ លើដី (L) ទឹកប្រាក់ចំនួន ៣ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក។ ចំណែកលោក ក ជាម្ចាស់បំណុលលើសិទ្ធិលើបំណុលចំនួន ២ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ដោយគ្មានហ៊ីប៉ូតែកទេ។ លោក យ ជាកូនបំណុល និងជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិកន្លែងដី (L)។

ក្នុងករណីដី (L) ខាងលើ បានលក់ក្នុងតម្លៃ ៥ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ដែលជាតម្លៃទៅតាមតម្លៃទីផ្សារ។ ការចែកចំណែកធម្មតា ដែលបានមកពីការលក់ដោយបង្ខំនូវដី (L) គឺ លោក ក ត្រូវទទួលបានចំណែក ២ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក លោក ខ ត្រូវទទួលបានចំណែក ៣ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក រីឯលោក គ គឺទទួលបានចំណែក ០ ដុល្លារអាមេរិក ពីព្រោះដី L លក់បានតែ ៥ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ហើយចែកឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក លោក ក និងលោក ខ អស់ហើយ។

ប្រសិនបើលោក ក ជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី១ ដែលបានធ្វើអនុប្បទានហ៊ីប៉ូតែករបស់ខ្លួនជាប្រយោជន៍សម្រាប់លោក គ ជាម្ចាស់បំណុលធម្មតា។ ដូច្នេះ តាមបញ្ញត្តិខាងលើយើងឃើញថាលោក ក នឹងក្លាយទៅជាម្ចាស់បំណុលដែលគ្មានហ៊ីប៉ូតែក ហើយលោក គ នឹងក្លាយទៅជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកវិញ ដែលធ្វើឱ្យការចែកចំណែកមានការផ្លាស់ប្តូរ គឺលោក ក ត្រូវទទួលបានប្រាក់ ០ ដុល្លារអាមេរិក លោក ខ ត្រូវទទួលបានប្រាក់ ៣ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក រីឯលោក គ គឺត្រូវទទួលបានប្រាក់ ២ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក។

៣. អនុប្បទាន ឬការបោះបង់ និងការផ្លាស់ប្តូរនូវលំដាប់នៃហ៊ីប៉ូតែក

ករណីមានម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកច្រើននៅលើអចលនវត្ថុតែមួយ នោះម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកទាំងនោះអាចធ្វើអនុប្បទាន ឬបោះបង់ និងផ្លាស់ប្តូរនូវលំដាប់ហ៊ីប៉ូតែកបានតាមការព្រមព្រៀងរវាងម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកទាំងឡាយ^{៤២}។ ក្នុងករណីអនុប្បទានលំដាប់ហ៊ីប៉ូតែក ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដែលទទួលបានអនុប្បទានលំដាប់នៃហ៊ីប៉ូតែក អាចទទួលបានការសងដោយមានអាទិភាពជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក ដែលបានធ្វើអនុប្បទាននូវលំដាប់នោះ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលទាំងអស់ ប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុហ៊ីប៉ូតែកនោះត្រឹមកម្រិត នៃចំនួនទឹកប្រាក់សរុបនៃចំណែក ដែលត្រូវចែកទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកទាំងពីរនោះ^{៤៣}។

ក្នុងករណីបោះបង់លំដាប់នៃហ៊ីប៉ូតែក ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដែលទទួលបាននូវការបោះបង់លំដាប់ នៃហ៊ីប៉ូតែកអាចទទួលបានការសង ដោយមានសមភាពជាមួយម្ចាស់បំណុល ដែលបានលះបង់លំដាប់ហ៊ីប៉ូតែកនោះ

^{៤២} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៦១ កថាខណ្ឌទី១

^{៤៣} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៦១ កថាខណ្ឌទី២

តាមសមាមាត្រនៃចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលនៅក្នុងទំហំនៃចំនួនទឹកប្រាក់សរុបនៃចំណែក ដែលត្រូវចែកទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកទាំងពីរនាក់នោះ។ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក ដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងការផ្លាស់ប្តូរលំដាប់ហ៊ីប៉ូតែកអាចអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែកបានតាមការព្រមព្រៀងនោះ។

ឧទាហរណ៍៖ លោក ក ជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី១ នៅលើដី (L) នូវទឹកប្រាក់ចំនួន ១ ៥០០ ដុល្លារអាមេរិក ហើយលោក ខ គឺជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី២ នៅលើដី (L) នូវទឹកប្រាក់ចំនួន ១ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក។ ចំណែកលោក គ គឺជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី៣ លើដី (L) នូវទឹកប្រាក់ចំនួន ១ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ដែលលោក ឃ ជាកូនបំណុល ហើយក៏ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃដី (L) ផងដែរ។ ករណីដី (L) មានតម្លៃ ២ ៨០០ ដុល្លារអាមេរិក តាមតម្លៃទីផ្សារ។

ប្រសិនបើហ៊ីប៉ូតែកត្រូវបានអនុវត្ត ហើយអចលនវត្ថុត្រូវបានលក់ដោយបង្ខំក្នុងតម្លៃ ២ ៨០០ ដុល្លារអាមេរិក នោះទឹកប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ដោយបង្ខំចំនួន ១ ៥០០ ដុល្លារអាមេរិក ត្រូវចែកទៅឱ្យលោក ក ប្រាក់ចំនួន ១ ០០០ ដុល្លារទៀតអាមេរិក ត្រូវចែកទៅឱ្យលោក ខ រីឯលោក គ វិញ គឺទទួលបាននូវទឹកប្រាក់ចំនួនតែ ៣០០ ដុល្លារអាមេរិក តែប៉ុណ្ណោះ ហើយបំណុលចំនួន ៧០០ ដុល្លារអាមេរិកទៀត លោក គ អាចទាមទារពីលោក ឃ បានក្នុងឋានៈជាម្ចាស់បំណុលធម្មតាមានសិទ្ធិស្នើនឹងម្ចាស់បំណុលដទៃទៀតដែរ។

ជំពូកទី២

ដំណើរការនៃការបង្កើតហ្វីម៉ូតែក

ជំពូកទី២

ជំនើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស

ផ្នែកទី១ ការរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេស

នៅក្នុងបទដ្ឋានគតិយុត្តកម្មជាបច្ចុប្បន្ន ពុំទាន់មានបទបញ្ញត្តិណាមួយ ដែលបានកំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌ ទម្រង់សម្រាប់ការតាក់តែងកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេសឱ្យបានច្បាស់លាស់នៅឡើយទេ។ ក្នុងច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ គ្រាន់តែតម្រូវឱ្យកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេសត្រូវធ្វើឡើងជាលិខិតយថាភូត ចំពោះមុខអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬអ្នកច្បាប់ ណាម្នាក់ ដែលមាននីតិសម្បទាក្នុងរឿងនេះ និងធ្វើការចុះបញ្ជីនៅសុរិយោដី ដែលនេះគ្រាន់តែជាលក្ខខណ្ឌ សុពលភាពប៉ុណ្ណោះ។ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការតាក់តែងកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេស និងទម្រង់នៃការចុះបញ្ជីនឹង កំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ^{៤៤}។ ចំណែកក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី ពុំបានកំណត់ថាលក្ខខណ្ឌខាងលើនេះ ជាលក្ខខណ្ឌ សុពលភាពនោះទេ គ្រាន់តែជាលក្ខខណ្ឌតាំងចំពោះគតិយជនតែប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះទម្រង់នៃកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេស ក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងក្នុងសង្គមបច្ចុប្បន្ន ការបង្កើតកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេស គេច្រើនធ្វើឡើងដោយអនុលោមទៅតាម បទបញ្ញត្តិទូទៅ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ដោយត្រូវគោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌគ្រឹះជំពូកទី ០២ (ពីរ) គឺ៖

១. លក្ខខណ្ឌបង្កើតអនុភាព

១.១ សមត្ថភាព

ជាគោលការណ៍ មិនថាក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី ឬក្នុងច្បាប់ពិសេសនោះទេ ការបង្កើតកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេស ឬ កិច្ចសន្យាផ្សេងទៀតក៏ដោយ អាចមានអនុភាព និងអនុវត្តបាន លុះត្រូវតែគូភាគីនៃកិច្ចសន្យា គឺជាសមត្ថជន ដែលមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ដែលច្បាប់បានទទួលស្គាល់ និងមានសិទ្ធិពេញលេញនៅក្នុងការធ្វើសកម្មភាព^{៤៥} ស្របទៅតាមច្បាប់ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា^{៤៦} ។ សមត្ថជន ដែលច្បាប់ទទួលស្គាល់ មានដូចខាងក្រោម៖

- ជនទាំងឡាយ ក្រៅពីជននៅក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ
- ក្រៅពីជននៅក្រោមហិក្ខុបត្តិកម្ម និង
- ពុំមែនជាអនីតិជន លើកលែងតែអនីតិជន ដែលបានទទួលអត្តាធិនភាព^{៤៧} ។

^{៤៤} ច្បាប់ភូមិបាល, លេខ នស/រកម/០៨០១/១៤, ៣០ សីហា ២០០១, មាត្រា ២០១

^{៤៥} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ១៥ និងសទ្ទានុក្រម ផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ដកស្រង់ចេញពី សទ្ទានុក្រមពាក្យច្បាប់ខ្មែរ-អង់គ្លេស-បារាំង ផ្នែករដ្ឋប្បវេណី និងនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដែលត្រូវបានរៀបចំដោយគណៈកម្មការបណ្ឌិត្យសភា ទទួលបន្ទុកអនុម័តពាក្យច្បាប់ និងបោះពុម្ពដោយទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ឆ្នាំ២០០៧ ។

^{៤៦} ក្រឹត្យ-ច្បាប់, លេខ ៣៨ ក្រ.ច, ២៨ តុលា ១៩៨៨, មាត្រា ៣

^{៤៧} សទ្ទានុក្រម ផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ដែលដកស្រង់ចេញពីសទ្ទានុក្រមពាក្យច្បាប់ ខ្មែរ-អង់គ្លេស-បារាំង ផ្នែករដ្ឋប្បវេណី និង នីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដែលត្រូវបានរៀបចំដោយគណៈកម្មការបណ្ឌិត្យសភាទទួលបន្ទុកអនុម័តពាក្យច្បាប់ និងបោះពុម្ពដោយទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ឆ្នាំ២០០៧

ផ្ទុយទៅវិញ ទោះបីជាកូនបំណុល និងម្ចាស់បំណុលបានព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងការបង្កើតកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែក ដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុចខាងលើក៏ដោយ ក៏កិច្ចសន្យានោះនឹងពុំមានអានុភាពឡើយ ប្រសិនបើភាគីណាមួយ នៃកិច្ចសន្យា គឺជាអសមត្ថជន។

១.២ ការព្រមព្រៀង

កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកនឹងមានអានុភាពតាមរយៈការព្រមព្រៀងគ្នារវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល ឬ តតិយជន ដែលបានយកអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនមកដាក់ជាប្រាតិភោគ^{៤៨}។ ពោល គឺកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកនឹងមាន សុពលភាពតែចំពោះម្ចាស់សិទ្ធិ និងអ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ឬតតិយជន ដែលយកទ្រព្យសម្បត្តិមកដាក់ជាប្រាតិភោគ ដើម្បីធានាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកដទៃប៉ុណ្ណោះ។ ដោយឡែក នៅក្នុងបទបញ្ញត្តិជាធរមាន នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ពុំបានកំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌទម្រង់ នៃកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែក ដើម្បីកំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌសុពលភាព សម្រាប់គូភាគី នៃកិច្ចសន្យាឡើយ។ មានន័យថា គូភាគីមានសេរីភាពក្នុងការជ្រើសរើសទម្រង់នៃកិច្ចសន្យា ដើម្បីបង្កើតកិច្ចសន្យា ហ៊ីប៉ូតែករបស់ខ្លួនដូចជា កិច្ចសន្យាអាចធ្វើឡើងដោយផ្ទាល់មាត់ ឬជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយទោះបីជាគូភាគី ចង់ចុះបញ្ជីក្តី ឬមិនចង់ធ្វើការចុះបញ្ជីក្តី គឺអាស្រ័យលើការព្រមព្រៀងគ្នា។

ប៉ុន្តែ ទោះបីជាមានការព្រមព្រៀងគ្នាក៏ដោយ ក៏កម្មវត្ថុនៃកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែក ត្រូវបានកំណត់ថាជា អចលនវត្ថុដាច់ខាត។ ក្នុងច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ តម្រូវឱ្យអចលនវត្ថុនោះត្រូវតែជាអចលនវត្ថុដែលបានចុះបញ្ជី ផងដែរ ទើបអាចជាកម្មវត្ថុ នៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកបាន។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងបទបញ្ញត្តិនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី មិនត្រឹមតែ កំណត់ថាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតែកត្រូវតែជាអចលនវត្ថុប៉ុណ្ណោះទេ តែក៏អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដែលមានសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ឬ ផលបូរភោគអាចធ្វើជាកម្មវត្ថុ នៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកបានផងដែរ។ ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតែក ដាច់ខាតត្រូវតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ដែលអាចជាកូនបំណុល ឬតតិយជនដែលបានយកមក ដាក់ប្រាតិភោគដើម្បីធានាលើបំណុល។ លើសពីនេះ ច្បាប់ក៏បានអនុញ្ញាតឱ្យយកវត្ថុផ្សេងទៀតមកធ្វើជាកម្មវត្ថុ នៃហ៊ីប៉ូតែកផងដែរ ក្នុងករណីដែលមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងច្បាប់ពិសេស។ ចំណែកទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មសិទ្ធិ អវិភាគវិញ គឺពុំមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងច្បាប់ភូមិបាល ឬក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មីឡើយ ប៉ុន្តែក៏អាចយកមកធ្វើជាកម្មវត្ថុ នៃហ៊ីប៉ូតែកបានផងដែរ ដោយត្រូវអនុវត្តទៅតាមច្បាប់ទាក់ទងទៅនឹងកម្មសិទ្ធិអវិភាគ។

ទោះយ៉ាងណា ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកជាការធានានូវរាល់សិទ្ធិលើបំណុលទាំងអស់ ពោលគឺសិទ្ធិលើបំណុល ដែលមានរួចហើយ និងសិទ្ធិលើបំណុល ដែលនឹងកើតឡើងនៅពេលអនាគត។ ដោយសារហ៊ីប៉ូតែកអាចឈាន ដល់ការអនុវត្តលក់ដោយបង្ខំនូវទ្រព្យហ៊ីប៉ូតែកនោះ ហេតុនេះមានតែទ្រព្យដែលអាចធ្វើអនុប្បទានបានប៉ុណ្ណោះ

⁴⁸ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៤

ទើបអាចធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកទាន។ ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ឬទ្រព្យដែលត្រូវបានរឹបអូស យាត់ទុក ពុំអាចដាក់ជាហ៊ីប៉ូតេកទានឡើយ⁴⁹។ ជាការពិតណាស់ ហ៊ីប៉ូតេកទានមានអានុភាពទៅលើវត្ថុដែលភ្ជាប់ នឹងដីដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេក និងជាផ្នែកមួយនៃដីដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកនៅពេលបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក រួមទាំង អគារដែលនៅលើដីហ៊ីប៉ូតេកនោះទៀតផង⁵⁰។ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ ក្នុងករណីដែលតតិយជនមានកម្មសិទ្ធិលើអគារ ដែលនៅលើដីដែលបានដាក់ហ៊ីប៉ូតេកនោះ ដោយផ្អែកលើសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលបុរោគ ឬសិទ្ធិជួល ហ៊ីប៉ូតេក នឹងពុំមានអានុភាពទៅលើអគារនោះឡើយ។

ក្រៅពីចំណុចដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាដូចបានរៀបរាប់ខាងលើនេះ ក្នុងកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក គូភាគីក៏ ត្រូវតែធ្វើការពិភាក្សាឱ្យបានល្អិតល្អន់ និងច្បាស់លាស់ជាមុននូវខ្លឹមសារផ្សេងៗ នៃកិច្ចសន្យាផងដែរ។ គូភាគី ត្រូវធ្វើការពិភាក្សាគ្នាផងដែរទៅលើការកំណត់នូវចំនួនប្រាក់ដើម អត្រាការប្រាក់ (ប្រសិនបើមាន) សំណងការ ខូចខាត និងធនលាភផ្សេងទៀត ដើម្បីដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកិច្ចសន្យា។ ចំណុចទាំងអស់នេះអាចនឹងត្រូវបាន កំណត់នៅក្នុងកិច្ចសន្យាខ្លីបរិភោគ ដែលជាកិច្ចសន្យាឯកជនរវាងគូភាគីផងដែរ។

ផ្ទុយទៅវិញ ទោះបីជាគូភាគីបានព្រមព្រៀងគ្នាទៅលើចំណុចផ្សេងៗ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើក៏ដោយ ប៉ុន្តែយ៉ាងណាការព្រមព្រៀងនោះ ត្រូវតែពុំមានវិការៈក្នុងការបង្ហាញឆន្ទៈរវាងគូភាគី នៃកិច្ចសន្យាជាដាច់ខាត។ ប្រសិនបើមានវិការៈនៃការបង្ហាញឆន្ទៈណាមួយ បានស្តែងឡើងនៅពេលរៀបចំកិច្ចសន្យា នោះកិច្ចសន្យានឹង ពុំអាចបង្កើតអានុភាពបានឡើយ។ ក្នុងករណីមានវិការៈក្នុងការបង្ហាញឆន្ទៈ អ្នកដែលបង្ហាញឆន្ទៈនោះអាច លុបចោលកិច្ចសន្យាបាន។ ជាគោលការណ៍ សកម្មភាពដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាវិការៈក្នុងការបង្ហាញឆន្ទៈមាន ដូចខាងក្រោម៖

- ការបង្ហាញឆន្ទៈត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការភ័ន្តច្រឡំ
- ការបង្ហាញឆន្ទៈត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការឆបោក ឬការគំរាមកំហែង ឬការបង្ហាញការមិនពិតរបស់ ភាគីម្ខាងទៀត
- ការបង្ហាញឆន្ទៈត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអំពើឆ្លៀតឱកាស ដោយមានគោលបំណងកេងយកចំណេញ ហួសហេតុ⁵¹ ។

កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេក ក៏មិនខុសគ្នាពីកិច្ចសន្យាផ្សេងឡើយ ប្រសិនបើមានមូលហេតុណាមួយក្នុងចំណោម មូលហេតុដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកបង្ហាញឆន្ទៈ អាចលុបចោលកិច្ចសន្យាបាន។

⁴⁹ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៧៦៨

⁵⁰ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៦

⁵¹ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៣៤៥ និងមាត្រាពាក់ព័ន្ធបន្តបន្ទាប់

២. លក្ខខណ្ឌតាំង

ក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ អនុញ្ញាតឱ្យគ្រួសារមានសិទ្ធិជ្រើសរើសទម្រង់ នៃកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ដោយសេរីតាមការព្រមព្រៀងគ្នា ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬដោយផ្ទាល់មាត់បាន⁵² ប៉ុន្តែដើម្បីអាចយកទៅចុះបញ្ជី និងអាចតាំងជាមួយតតិយជនបាន ក្រមរដ្ឋប្បវេណីតម្រូវគ្រួសារនៃកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកដាច់ខាតត្រូវធ្វើឡើង ជាទម្រង់លិខិតយថាភូត⁵³ បើពុំដូច្នោះទេ ពុំអាចយកទៅចុះបញ្ជីនៅក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លីរបស់សុរិយោដី និងធ្វើការតាំងចំពោះតតិយជនបានឡើយ។ លិខិតយថាភូត ជាលិខិតដែលធ្វើឡើងតាមរូបមន្តច្បាស់លាស់ ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រតិបត្តិមុខងារនេះដោយច្បាប់ ឬដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត។

២.១ ប្រភេទនៃលិខិតយថាភូត

ចំពោះលិខិតយថាភូត ក្នុងន័យនេះសំដៅលើកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែក ដែលធ្វើឡើងដោយមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីធ្វើនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក⁵⁴ ។ តាមបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា កិច្ចសន្យា ហ៊ីប៉ូតែក អាចត្រូវបានធ្វើឡើងជាលិខិតយថាភូតដោយមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច មានដូចតទៅ៖

២.១.១ កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកដោយលិខិតយថាភូតតាក់តែងឡើងដោយសារការី

ជាការពិតណាស់ សារការីធ្លាប់មាននៅក្នុងសង្គមខ្មែរ តាំងពីសម័យអាណានិគមនិយមបារាំងមកម្ល៉េះ ដែលគ្រានោះប្រទេសកម្ពុជាស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់បារាំង ដូច្នេះហើយបារាំងក៏បានធ្វើការរៀបចំ និង ផ្លាស់ប្តូរបែបបទ រដ្ឋបាលថ្មីក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រទេស ជាហេតុធ្វើឱ្យមានការបង្កើតសារការីនៅក្នុងសង្គមខ្មែរ។ ក្រោយមក ប្រទេសកម្ពុជាបានធ្លាក់ក្នុងភ្លើងសង្គ្រាមស៊ីវិលជាច្រើនទសវត្សរ៍ជាប់ៗគ្នា ពិសេសសម័យកម្ពុជា ប្រជាធិបតេយ្យ ទើបធ្វើឱ្យឯកសារច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាត្រូវបានបាត់បង់អស់ទាំងស្រុង។ នៅពេល កម្ពុជាបានរួចផុតពីភ្លើងសង្គ្រាម ប្រទេសជាតិទទួលបាននូវសន្តិភាពបរិបូណ៌ ទើបអត្ថបទច្បាប់ និងបទដ្ឋាន គតិយុត្តនានាត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញជាបន្តបន្ទាប់។ ទន្ទឹមនឹងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក៏បានយកចិត្តទុកដាក់ និងបង្កើតឱ្យមានសារការីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា តាមរយៈអនុក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតមន្ទីរសារការី ដែលបានផ្តល់ តួនាទី និងភារកិច្ចជូនដល់សារការីក្នុងការតាក់តែង និងផ្តល់យថាភូតភាពទៅលើកិច្ចសន្យាផ្សេងៗ រួមទាំង កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកផងដែរ។

ដូច្នេះហើយ យោងតាមបទបញ្ញត្តិជាធរមានបច្ចុប្បន្ន កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកក៏អាចតាក់តែងឡើងដោយ លិខិតយថាភូតរបស់សារការីផងដែរ។ លិខិតយថាភូតក្នុងន័យនេះ សំដៅទៅលើលិខិតយថាភូត ដែលត្រូវបាន

⁵² សេចក្តីកំណត់ចំពោះមាត្រានីមួយៗ នៃច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី, ២២ កក្កដា ២០១១, មាត្រា ៩ កថាខណ្ឌ ខ

⁵³ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៥

⁵⁴ ច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/០៥១១/០០៧, ៣១ ឧសភា ២០១១, មាត្រា ៩, កថាខណ្ឌទី១

រៀបចំ និងតាក់តែងឡើងដោយសារការី⁵⁵ ផ្ទាល់។ ពីព្រោះច្បាប់បានទទួលស្គាល់ និងផ្តល់តួនាទីដល់សារការី ជាមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការតាក់តែងនូវរាល់លិខិតស្នាមគតិយុត្ត និងកិច្ចសន្យាផ្សេងៗ⁵⁶ រួមទាំងកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកផងដែរ ដើម្បីឱ្យទៅជាទម្រង់លិខិតយថាភូតជូនដល់សាធារណជន ដើម្បីយកទៅ ប្រើប្រាស់តាមតម្រូវការ និងសម្រាប់ធ្វើនីតិវិធីចុះបញ្ជី។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកក៏អាចត្រូវបានរៀបចំ និងតាក់តែងឡើងដោយមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការសារការីផងដែរ។ ដោយសារ ប្រទេសកម្ពុជាយើងទើបតែបាន ឆ្លងកាត់ភ្លើងសង្គ្រាមជាច្រើនសម័យកាល ទើបធ្វើឱ្យមានកង្វះខាតសារការីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ដូច្នេះហើយ ច្បាប់ក៏បានផ្តល់តួនាទីដល់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្នុងការតែងតាំងមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការសារការី ជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីជួយសម្រួលទៅដល់ការបំពេញមុខងាររបស់សារការី ដោយមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការសារការីមានតួនាទី និងភារកិច្ចដូចគ្នាទៅនឹងសារការីផងដែរ។

ចំពោះកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែក ដែលតាក់តែងឡើងដោយលិខិតយថាភូតរបស់សារការី ឬដោយមន្ត្រីទទួល បន្ទុកកិច្ចការសារការី នឹងត្រូវបានរៀបចំតាក់តែងឡើងដោយសារការី ឬដោយមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការសារការី ដោយផ្ទាល់ និងស្ថិតនៅមន្ទីរសារការីណាមួយ ដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ ដោយលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗនៅក្នុង ការតាក់តែងកិច្ចសន្យានេះ នឹងត្រូវធ្វើឡើងតាមការព្រមព្រៀងគ្នារបស់គូភាគី ដូចគ្នាទៅនឹងកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែក ដែលធ្វើឡើងដោយគូភាគីផងដែរ។ នៅក្នុងកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកនេះ សារការី ឬមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការសារការី ត្រូវចុះនិទ្ទេស ដូចខាងក្រោម៖

- លេខលិខិតយថាភូត
- កាលបរិច្ឆេទស្ថាពរ នៃលិខិត
- ទីកន្លែងធ្វើលិខិត
- អត្តសញ្ញាណរបស់គូភាគី
- ខ្លឹមសារនៃការព្រមព្រៀង (ប្រាក់ដើម ការប្រាក់ សំណងការខូចខាត ឬធនលាភផ្សេងទៀត)
- អត្តសញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ
- ហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃរបស់គូភាគី
- ហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃសង្ខេបរបស់គូភាគីនៅគ្រប់ទំព័រ
- ហត្ថលេខា និងត្រាបស់មន្ទីរសារការី។

⁵⁵ ច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/០៥១១/០០៧, ៣១ ឧសភា ២០១១, មាត្រា ៩

⁵⁶ អនុក្រឹត្យ ស្តីពីការទទួលស្គាល់មន្ទីរសារការី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ៤២ អនក្រ.បក, ១០ កញ្ញា ២០០៨, មាត្រា ៤

២.១.២ កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកដោយលិខិតយថាភូតរបស់សារការី

ក្នុងច្បាប់ចាស់របស់កម្ពុជា តម្រូវឱ្យកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកត្រូវប្រតិបត្តិតាមលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់បារាំង ហើយដែលចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវ លុះត្រាតែធ្វើឡើងចំពោះមុខសារការី បើពុំដូច្នោះទេ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈដាច់ខាត⁵⁷។ ដោយឡែក នៅក្នុងច្បាប់ធរមានរបស់កម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន ពុំបានកំណត់ថាកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេក ត្រូវធ្វើឡើងនៅចំពោះមុខសារការីនោះទេ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងបទបញ្ញត្តិថ្មី គ្រាន់តែតម្រូវឱ្យបុគ្គលគ្រប់រូបដែលចង់បង្កើតហ៊ីប៉ូតេក មិនថាជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលនោះទេ ត្រូវធ្វើឡើងជាលិខិតយថាភូត ដើម្បីយកទៅប្រើប្រាស់ក្នុងការចុះបញ្ជី និងជាលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ធ្វើការតតាំងចំពោះតតិយជនប៉ុណ្ណោះ⁵⁸ ពុំមែនជាលក្ខខណ្ឌសុពលភាព នៃកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកឡើយ។ លើសពីនេះទៅទៀត ច្បាប់ក៏អនុញ្ញាតឱ្យគូភាគីរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកដោយខ្លួន ទើបយកទៅឱ្យរដ្ឋបាលសារការីពិនិត្យ និងបញ្ជាក់តែក្រោយ ដែលករណីនេះក៏ជាប្រភេទមួយ នៃលិខិតយថាភូតរបស់សារការីផងដែរ⁵⁹។

ដូច្នេះហើយ កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកដែលធ្វើឡើងដោយគូភាគីក៏អាចស្នើសុំការបញ្ជាក់ពីសារការី ដើម្បីផ្តល់យថាភូតភាពតាមច្បាប់ និងយកទៅធ្វើនីតិវិធីចុះបញ្ជីបានផងដែរ ដោយលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗនៅក្នុងកិច្ចសន្យានេះនឹងត្រូវធ្វើឡើងដូចគ្នាទៅនឹងកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកខាងលើ។ ហេតុនេះ បន្ទាប់ពីបានរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេករួចរាល់ហើយ គូភាគីដែលអាចជានីតិបុគ្គល ឬរូបវន្តបុគ្គល ឬអ្នកតំណាង ត្រូវយកកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកដែលបានរៀបចំរួចរាល់ ដោយមានការចុះហត្ថលេខា ឬផ្ដិតស្នាមមេដៃរបស់គូភាគី ឬអ្នកតំណាងទៅមន្ទីរសារការីណាមួយដើម្បីឱ្យរដ្ឋបាលនៃមន្ទីរសារការីធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់អំពីព័ត៌មាន អត្តសញ្ញាណគូភាគី អត្តសញ្ញាណអចលនវត្ថុ និងបញ្ជាក់ហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃរបស់គូភាគី ដោយចុះនិទ្ទេសលើលិខិត ចុះកាលបរិច្ឆេទ ចុះលេខរដ្ឋបាលសារការីព្រមទាំងចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ដោយសារការី ដើម្បីផ្តល់យថាភូតភាពតាមច្បាប់ ព្រមទាំងដាក់តម្កល់កិច្ចសន្យាច្បាប់ដើមផងដែរ។

សូមបញ្ជាក់ថា នៅក្នុងករណីនេះ សារការីគ្រាន់តែធ្វើការពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ទៅលើអត្តសញ្ញាណរបស់គូភាគី អត្តសញ្ញាណអចលនវត្ថុ ភាពស្របច្បាប់នៃកិច្ចសន្យា ដោយចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ ចំពោះកិច្ចសន្យាដែលគូភាគីបានរៀបចំឡើង និងត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយសារការីតប៉ុណ្ណោះ ដោយកិច្ចសន្យានេះពុំមែនត្រូវបានរៀបចំ និងតាក់តែងឡើងដោយសារការីឡើយ។ ដូច្នេះ សារការីនឹងមិនទទួលខុសត្រូវទៅលើខ្លឹមសារ និងចំណុចផ្សេងៗនៅក្នុងកិច្ចសន្យានេះឡើយ។

⁵⁷ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី (ចាស់), ២៥ កុម្ភៈ ១៩២០, មាត្រា ១៣៦៥ និង ច្បាប់ភូមិបាល, ១០ សីហា ១៩៩២, មាត្រា ១៦៦
⁵⁸ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៥
⁵⁹ សេចក្តីកំណត់ចំពោះមាត្រានីមួយៗ នៃច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី, ២២ កក្កដា ២០១១, មាត្រា ៩, ចំណុច ខ

២.១.៣ កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកដោយលិខិតបញ្ជាក់របស់មេឃុំ ចៅសង្កាត់

ក្រៅពីកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកដោយលិខិតបញ្ជាក់តាមក្របខណ្ឌច្បាប់ដែលបានកំណត់ដោយសភា និងកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកដោយលិខិតថាភូតរបស់សភា ដូចមានក្នុងចំណុច ២.១.១ និងចំណុច ២.១.២ ខាងលើ កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេក ក៏អាចធ្វើឡើងជាលិខិតបញ្ជាក់ដោយមេឃុំ ចៅសង្កាត់មានសមត្ថកិច្ចនៃទីកន្លែង ដែលអចលនវត្ថុជាម្ចាស់ នៃកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកស្ថិតនៅផងដែរ។ ប៉ុន្តែ ករណីនេះពុំមែនមានន័យថា កិច្ចសន្យានេះរៀបចំ និងតាក់តែងឡើងដោយមេឃុំ ចៅសង្កាត់នោះទេ មេឃុំ ចៅសង្កាត់គ្រាន់តែជាអ្នកបញ្ជាក់ទៅលើកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកប៉ុណ្ណោះ។ មេឃុំ ចៅសង្កាត់ពិនិត្យទៅលើកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកដែលរៀបចំដោយគូភាគី អំពីភាពត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់ ផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណគូភាគី និងអត្តសញ្ញាណអចលនវត្ថុដែលជាម្ចាស់នៃកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេក។ ពិសេស មេឃុំ ចៅសង្កាត់ត្រូវពិនិត្យទៅលើភាពស្របច្បាប់របស់កម្មសិទ្ធិករ និងស្ថានភាពអចលនវត្ថុ ពិនិត្យលើប្រវត្តិដីធ្លីនោះដូចជាមានជាប់បញ្ចាំឬហ៊ីប៉ូតេក ឬជាប់បណ្តឹង ឬជាប់រក្សាការពារពីតុលាការជាដើម។ បន្ទាប់ពីពិនិត្យឃើញថាកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេករបស់គូភាគីបានធ្វើឡើងស្របច្បាប់ និងពុំជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាណាមួយទេ មេឃុំ ចៅសង្កាត់នឹងចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ទៅលើកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកនោះ ដោយចុះលេខ និងកាលបរិច្ឆេទ ក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីរបស់រដ្ឋបាលឃុំសង្កាត់ ដើម្បីបំពេញលក្ខខណ្ឌតាមច្បាប់ និងគូភាគីអាចយកទៅបន្តនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតេកបាន។

ដោយឡែក ចំពោះការបញ្ជាក់នេះពុំមែនមានតែមេឃុំ ចៅសង្កាត់ នៃទីតាំងអចលនវត្ថុស្ថិតនៅនោះទេ។ ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ២០០៥ បទដ្ឋានគតិយុត្តក៏បានផ្តល់សមត្ថកិច្ចដល់អភិបាលស្រុក ខណ្ឌ មានតួនាទីក្នុងការផ្តល់ការបញ្ជាក់លើកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេករបស់គូភាគី ដែលអភិបាលស្រុក ខណ្ឌ មានភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវដូចគ្នាទៅនឹងមេឃុំ ចៅសង្កាត់ដែរ^{៦០}។ លុះដល់អំឡុងឆ្នាំ២០១៦ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់អភិបាលស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវបានកែសម្រួលជាថ្មី ដោយបានដកចេញនូវតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់អភិបាលស្រុក ខណ្ឌ និងបានផ្តល់តួនាទីនេះមកត្រឹមមេឃុំ ចៅសង្កាត់ ជាអ្នកទទួលបន្ទុកក្នុងការបញ្ជាក់ទៅលើកិច្ចសន្យា។

ហេតុនេះបទបញ្ញត្តិថ្មីបានផ្តល់តួនាទី និងភារកិច្ចផ្តាច់មុខដល់មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ជាអ្នកមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការបញ្ជាក់ទៅលើកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេករបស់គូភាគី ដោយមេឃុំ ចៅសង្កាត់ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ និងទទួលខុសត្រូវទៅលើអត្តសញ្ញាណអចលនវត្ថុដែលជាម្ចាស់នៃកិច្ចសន្យា និងអត្តសញ្ញាណរបស់គូភាគី ^{៦១} ។

^{៦០} ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ក្នុងការចុះបញ្ជីដីធ្លី, លេខ: ២១៥ ប្រក/ជនស.មជ, ០៩ កញ្ញា ២០០៥, ប្រការ ៩

^{៦១} ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីការកែសម្រួលប្រការ ៩ នៃប្រកាសអន្តរក្រសួងលេខ: ២១៥ ប្រក/ជនស.មជ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៥ ស្តីពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ក្នុងការចុះបញ្ជីដីធ្លី, លេខ: ១៥៩ ប្រក/សនស/មជ, ១៥ មិថុនា ២០១៦, ប្រការ ៩ ថ្មី

២.២ ការចុះបញ្ជីក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី

បន្ទាប់ពីកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកត្រូវបានរៀបចំឡើងជាទម្រង់លិខិតយថាភូត ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើហើយ ច្បាប់តម្រូវឱ្យគ្រាគីយកទៅចុះបញ្ជីនៅក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី នៅរដ្ឋបាលសុរិយោដី ដែលមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការចុះបញ្ជី។ បើពុំដូច្នោះទេ ពុំអាចបង្កើតនូវលក្ខខណ្ឌសម្រាប់តតាំងចំពោះតតិយជនបានឡើយ^{៦២} ។

ផ្នែកទី២ ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក

ក្រៅពីកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ច្បាប់ក៏តម្រូវឱ្យភាគីត្រូវធ្វើពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ដើម្បី ធ្វើការស្នើសុំចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកនៅរដ្ឋបាលសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត ផងដែរ។

១. ប្រភេទនៃពាក្យសុំចុះបញ្ជី

ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីហ៊ីប៉ូតែកមានច្រើនប្រភេទ និងត្រូវបានកំណត់ជាក់លាក់ក្នុងប្រកាសអន្តរក្រសួងលេខ ៣០ កយ.ជនស.ប្រក/១៣ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីអំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទង នឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី រវាងក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងក្រសួងយុត្តិធម៌។ ប៉ុន្តែយោងតាម ប្រកាសអន្តរក្រសួងនេះ ឃើញថាពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកមាន ០៣ (បី) ប្រភេទ រួមមាន៖

- ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក (ប្រការ ៥៦ នៃប្រកាសអន្តរក្រសួង)។
- ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកបន្ត (៥៧ នៃប្រកាសអន្តរក្រសួង)។
- ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត (៦៥ នៃប្រកាសអន្តរក្រសួង)។

២. ការរៀបចំពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក

នៅក្នុងពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ម្ចាស់បំណុល ឬអ្នកតំណាង ដែលច្បាប់ហៅថា «**បុគ្គល មានសិទ្ធិចុះបញ្ជី**» និងកូនបំណុល ឬអ្នកតំណាង ដែលច្បាប់ហៅថា «**បុគ្គលមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជី**» ដាច់ខាត ត្រូវតែធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ^{៦៣} ដើម្បីស្នើសុំធ្វើការចុះបញ្ជី។ ក្នុងករណីនេះ វាអាចមានលក្ខណៈខុសគ្នា ទៅនឹងកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ដោយហេតុថា កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ច្បាប់ពុំបានតម្រូវថាដាច់ខាតគ្រាគី ត្រូវតែធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងដោយលិខិតយថាភូត ទើបមានសុពលភាពសម្រាប់គ្រាគីនោះទេ។ ពោល គឺទោះបីជាធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់ក៏ដោយ ក៏នៅតែមានអានុភាពផងដែរ គ្រាន់តែពុំមាននូវលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ តតាំងនឹងតតិយជន និងពុំអាចធ្វើការចុះបញ្ជីក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លីបានតែប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែនៅតែអាចអនុវត្ត ចំពោះគ្រាគីនៃកិច្ចសន្យាបាន។

^{៦២} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៤៥

^{៦៣} ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជនស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ៦

ដោយឡែក នៅក្នុងការរៀបចំពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក ច្បាប់បានបញ្ញត្តិយ៉ាងច្បាស់ ដែល តម្រូវឱ្យគ្នាគឺត្រូវតែធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ បើពុំដូច្នោះទេ ពុំអាចស្នើសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក បានឡើយ។ ដើម្បីសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក បុគ្គលមានសិទ្ធិចុះបញ្ជី ឬអ្នកតំណាង (ម្ចាស់បំណុល) និង បុគ្គលមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជី ឬអ្នកតំណាង (កូនបំណុល) ត្រូវរៀបចំពាក្យសុំចុះបញ្ជីឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងត្រូវ សរសេរនូវចំណុចសំខាន់ៗ ដោយគោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌទម្រង់ ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់។

ចំពោះទម្រង់ នៃពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក ត្រូវរៀបចំ និងសរសេរចូលនូវចំណុចសំខាន់ៗ មួយចំនួន ដូចខាងក្រោម៖

ក. គោលបំណង

នៅក្នុងពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក គួរតែត្រូវកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីគោលបំណង នៃការសុំចុះបញ្ជី។ ក្នុងចំណុចនេះដែរ គួរតែត្រូវសរសេរបញ្ជាក់នូវកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកនោះ ដោយត្រូវសរសេរថា « ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកលើកម្មសិទ្ធិ » ឬ « ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកលើសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ » ឬ « ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកលើ ផលបូក » ។ ការកំណត់យ៉ាងដូច្នេះ វានឹងធ្វើឱ្យមានភាពច្បាស់លាស់ទៅលើប្រទេស នៃទ្រព្យដែលជាកម្មវត្ថុ នៃការសុំចុះបញ្ជី។

ខ. មូលហេតុ និងកាលបរិច្ឆេទ

ក្រៅពីគោលបំណងដែលមាននៅក្នុងចំណុច ក ខាងលើ គួរតែត្រូវបញ្ជាក់បន្ថែមអំពីមូលហេតុ និង កាលបរិច្ឆេទផងដែរ។ ជាទូទៅ ក្នុងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកគួរតែត្រូវសរសេរបញ្ជាក់នៅក្នុងពាក្យសុំចុះបញ្ជី ដោយ យោងលើ « កិច្ចសន្យាខ្ចីបរិកាគ » និង « កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក » ដោយត្រូវចុះកាលបរិច្ឆេទ នៃកិច្ចសន្យានោះ ឱ្យបានច្បាស់លាស់ ឬមូលហេតុផ្សេងទៀតដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត។

គ. បុគ្គលមានសិទ្ធិចុះបញ្ជី

ជាមួយគ្នានេះដែរ ក្នុងពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក ក៏ត្រូវសរសេរនូវឈ្មោះ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត ទី កន្លែងកំណើត អាសយដ្ឋាន ព្រមទាំងឈ្មោះឪពុក-ឈ្មោះម្តាយ របស់បុគ្គលមានសិទ្ធិចុះបញ្ជី (ម្ចាស់បំណុល) និងបុគ្គលមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជី (កូនបំណុល) ឱ្យបានត្រឹមត្រូវផងដែរ។

ឃ. ចំណុចផ្សេងទៀតដែលត្រូវចុះបញ្ជី

ក្រៅពីចំណុចផ្សេងៗខាងលើ នៅក្នុងពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក គេក៏ត្រូវសរសេរឱ្យបាន ច្បាស់លាស់នូវចំណុចសំខាន់ៗទាំងនេះផងដែរ ដែលរួមមានដូចជា៖ ឈ្មោះកូនបំណុល ចំនួនប្រាក់ដើម ការប្រាក់ (ប្រសិនបើមាន) សំណងការខូចខាត (ប្រសិនបើមាន) ឬលក្ខខណ្ឌភ្ជាប់នឹងសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា (ប្រសិនបើមាន) ។

ង. អត្តសញ្ញាណ នៃអចលនវត្ថុ

ក្រៅពីចំណុចសំខាន់ៗដូចបានរៀបរាប់ចាប់ពីចំណុច ក ដល់ចំណុច យ ខាងលើ គេក៏ត្រូវសរសេរ បន្ថែមនូវ « ទីតាំងដី និងលេខក្បាលដី ឬលេខប័ណ្ណ » នៃអចលនវត្ថុនោះ^{៦៤} ឱ្យបានច្បាស់លាស់ផងដែរ ដើម្បី ងាយស្រួលដល់រដ្ឋបាលសុរិយោដីធ្វើនីតិវិធីចុះបញ្ជី នៅពេលសំណុំឯកសារ ត្រូវបានបញ្ជូនទៅមន្ទីរសុរិយោដី ដែលមានសមត្ថកិច្ច។

៣. ឯកសារដែលត្រូវរៀបចំ សម្រាប់ភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំចុះបញ្ជី

នៅក្នុងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតែក គូភាគីត្រូវរៀបចំនូវឯកសារចាំបាច់មួយចំនួន ឱ្យបានរួចរាល់ជាមុន ដើម្បីងាយស្រួលនៅពេលដាក់ពាក្យស្នើសុំ និងជៀសវាងការខ្វះខាតនូវឯកសារណាមួយ ដែលនាំឱ្យមានការយឺតយ៉ាវ និងខាតបង់ពេលវេលារបស់គូភាគី។ ចំពោះឯកសារដែលគូភាគីត្រូវរៀបចំសម្រាប់ ភ្ជាប់ជាមួយនូវពាក្យសុំចុះបញ្ជី មានដូចខាងក្រោម៖

- កិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ (ជាកិច្ចសន្យាឯកជនរវាងកូនបំណុល និងម្ចាស់បំណុល)
- កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក
- ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណគូភាគី
- ឯកសារបញ្ជាក់នូវអត្តសញ្ញាណអចលនវត្ថុ (វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុ ឬប័ណ្ណ សម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុ ឬប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី ឬវិញ្ញាបនបត្រ សម្គាល់ម្ចាស់ចំណែកឯកជន ឬវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ជាដើម)^{៦៥} ។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ ក្រៅពីឯកសារដែលគូភាគីបានរៀបចំរួចរាល់ ដូចមានរៀបរាប់ខាងលើនេះ ក៏អាចនៅមាន តម្រូវការនូវឯកសារចាំបាច់មួយចំនួនផ្សេងទៀតផងដែរ អាស្រ័យទៅលើប្រភេទនៃការស្នើសុំចុះបញ្ជីជាក់ស្តែង របស់គូភាគី។

ផ្នែកទី៣ លំហូរនីតិវិធី នៃការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក

ជាទូទៅ នៅក្នុងការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតែកត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធី និងដំណាក់កាលនីមួយៗ ដូចខាងក្រោម៖

^{៦៤} ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជនស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ៥៦

^{៦៥} ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជនស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ២៧

១. រដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត

ជាគោលការណ៍ ដើម្បីអនុវត្តការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតែកបាន គួរភាគីត្រូវយកឯកសាររបស់ខ្លួន ដែលរៀបចំរួចរាល់ទៅកាន់អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត ដើម្បីអនុវត្តនីតិវិធីបន្តបន្ទាប់ ដូចខាងក្រោម៖

១.១ សមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត

សមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត សំដៅទៅលើសមត្ថកិច្ច របស់រដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត ដែលទីតាំងនៃអចលនវត្ថុនោះស្ថិតនៅ។ រដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត ត្រូវបានបែងចែកចេញជា ០២ (ពីរ) ផ្នែក មាន ដូចខាងក្រោម៖

ក. ផ្នែកជួរមុខ

ផ្នែកជួរមុខ ជាកន្លែងសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋប្រាស្រ័យទាក់ទងដោយផ្ទាល់ ដើម្បីទទួលនូវព័ត៌មាននានា អំពី ការផ្តល់សេវារដ្ឋបាល ទទួល ប្រគល់ពាក្យសុំ និងឯកសារភ្ជាប់ បង់ប្រាក់កម្រៃសេវា និងទទួលលទ្ធផលសម្រេច ជាផ្លូវការ នៃសេវារដ្ឋបាល។ ផ្នែកជួរមុខ ត្រូវបានរៀបចំឱ្យមានបុគ្គលិកទទួលបន្ទុកផ្តល់ព័ត៌មាន បុគ្គលិកទទួល បន្ទុកទទួលប្រគល់ឯកសារ និងបុគ្គលិកទទួលបន្ទុកការងារបេឡា។ ផ្នែកជួរមុខ ត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យបំពេញការងារ ដោយអភិបាលរាជធានី ខេត្ត និងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង និងការទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់របស់ប្រធាន អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ។

ខ. ផ្នែកជួរក្រោយ

ផ្នែកជួរក្រោយ ជាកន្លែងពិនិត្យឯកសារ និងផ្តល់យោបល់ផ្នែកបច្ចេកទេសលើសំណុំបែបបទ នៃការស្នើសុំ សេវារដ្ឋបាល។ ផ្នែកជួរក្រោយ ជាបុគ្គលិកជំនាញផ្នែកបច្ចេកទេស ដែលត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យមកបំពេញការងារ នៅក្នុងអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃរដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត និងបុគ្គលិកជំនាញបច្ចេកទេស លើការផ្តល់សេវា រដ្ឋបាល ព្រមទាំងបុគ្គលិកនៃទីចាត់ការ ឬអង្គភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់សេវារដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត ^{៦៦}។ ផ្នែក ជួរក្រោយ នឹងមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យជួបផ្ទាល់ជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ ដែលអញ្ជើញមកទទួលយកសេវារដ្ឋបាល ឡើយ។ ផ្នែកជួរក្រោយ ត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យមកបំពេញការងារដោយអភិបាលរាជធានី ខេត្ត និងប្រធានមន្ទីរ ឬ

^{៦៦} ប្រកាស ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយរាជធានី ខេត្ត, លេខ ៣៨៧១ ប្រក, ០៨ សីហា ២០១៧, ប្រការ ៦, ៧, ១១, ១២ និងប្រការ ១៣

អង្គភាពពាក់ព័ន្ធនានា និងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់របស់ប្រធានការិយាល័យ និងអង្គភាព នានាពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់សេវារដ្ឋបាល ដែលស្ថិតក្នុងដែនសមត្ថកិច្ច។

១.២ ការបញ្ចូលឯកសារទៅកាន់អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ

នៅពេលកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែក ត្រូវបានធ្វើឡើងជាទម្រង់ជាលិខិតយថាភូត្រូវចរាចរហើយ សាមីភាគីត្រូវ យកឯកសារដែលបានរៀបចំរួចរាល់ ដូចមានក្នុងចំណុចខាងលើ ទៅដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីនៅអង្គភាពច្រកចេញ ចូលតែមួយ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅរដ្ឋបាលសាលារាជធានី ខេត្ត ដែលអចលនវត្ថុនោះស្ថិតនៅ។ ក្នុងការដាក់ ពាក្យស្នើសុំនេះ ឯកសារត្រូវរៀបចំឱ្យបានគ្រប់ចំនួនកំណត់ និងត្រឹមត្រូវទៅតាមបទដ្ឋានគតិយុត្ត។ មានន័យថា ដើម្បីអាចបន្តនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកបាន សាមីភាគីដែលបានរៀបចំឯកសាររួចរាល់ ត្រូវយក ឯកសារនោះទៅសុំចុះបញ្ជីនៅអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃទីតាំងដែលអចលនវត្ថុនោះស្ថិតនៅ ជាមុនសិន បើពុំដូច្នោះទេ មិនអាចបន្តនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកនេះបានឡើយ។

១.៣ ការទទួលឯកសារ និងការបង់ពន្ធ

នៅពេលឯកសារត្រូវបានដាក់ចូលមកកាន់អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយរួចរាល់ហើយ បុគ្គលិករដ្ឋបាល ផ្នែកជួរមុខ នៃអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្តនឹងធ្វើការត្រួតពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ឯកសារ និង ផ្តល់យោបល់ផ្សេងៗ ពាក់ព័ន្ធនឹងការស្នើសុំចុះបញ្ជីនោះ។ បន្ទាប់ពីពិនិត្យឃើញថា ឯកសារត្រូវបានរៀបចំឡើង គ្រប់ចំនួនតាមតម្រូវការហើយ នោះបុគ្គលិកផ្នែកជួរមុខ នៃអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត នឹងបង្គាប់ឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើការបង់ពន្ធទៅលើការស្នើសុំចុះបញ្ជី^{៦៧} ដែលមានតម្លៃកំណត់គិតជាប្រាក់រៀល ទៅតាមទីតាំងដែលអចលនវត្ថុតាំងនៅ ដោយគិតទៅតាមចំនួនក្បាលដី ឬចំនួនប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដែលត្រូវចុះបញ្ជី ដោយគណនាទៅតាមប្រភេទនៃអចលនវត្ថុនោះ ឬទៅតាមរូបភាពនៃការប្រើប្រាស់ដីជាក់ស្តែងរបស់កូនបំណុល ដែលមានដូចជា៖ ដីផលិតកម្ម ឬដឹកសិកម្ម និងដីលំនៅដ្ឋាន ឬដីសាងសង់ជាដើម។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ នៅក្នុងការគណនាអំពីតម្លៃសេវានេះ ក៏ត្រូវគិតទៅតាមតំបន់នៃអចលនវត្ថុនោះផងដែរ ថាជាប្រភេទដីក្នុងក្រុង ឬក្នុងទីប្រជុំជន និងដីជនបទ ឬដីក្រៅក្រុង។ ចំពោះតម្លៃសេវារដ្ឋបាល ដែលអ្នកដាក់ ពាក្យសុំចុះបញ្ជី ត្រូវបង់នៅតាមរដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត ត្រូវបានកំណត់ ជាក់លាក់ ដូចខាងក្រោម៖

ក. ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបង់

❖ ចំពោះដីផលិតកម្ម ឬដឹកសិកម្ម

^{៦៧} ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈ របស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់, លេខ ៣៥៦ សហវ.ប្រក, ២៦ មីនា ឆ្នាំ២០១៩, ប្រការ ៧

- ដីក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ ឬដីក្នុងក្រុងរបស់ខេត្តកណ្តាល ខេត្តព្រះសីហនុ និងខេត្តសៀមរាប ត្រូវបង់ថ្លៃសេវារដ្ឋបាលចំនួន ១២០ ០០០ (មួយសែនពីរម៉ឺន) រៀល
- ដីក្នុងក្រុងគ្រប់ខេត្តក្រៅពីខេត្តកណ្តាល ខេត្តព្រះសីហនុ និងខេត្តសៀមរាប ត្រូវបង់ថ្លៃសេវារដ្ឋបាលចំនួន ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល
- ដីជនបទ ឬដីក្រៅក្រុង ត្រូវបង់ថ្លៃសេវារដ្ឋបាលចំនួន ៨០ ០០០ (ប្រាំបីម៉ឺន) រៀល ។

❖ **ចំពោះដីលំនៅដ្ឋាន ឬដីសាងសង់**

- ដីក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ ឬដីក្នុងក្រុងរបស់ខេត្តកណ្តាល ខេត្តព្រះសីហនុ និងខេត្តសៀមរាប ត្រូវបង់ថ្លៃសេវារដ្ឋបាលចំនួន ២០០ ០០០ (ពីរសែន) រៀល
- ដីក្នុងក្រុងគ្រប់ខេត្តក្រៅពីខេត្តកណ្តាល ខេត្តព្រះសីហនុ និងខេត្តសៀមរាប ត្រូវបង់ថ្លៃសេវារដ្ឋបាលចំនួន ១៥០ ០០០ (មួយសែនប្រាំម៉ឺន) រៀល
- ដីជនបទ ឬដីក្រៅក្រុង ត្រូវបង់ថ្លៃសេវារដ្ឋបាលចំនួន ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល ^{៦៨} ។

ខ. រយៈពេលកំណត់

ដោយឡែក ចំពោះរយៈពេលដែលកំណត់ សម្រាប់ការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី មិនថាជាដីក្នុងរាជធានី ភ្នំពេញ ឬដីក្នុងក្រុងរបស់ខេត្តកណ្តាល ខេត្តព្រះសីហនុ និងខេត្តសៀមរាប ឬដីជនបទ ឬដីក្រៅក្រុងឡើយ ហើយទោះបីជាដីផលិតកម្ម ឬដីកសិកម្ម និងដីលំនៅដ្ឋាន ឬដីសាងសង់ក៏ដោយ គឺរយៈពេលកំណត់សម្រាប់ នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី ត្រូវបានកំណត់រយៈពេល ១០ (ដប់) ថ្ងៃ ដូចគ្នា^{៦៩} ។ ដូច្នេះហើយ បន្ទាប់ពីអ្នកដាក់ពាក្យសុំ បានដាក់សំណុំឯកសារនៅអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃសាលារាជធានី ខេត្ត រួចរាល់ហើយ នៅពេលដល់ កំណត់កាលបរិច្ឆេទ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនោះអាចអញ្ជើញមកសាកសួរព័ត៌មាន និងទទួលយកឯកសារសម្រេច ត្រឡប់ទៅវិញបាន។

១.៤ ការចេញបង្គាន់ដៃ

នៅពេលអ្នកដាក់ពាក្យសុំ បានបង់ប្រាក់សេវារដ្ឋបាលក្នុងការស្នើសុំចុះបញ្ជី ដែលមានតម្លៃកំណត់ទៅ តាមទីតាំង ដែលអចលនវត្ថុនោះស្ថិតនៅរួចរាល់ហើយ បុគ្គលិករដ្ឋបាលផ្នែកជួរមុខនឹងចេញនូវបង្គាន់ដៃចំនួន ០២ (ពីរ) ដើម្បីប្រគល់ជូនទៅឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ដែលមានដូចខាងក្រោម៖

^{៦៨} ឧបសម្ព័ន្ធ ភ្ជាប់នឹងប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់, លេខ ៣៥៦ សហវ.ប្រក, ២៦ មីនា ២០១៩

^{៦៩} ឧបសម្ព័ន្ធ ភ្ជាប់នឹងប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់, លេខ ៣៥៦ សហវ.ប្រក, ២៦ មីនា ២០១៩

- **បង្កាន់ដៃទីមួយ៖** ជាបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ ដែលមានខ្លឹមសារបញ្ជាក់ពីការបង់ប្រាក់ថ្លៃសេវារដ្ឋបាល ដោយមានសរសេរបញ្ជាក់អំពីឈ្មោះរបស់អ្នកបង់ប្រាក់ (កូនបំណុល) អង្គភាព (ទីតាំង ឬតំបន់ដី) ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានបង់នូវចំនួនជាលេខ និងចំនួនទឹកប្រាក់ជាអក្សរច្បាស់ៗ ព្រមទាំងបញ្ជាក់អំពីអត្ថន័យ នៃចំណូលផងដែរ ថា៖ « **ការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក** » ទៅតាម ការស្នើសុំដាក់ស្តែងរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ដោយមានចុះកាលបរិច្ឆេទ និងចុះហត្ថលេខាដោយ អ្នកប្រមូលចំណូលនៅលើបង្កាន់ដៃនោះផងដែរ⁷⁰ (ដូចមានគម្រោងជូនក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៨)។
- **បង្កាន់ដៃទីពីរ៖** ជាបង្កាន់ដៃទទួលពាក្យ នៅក្នុងបង្កាន់ដៃនេះដែរ មានបញ្ជាក់នូវព័ត៌មានផ្សេងៗ របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំដូចជា៖ ឈ្មោះ អាសយដ្ឋាន ព្រមទាំងលេខទូរស័ព្ទរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងបង្កាន់ដៃនេះ ក៏មានខ្លឹមសារបញ្ជាក់ពីកម្មវត្ថុថា៖ « **ការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើត ហ៊ីប៉ូតែក** » ក្នុងមួយក្បាលដី/ប័ណ្ណ ដោយបញ្ជាក់លេខក្បាលដី និងទីតាំងនៃអចលនវត្ថុ ព្រមទាំង កាលបរិច្ឆេទ នៃការទទួលឯកសារ ដោយមានលេខទូរស័ព្ទ និងចុះហត្ថលេខាដោយបុគ្គលិកដែល ទទួលឯកសារនោះផងដែរ។ ជាពិសេស នៅក្នុងបង្កាន់ដៃទទួលពាក្យ ដែលរដ្ឋបាលបានចេញជូន អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ក៏មានកំណត់អំពីកាលបរិច្ឆេទជាក់លាក់ ដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវអញ្ជើញមក ទទួលយកឯកសារសម្រេច នៅពេលរួចរាល់ផងដែរ។ ដោយឡែក ចំណុចដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់ នៅក្នុងបង្កាន់ដៃទទួលពាក្យក៏បញ្ជាក់ផងដែរថា « **ប្រាក់ដែលបានបង់រួច មិនអាចដកវិញបានឡើយ** » (ដូចមានគម្រោងជូនក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៨)។

១.៥ ការបោះត្រាចូល និងបញ្ជូនសំណុំឯកសារទៅកាន់រដ្ឋបាលសុរិយោដី

បន្ទាប់ពីអ្នកដាក់ពាក្យសុំ បានបង់សេវាលើការស្នើសុំចុះបញ្ជី នៅអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយគ្រប់ចំនួន កំណត់ហើយ នោះបុគ្គលិករដ្ឋបាលផ្នែកជូរមុខ នៃអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយរាជធានី ខេត្ត នឹងបោះត្រាចូល ទៅលើពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ដោយចុះលេខរដ្ឋបាល និងចុះកាលបរិច្ឆេទ។

នៅពេលរដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ បានបោះត្រាចូល និងចុះលេខរដ្ឋបាល និងកាលបរិច្ឆេទ នៅរដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយរួចហើយ បុគ្គលិកផ្នែកជូរមុខនឹងបញ្ជូនពាក្យស្នើសុំ និងសំណុំឯកសារ ភ្ជាប់ទាំងអស់ ដែលបានទទួលពីអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំទៅកាន់បុគ្គលិកផ្នែកជូរក្រោយ នៃរដ្ឋបាលអង្គភាពច្រក ចេញចូលតែមួយនៃសាលារាជធានី ខេត្ត ទៅតាមជំនាញបច្ចេកទេសទៅតាមវិស័យនីមួយៗ ដែលត្រូវបានចាត់

⁷⁰ ប្រកាសអន្តរក្រសួងស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់, លេខ ៣៥៦ សហវ.ប្រក., ២៦ មីនា ២០១៩, ប្រការ ៨

តាំងឱ្យមកបំពេញការងារនៅអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយនៃសាលារាជធានី ខេត្ត ដោយអភិបាលរាជធានី ខេត្ត និងប្រធានមន្ទីរ ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។ បន្ទាប់ពីទទួលបានពាក្យសុំចុះបញ្ជី និងឯកសារភ្ជាប់គ្រប់ចំនួនហើយ បុគ្គលិកផ្នែកជូនក្រោយ នៃអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយនៃសាលារាជធានី ខេត្ត នឹងបញ្ជូនពាក្យសុំ ព្រមទាំង ឯកសារទាំងអស់នោះ ទៅកាន់មន្ទីរសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត ដែលមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីឱ្យមន្ទីរសុរិយោដីបន្តនីតិវិធី នៃការចុះបញ្ជី។

២. រដ្ឋបាលមន្ទីរសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត

បន្ទាប់ពីអ្នកដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី បានបំពេញបែបបទ និងលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗរួចរាល់ហើយ រដ្ឋបាលអង្គភាព ច្រកចេញចូលតែមួយនៃសាលារាជធានី ខេត្ត នឹងបញ្ជូនពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី និងសំណុំឯកសារភ្ជាប់របស់អ្នក ដាក់ពាក្យសុំមកកាន់រដ្ឋបាលមន្ទីរសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត ដែលមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីធ្វើនីតិវិធីបន្ត។

២.១ សមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលមន្ទីរសុរិយោដី

សមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលមន្ទីរសុរិយោដី នៅក្នុងការទទួលពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ត្រូវតែជា រដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ឬរដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ដែលអចលនវត្ថុនោះតាំងនៅ⁷¹។ លើសពីនេះ ចំពោះរដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ឬរដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌនីមួយៗត្រូវ បង្កើតសៀវភៅគោលបញ្ជី សម្រាប់ទទួលនូវពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ។ នៅពេលទទួលបានពាក្យសុំ និងសំណុំឯកសារភ្ជាប់ហើយ រដ្ឋបាលសុរិយោដីដែលមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវសរសេរ ចូលទៅក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីនោះ។

២.២ ដំណើរការនៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកនៅមន្ទីរសុរិយោដី

ចំពោះដំណើរការនៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកនៅដំណាក់កាលរដ្ឋបាលសុរិយោដី នឹងត្រូវបានប្រព្រឹត្តទៅតាម នីតិវិធីជាបន្តបន្ទាប់ ដូចតទៅ៖

២.២.១ ការទទួលពាក្យសុំចុះបញ្ជី និងការពិនិត្យឯកសារ

រដ្ឋបាលសុរិយោដីមានកាតព្វកិច្ចទទួលនូវពាក្យសុំចុះបញ្ជី និងសំណុំឯកសារ ដែលបញ្ជូនមកពីរដ្ឋបាល អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ។ នៅពេលរដ្ឋបាលសុរិយោដីបានទទួលនូវពាក្យសុំចុះបញ្ជី និងសំណុំឯកសារ ដែលបញ្ជូនពីរដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយរាជធានី ខេត្តហើយ ត្រូវធ្វើការពិនិត្យឯកសារម្តងទៀត ដើម្បី ឱ្យដឹងច្បាស់ថា ឯកសារដែលបញ្ជូនមកនោះគ្រប់ចំនួនទៅតាមតម្រូវការ។ នៅពេលពិនិត្យឃើញថា ឯកសារ គ្រប់ចំនួនកំណត់ហើយ រដ្ឋបាលសុរិយោដីនឹងធ្វើការបោះត្រាចូល ដោយមានចុះលេខរដ្ឋបាល និងកាលបរិច្ឆេទ

⁷¹ ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជនស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ៥

ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការទទួលបានឯកសារនោះផងដែរ។ ក្នុងករណីនេះ រដ្ឋបាលសុរិយោដីដែលបានទទួលឯកសារត្រូវធ្វើការបញ្ជូនបន្តទៅកាន់ផ្នែកការិយាល័យជំនាញនៃមន្ទីរសុរិយោដីនោះ ដើម្បីធ្វើនីតិវិធីបន្ត។

២.២.២ នីតិវិធីរបស់ការិយាល័យជំនាញ នៃមន្ទីរសុរិយោដី

នៅពេលរដ្ឋបាលសុរិយោដីបានបោះត្រាចូលនៅលើពាក្យសុំ និងបញ្ជូនពាក្យសុំ ព្រមទាំងឯកសារភ្ជាប់ទាំងអស់មកដល់ការិយាល័យជំនាញ នៃមន្ទីរសុរិយោដី។ បន្ទាប់មក ផ្នែកការិយាល័យជំនាញ ដែលទទួលបន្ទុកកិច្ចការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកនឹងធ្វើការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងលម្អិតលើខ្លឹមសារនៃពាក្យសុំចុះបញ្ជី ផ្ទៀងផ្ទាត់ឯកសារផ្សេងៗ រួមទាំងអត្តសញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ អត្តសញ្ញាណរបស់គូភាគី និងព័ត៌មានផ្សេងៗ ដែលមានក្នុងពាក្យសុំចុះបញ្ជីរបស់គូភាគី។ ប្រសិនបើផ្នែកការិយាល័យជំនាញពិនិត្យឃើញថា គូភាគីខ្វះខាតនូវចំណុចណាមួយ នោះមន្ត្រីការិយាល័យជំនាញនឹងអនុវត្តនីតិវិធី ដូចខាងក្រោម៖

ក. ការបង្គាប់ឱ្យកែតម្រូវពាក្យសុំចុះបញ្ជី

ក្នុងករណីពិនិត្យឃើញថាពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកត្រូវបានធ្វើឡើងដោយខ្វះខាតនូវចំណុចណាមួយដូចខាងក្រោម នោះការិយាល័យជំនាញនៃមន្ទីរសុរិយោដីនឹងបង្គាប់ឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី ធ្វើការកែតម្រូវនូវឯកសារ ឬចំណុចខ្វះខាតទាំងនោះឡើងវិញ ដោយកំណត់នូវពេលវេលាដ៏សមរម្យមួយ ប្រសិនបើចំណុចដែលខ្វះខាតនោះ មានដូចខាងក្រោម៖

- ពុំបានផ្តល់ឯកសារដែលចាំបាច់ណាមួយ
- ខ្លឹមសារនៅក្នុងពាក្យសុំ និងឯកសារដែលភ្ជាប់ជាមួយមិនស្របគ្នា
- អត្តសញ្ញាណរបស់បុគ្គល ដែលមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជីនៅក្នុងពាក្យសុំចុះបញ្ជី មិនដូចគ្នាទៅនឹងអត្តសញ្ញាណដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅចុះបញ្ជី។
- ពុំបានបង់ពន្ធ ឬសោហ៊ុយសេវាផ្សេងៗ ទាក់ទងនឹងការចុះបញ្ជី ⁷² ។

ខ. ការលើកចោលពាក្យសុំចុះបញ្ជី

ក្នុងករណីអ្នកដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី ពុំបានធ្វើការកែតម្រូវតាមការបង្គាប់ឱ្យកែតម្រូវរបស់ផ្នែកការិយាល័យជំនាញ ដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ខាងលើទេ នោះរដ្ឋបាលសុរិយោដីនឹងលើកចោលនូវពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកនោះ។⁷³ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើពាក្យសុំចុះបញ្ជីធ្វើឡើងពុំបានត្រឹមត្រូវ ដោយមូលហេតុនៃការដាក់

⁷² ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជនស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ៩ កថាខណ្ឌទី១

⁷³ ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជនស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ៩ កថាខណ្ឌទី២

ពាក្យសុំចុះបញ្ជីខុសសមត្ថកិច្ច ឬការចុះបញ្ជី ដែលកំពុងដាក់ពាក្យសុំនោះបានធ្វើឡើងម្តងហើយ នោះរដ្ឋបាលសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត ក៏នឹងលើកចោលនូវពាក្យសុំចុះបញ្ជីនោះផងដែរ។ លើសពីនេះ ប្រសិនបើពាក្យសុំនោះមិនបានអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌនៃប្រកាស ឬច្បាប់ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរដ្ឋបាលសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត នោះរដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់រាជធានី ខេត្តក៏នឹងអាចលើកចោលនូវពាក្យសុំនោះបានដែរ។

ប្រសិនបើ មានករណីលើកចោលនូវពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែករបស់ភាគី ដូចមានរៀបរាប់ខាងលើ នោះរដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត នឹងធ្វើលិខិតលើកចោលនូវពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយមានបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុត្រឹមត្រូវ និងត្រូវជូនដំណឹងអំពីការលើកចោលនោះទៅបុគ្គលដែលដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី ឬអ្នកតំណាង។

ចំពោះការលើកចោលនូវពាក្យសុំចុះបញ្ជីខាងលើនេះ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនសុខចិត្តទេ អាចដាក់ពាក្យធ្វើការតវ៉ាទៅរដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់កណ្តាលបាន។ ដោយឡែក ប្រសិនបើរដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់កណ្តាលបានលើកចោលនូវការតវ៉ារបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំតវ៉ា នោះបុគ្គលដែលដាក់ពាក្យសុំតវ៉ា អាចធ្វើការតវ៉ាបន្តទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់បាន។ ចំពោះការលើកចោលខាងលើ រដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់កណ្តាល នឹងធ្វើការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅបុគ្គល ដែលបានដាក់ពាក្យសុំតវ៉ា។

ក្នុងករណីមានការលើកចោលពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ដោយផ្អែកតាមមូលហេតុណាមួយក្នុងចំណោមមូលហេតុខាងលើ រដ្ឋបាលសុរិយោដីត្រូវប្រគល់ឯកសារភ្ជាប់នានាទៅឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី ឬអ្នកតំណាងវិញ។

គ. ការស្នើសុំហត្ថលេខារបស់ប្រធានមន្ទីរ

ក្នុងករណីពាក្យសុំចុះបញ្ជី និងសំណុំឯកសារភ្ជាប់របស់គូភាគីត្រូវបានធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវទៅតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយប្រកាស ច្បាប់ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ឬអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានកែតម្រូវនូវចំណុចខ្វះខាតផ្សេងៗ ដូចមានក្នុងចំណុច ក ខាងលើ តាមការបង្គាប់ឱ្យកែតម្រូវរបស់ផ្នែកការិយាល័យជំនាញ នៃមន្ទីរសុរិយោដីមានសមត្ថកិច្ចហើយ ដោយពុំមានការលើកចោលនូវពាក្យសុំចុះបញ្ជីទេ នោះមន្ត្រីនៃការិយាល័យជំនាញនឹងស្នើសុំមតិយោបល់ និងហត្ថលេខារបស់ប្រធានមន្ទីរ ដើម្បីឯកភាពយល់ព្រមទៅលើសំណើសុំចុះបញ្ជីនោះ។

នៅពេលប្រធានមន្ទីរសុរិយោដីមានសមត្ថកិច្ច បានឯកភាព និងយល់ព្រមចុះហត្ថលេខាទៅលើសំណើសុំចុះបញ្ជីរបស់គូភាគី នោះមានន័យថាពាក្យសុំចុះបញ្ជី និងសំណុំឯកសារភ្ជាប់របស់គូភាគីនឹងពុំមានឧបសគ្គឬបញ្ហាអ្វីមួយឡើយ។ នៅក្នុងករណីនេះ រដ្ឋបាលនៃការិយាល័យជំនាញអាចធ្វើនីតិវិធីចុះបញ្ជីទៅក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លីរបស់រដ្ឋបាលសុរិយោដីបាន។

២.២.៣ លំដាប់នៃការចុះបញ្ជី

នៅក្នុងការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក ក៏ដូចជាការចុះបញ្ជីអំពីសិទ្ធិប្រក្សក្ស័យផ្សេងទៀតផងដែរ គឺរដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដែលមានសមត្ថកិច្ចចុះបញ្ជី ត្រូវចុះលេខរៀងទៅតាមលំដាប់លំដោយនៃការទទួលពាក្យសុំនៅលើពាក្យសុំដែលទទួលបានពីអ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងដែលត្រូវបានបញ្ជូនមកពីរដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ។ ក្នុងករណីមានការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីច្រើននៅលើអចលនវត្ថុតែមួយ រដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដែលជាស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការចុះបញ្ជី ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីទៅតាមលំដាប់លេខរៀងជាបន្តបន្ទាប់ នៃពាក្យសុំ និងកាលបរិច្ឆេទ នៃការទទួលពាក្យសុំចុះបញ្ជីនោះ។⁷⁴ ។

នៅក្នុងចំណុចនេះបង្ហាញឱ្យឃើញថា កម្មសិទ្ធិអាចដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីបានច្រើនដងនៅលើអចលនវត្ថុតែមួយ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលទទួលបានពាក្យសុំចុះបញ្ជីហើយ រដ្ឋបាលនៃមន្ទីរសុរិយោដីត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីឱ្យបានត្រឹមត្រូវទៅតាមលំដាប់លំដោយ នៃពាក្យសុំដែលទទួលបាន ដោយត្រូវបង់លេខរៀងឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដើម្បីកំណត់អំពីលំដាប់លេខរៀងនៃការចុះបញ្ជី។ ចំពោះលំដាប់អាទិភាពនៃសិទ្ធិ ដែលចុះបញ្ជីនៅលើអចលនវត្ថុនឹងត្រូវអនុលោមតាមលំដាប់ពេលវេលា នៃការចុះបញ្ជី លើកលែងតែមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផ្សេងទៀត។⁷⁵ ។

២.៣ ការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក

ជាគោលការណ៍ ច្បាប់តម្រូវឱ្យរដ្ឋបាលនៃមន្ទីរសុរិយោដីថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដែលមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីទៅតាមចំណុចនីមួយៗ ដែលមាននៅក្នុងពាក្យសុំរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី។

២.៣.១ ការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកក្នុងសៀវភៅបញ្ជីដីធ្លី

ចំពោះពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក និងឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើប្រសិនបើការិយាល័យជំនាញ នៃរដ្ឋបាលសុរិយោដីថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ពិនិត្យឃើញថាត្រឹមត្រូវ និងពុំមានចំណុចខ្វះខាត ឬការខ្វះខាតឯកសារតម្រូវណាមួយទេ នោះផ្នែកការិយាល័យជំនាញនឹងធ្វើនីតិវិធី នៃការចុះបញ្ជីទៅតាមចំណុចផ្សេងៗ ដែលមាននៅក្នុងពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី។

ក្នុងករណីនេះ រដ្ឋបាលនៃមន្ទីរសុរិយោដីថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដែលមានសមត្ថកិច្ចនឹងធ្វើការចុះបញ្ជីទៅក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី អំពីព័ត៌មានផ្សេងៗទៅតាមពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែករបស់គូភាគី ដើម្បីជា

⁷⁴ ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្ស័យទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជសស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ៧

⁷⁵ ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្ស័យទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជសស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ៨

ព័ត៌មានតម្កល់ទុកនៅមន្ទីរសុរិយោដី ដោយយោងទៅលើឯកសារនានារបស់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ដែលបានភ្ជាប់មកជាមួយ ដោយរួមមានដូចជា៖ កិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណអចលនវត្ថុ និងឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់គូភាគី ជាដើម។

២.៣.២ ចំណុចដែលត្រូវចុះបញ្ជីអំពីហ៊ីប៉ូតែក

មន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការសុរិយោដីនឹងធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ឯកសារ ហើយធ្វើការចុះបញ្ជីចូលទៅក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី (សៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី ឬសៀវភៅចុះបញ្ជីសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ឬសៀវភៅចុះបញ្ជីផលបុរេភាគ) នៅក្នុងខ្ទង់ (Column) ត្រង់ « **បន្ទុកលើអចលនវត្ថុ** » ដោយចុះលេខរៀង « » ដែលលេខរៀងនេះនឹងត្រូវបានចាប់ផ្តើមពីលេខ ១ និងលេខរៀងជាបន្តបន្ទាប់ ដើម្បីសម្គាល់ពីលំដាប់លេខរៀងនៃការចុះបញ្ជី។ បន្ទាប់ពីបានចុះលេខរៀងរួចរាល់ហើយ រដ្ឋបាលសុរិយោដីនឹងសរសេរបន្តថា « **បង្កើតហ៊ីប៉ូតែកឱ្យឈ្មោះ.....** » ដែលក្នុងចំណុចនេះជាឈ្មោះរបស់ម្ចាស់បំណុល ដែលអាចជានីតិបុគ្គល ឬធនាគារ និងរូបវន្តបុគ្គល ឬម្ចាស់បំណុលឯកជន ដែលមិនមែនជាធនាគារ។ បន្ទាប់មកត្រូវសរសេរជាបន្តថា « **កូនបំណុលឈ្មោះ.....** » ដោយត្រូវសរសេរឈ្មោះរបស់កូនបំណុលទាំងអស់ ដែលមានក្នុងកិច្ចសន្យា ដោយមិនរួមបញ្ចូលនូវឈ្មោះរបស់តតិយជនដែលជាអ្នកធានាដោយវត្ថុឡើយ។ បន្តមកទៀត គឺត្រូវសរសេរនូវ « **ប្រាក់ដើម.....** » ដែលជាចំនួនប្រាក់ដែលកូនបំណុលបានខ្ចីពីម្ចាស់បំណុល។ បន្ទាប់មក គឺរដ្ឋបាលសុរិយោដីនឹងសរសេរជាបន្តថា « **ការប្រាក់.....** » ជាការប្រាក់ដែលបានព្រមព្រៀងគ្នារវាងកូនបំណុល និងម្ចាស់បំណុល ដោយគិតជាភាគរយ (%) ហើយបន្ទាប់មកទៀត គឺសរសេរនូវ « **សំណងការខូចខាត....** » គិតជាភាគរយ (%) ។ បន្ទាប់ពីចំណុចខាងលើ រដ្ឋបាលសុរិយោដីត្រូវសរសេរទៀតថា « **តាមកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ចុះថ្ងៃទី... ខែ.... ឆ្នាំ....** » និង « **កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ចុះថ្ងៃទី... ខែ.... ឆ្នាំ...** »។ ចំពោះការចុះបញ្ជីក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លីនេះដែរ រដ្ឋបាលសុរិយោដីត្រូវធ្វើឡើងជា « **ជាទឹកខៀវ ឬទឹកខ្មៅ** » ។ បន្ទាប់ពីបានសរសេរនូវចំណុចផ្សេងៗដូចបានរៀបរាប់ខាងលើហើយ រដ្ឋបាលសុរិយោដីនឹង « **បោះត្រាលេខាចារឹក និងចុះកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីជាទឹកក្រហម** »⁷⁶ នៅលើការចុះបញ្ជីនោះ ដើម្បីបញ្ចប់នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី។

២.៤ ការចេញលិខិតបញ្ជាក់អំពីមាន និងការប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ

នៅពេលរដ្ឋបាលសុរិយោដីបានចុះបញ្ជីរួចរាល់ រដ្ឋបាលសុរិយោដីត្រូវចេញលិខិតបញ្ជាក់អំពីការចុះបញ្ជី អំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកនោះទៅឱ្យម្ចាស់បំណុល ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិលើការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែករបស់ខ្លួន។ ចំពោះការចេញលិខិតបញ្ជាក់អំពីការចុះបញ្ជីបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក រដ្ឋបាលសុរិយោដីត្រូវចាត់ចែងប័ណ្ណ នៃអចលនវត្ថុ ឬសិទ្ធិ

⁷⁶ ប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជនស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ២០ និងប្រការ ១១៦

ដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេស្តនោះ ដោយសរសេរថា “ បានថតចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម ” រួចចុះកាលបរិច្ឆេទ និងចុះហត្ថលេខា ព្រមទាំងបោះត្រាទៅលើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិថតចម្លងនោះផងដែរ^{៧៧} ។

នៅពេលវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុ ឬប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេស្តនោះត្រូវបាន ធ្វើការចុះបញ្ជីរួចរាល់តាមនីតិវិធីច្បាប់ហើយ ផ្នែកការិយាល័យជំនាញនៃមន្ទីរសុរិយោដី ត្រូវបញ្ជូនវិញ្ញាបនបត្រ សម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុ ឬប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះ ដោយត្រូវថតចម្លងឯកសារភ្ជាប់ទៅកាន់រដ្ឋបាលសុរិយោដី ដើម្បី ឱ្យរដ្ឋបាលសុរិយោដីធ្វើការបញ្ជូនបន្តទៅកាន់អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយវិញ។ អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ ត្រូវជូនដំណឹងទៅកម្មករដាក់ពាក្យសុំ អំពីការចុះបញ្ជីអំពីការចុះបញ្ជីរួចរាល់ ដើម្បីឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី មកទទួលឯកសារ និងប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ដែលបានចុះបញ្ជីរួចរាល់នោះមកវិញ។

២.៥ ការប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិទៅឱ្យកូនបំណុល

នៅក្នុងបទបញ្ញត្តិ នៃច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ ពុំបានតម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុលត្រូវតែប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ទៅឱ្យកូនបំណុលវិញនោះទេ។ មានន័យថា ម្ចាស់បំណុលមានសិទ្ធិក្នុងការទាមទារឱ្យកូនបំណុលប្រគល់ប័ណ្ណ កម្មសិទ្ធិមកឱ្យខ្លួន ដែលជាម្ចាស់បំណុលដើម្បីធានាលើបំណុលបាន។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ ពុំបានតម្រូវឱ្យកូនបំណុលប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិមកឱ្យម្ចាស់បំណុលនោះទេ ដោយគ្រាន់តែតម្រូវឱ្យធ្វើការចុះបញ្ជី នៅសុរិយោដីតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីជាលក្ខខណ្ឌសម្រាប់តតាំងជាមួយតតិយជន។

ដោយឡែក នៅពេលម្ចាស់បំណុលបានទទួលប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិច្បាប់ដើម និងលិខិតបញ្ជាក់ ដែលបញ្ជូន ត្រឡប់មកពីមន្ទីរសុរិយោដី បន្ទាប់ពីបានចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស្តនៅលើវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេស្ត របស់កូនបំណុល ឬតតិយជន ដែលយកប្រាតិភោគរបស់ខ្លួនមកដាក់ធានាបំណុលឱ្យកូនបំណុលរួចរាល់ហើយ ច្បាប់តម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុលប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះទៅឱ្យកម្មសិទ្ធិករវិញភ្លាម^{៧៨} ។

ដូច្នេះ នៅពេលកូនបំណុល ឬតតិយជន ដែលយកប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនទៅដាក់ជាប្រាតិភោគ ដើម្បី ធានាបំណុល និងបានចុះបញ្ជីនៅរដ្ឋបាលសុរិយោដីរួចរាល់ហើយ នោះកូនបំណុលមានសិទ្ធិទាមទារឱ្យម្ចាស់ បំណុលប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះត្រឡប់មកឱ្យខ្លួនវិញបាន។ ក្នុងករណីនេះ ម្ចាស់បំណុលត្រូវតែប្រគល់ប័ណ្ណ កម្មសិទ្ធិនោះទៅឱ្យកូនបំណុលវិញភ្លាម^{៧៩}។ មូលហេតុដែលច្បាប់កំណត់ដូច្នេះ ដោយសារហ៊ីប៉ូតេស្តគ្រប់គ្រង តែចំពោះតម្លៃនៃវត្ថុនោះតែប៉ុណ្ណោះ ដោយពុំគ្រប់គ្រងទៅលើកម្មសិទ្ធិនៃវត្ថុនោះឡើយ។

^{៧៧} ប្រកាសអនុក្រឹត្យស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជនស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ១៤០

^{៧៨} ច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/០៥១១/០០៧, ៣១ ឧសភា ២០១១, មាត្រា ៥៥

^{៧៩} សេចក្តីកំណត់ចំពោះមាត្រានីមួយៗ នៃច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី, ២២ កក្កដា ២០១១, មាត្រា ៥៥

២.៦ ការចុះបញ្ជីបន្ថែម

ក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី អនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុល ឬតតិយជន ដែលបានយកប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិមកដាក់ធានាលើបំណុល មានសិទ្ធិក្នុងការចុះបញ្ជីបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកបន្ថែម នៅលើអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនបានច្រើនដងរហូតដល់អស់តម្លៃសេដ្ឋកិច្ច នៃទ្រព្យនោះ។ ការអនុញ្ញាតយ៉ាងដូច្នេះ ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល ជៀសវាងពីការប្រើប្រាស់ពុំអស់តម្លៃ នៃទ្រព្យរបស់ខ្លួន។ ដូច្នេះហើយ នៅពេលកូនបំណុល ឬតតិយជន បានយកប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនទៅដាក់ធានាលើបំណុល និងបានដំណើរការទៅតាមដំណាក់កាលផ្សេងៗនៃនីតិវិធី ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ចាប់ពីដំណាក់កាលរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែករហូតដល់ការចុះបញ្ជីរួចរាល់នៅមន្ទីរសុរិយោដី កូនបំណុល ឬតតិយជន មានសិទ្ធិយកប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះទៅដាក់ធានា និងចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកបន្ថែម⁸⁰ ដើម្បីធានាលើបំណុលទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតបាននៅក្នុងពេលតែមួយទៅតាមការព្រមព្រៀងគ្នារវាងកូនបំណុល ឬតតិយជនជាមួយម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតនោះ (ម្ចាស់បំណុលលំដាប់ក្រោយ)។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីនេះម្ចាស់បំណុលលំដាប់ក្រោយៗ បន្ទាប់ពីម្ចាស់បំណុលលំដាប់ទី១ អាចប្រឈមទៅនឹងហានិភ័យខ្ពស់ ដោយសារប្រសិនបើកូនបំណុលពុំមានលទ្ធភាពសងបំណុល ហើយឈានដល់ការអនុវត្តលក់ទ្រព្យនោះដោយបង្ខំ នោះម្ចាស់បំណុលដែលមានលំដាប់ក្រោយៗ អាចនឹងមានការខាតបង់ផលប្រយោជន៍ច្រើន តាមរយៈការបែងចែកចំណែកទៅតាមលំដាប់នៃហ៊ីប៉ូតែក ⁸¹ ដោយគិតទៅតាមលំដាប់លេខរៀង និងពេលវេលាដែលបានចុះបញ្ជី ⁸² ផងដែរ។

ក្នុងករណីមានការព្រមព្រៀងគ្នារវាងកូនបំណុល ឬតតិយជន និងម្ចាស់បំណុលលំដាប់ក្រោយ អនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុលខ្ចីប្រាក់ និងដាក់ទ្រព្យនោះធានាលើបំណុលដោយការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក នោះលំហូរនីតិវិធី និងដំណាក់កាលផ្សេងៗក្នុងការអនុវត្តការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក ចាប់ពីដំណាក់កាលរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកឱ្យក្លាយជាទម្រង់លិខិតយថាភូត រហូតដល់ដំណាក់កាលចុះបញ្ជីនៅមន្ទីរសុរិយោដីនឹងធ្វើឡើងដូចគ្នាទៅនឹងលំហូរនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកលើកដំបូង (ហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី១) ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើផងដែរ។

ក្នុងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីបន្ថែម អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវធ្វើការបង់ពន្ធលើការសុំស្នើចុះបញ្ជីបន្ថែមនៅអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នូវចំនួនទឹកប្រាក់ដូចគ្នាទៅនឹងការបង់ពន្ធលើការស្នើសុំចុះបញ្ជីលើកទី១ ផងដែរ ទៅតាមប្រភេទនៃទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ឬតតិយជន ដែលបានយកមកដាក់ជាប្រាតិភោគ។ ដោយឡែក ចំពោះបុគ្គលិក

⁸⁰ ប្រកាសអនុក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជនស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ៧៩

⁸¹ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៨៥១

⁸² ប្រកាសអនុក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រក្សក្សទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ ៣០កយ.ជនស.ប្រក/១៣, ២៩ មករា ២០១៣, ប្រការ ៧

រដ្ឋបាល នៃអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយវិញ ក៏នឹងអនុវត្តនីតិវិធីរបស់ខ្លួនក្នុងការពិនិត្យឯកសារ ចេញបង្កាន់ដៃ បង់ពន្ធ បង្កាន់ដៃទទួលឯកសារ និងការបញ្ជូនឯកសារទៅកាន់រដ្ឋបាលសុរិយោដី ដែលដូចគ្នាទៅនឹងនីតិវិធីនៃ ការចុះបញ្ជីលើកដំបូងផងដែរ។

បន្ថែមពីនេះ នៅពេលឯកសារសម្រាប់ស្នើសុំចុះបញ្ជីបន្ថែមបានមកដល់រដ្ឋបាលសុរិយោដីហើយ នោះ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច នៃមន្ទីរសុរិយោដីនឹងត្រូវធ្វើនីតិវិធីចុះបញ្ជីបន្ថែមនេះ មិនខុសគ្នាពីនីតិវិធី នៃការចុះបញ្ជីដំបូង (ចុះបញ្ជីលើកទី១) ឡើយ។

ផ្ទុយទៅវិញ ចំណុចដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់នោះ គឺនៅពេលចុះបញ្ជីនៅក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លីរបស់ រដ្ឋបាលសុរិយោដី រដ្ឋបាលសុរិយោដីត្រូវធ្វើការបង់លេខរៀងនៅក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីឱ្យបានច្បាស់លាស់បន្តពី លេខរៀង ដែលបានចុះបញ្ជីហើយ ទៅតាមលំដាប់លំដោយជាបន្តបន្ទាប់ ដោយអនុលោមទៅតាមពេលវេលា នៃការចុះបញ្ជី។ គួរបញ្ជាក់ផងដែរថា ការចុះលេខរៀងឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងត្រឹមត្រូវតាមលំដាប់លំដោយនេះ ពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ សម្រាប់ម្ចាស់បំណុលក្នុងការកំណត់អំពីលំដាប់ នៃសិទ្ធិហ៊ីប៉ូតែករបស់ខ្លួន។ មូលហេតុដែលច្បាប់បានបញ្ញត្តិយ៉ាងដូច្នេះ ពីព្រោះប្រសិនបើរដ្ឋបាលសុរិយោដីពុំបានចុះលេខរៀង ដែលបញ្ជាក់ អំពីលំដាប់នៃការចុះបញ្ជីឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ទេ នោះនឹងមានការប្រកែកគ្នានៅពេលទ្រព្យដែលបាន ដាក់ជាប្រាតិភោគនោះបានឈានទៅដល់ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលធ្វើឱ្យម្ចាស់បំណុលនីមួយៗដណ្តើមគ្នាធ្វើ ម្ចាស់បំណុលលំដាប់មុខគេ។

ជំពូកទី៣

បញ្ហាប្រឈម និងដំណោះស្រាយ

ជំពូកទី៣

បញ្ហាប្រឈម និងដំណោះស្រាយ

ជាការពិតណាស់ ទោះបីជាសញ្ញាណទូទៅនៃហ៊ីប៉ូតេក និងដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក ត្រូវបានរៀបរាប់ជាបន្តបន្ទាប់ទៅតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ ដូចមានក្នុងជំពូកទី១ និងជំពូកទី២ ខាងលើហើយក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងក្នុងដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក គឺអាចនឹងមានភាពស្មុគស្មាញ និងជួបប្រទះនូវបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនទៅតាមស្ថានភាពនីមួយៗផងដែរ។ ចំពោះបញ្ហាប្រឈម និងដំណោះស្រាយ ដែលអ្នកវិជ្ជាជីវៈច្បាប់ និងប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ធ្លាប់ជួបប្រទះកន្លងមក មានដូចតទៅ៖

ផ្នែកទី១ បញ្ហាប្រឈម

ចំពោះបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួន ដែលអ្នកវិជ្ជាជីវៈច្បាប់ និងប្រជាពលរដ្ឋទូទៅតែងតែសង្កេតឃើញនៅក្នុងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក មានដូចខាងក្រោម៖

១. កងខ្វះខាតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនាករកំណត់នូវការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក

ទោះបីជាបទបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតេក ធ្លាប់មានក្នុងសង្គមខ្មែរតាំងពីសម័យអាណានិគមនិយមបារាំងមកក៏ដោយ ប៉ុន្តែយ៉ាងណាវាត្រូវបានបំផ្លាញចោលទៅវិញទាំងស្រុងក្នុងសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ នៅចន្លោះឆ្នាំ១៩៧៥-១៩៧៩ ។ ដោយឡែក បន្ទាប់ពីរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យត្រូវបានបញ្ចប់ ទើបសញ្ញាណនៃហ៊ីប៉ូតេកត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញ ដោយមានបញ្ញត្តិក្នុងច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ១៩៩២ ។ ក្រោយមក បទបញ្ញត្តិនៃហ៊ីប៉ូតេកថ្មីៗចាប់ផ្តើមកើតឡើងវិញជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងសង្គមខ្មែរ។ ប៉ុន្តែ ទោះបីយ៉ាងណាបទបញ្ញត្តិទាំងនោះ ក៏នៅតែពុំទាន់គ្រប់គ្រាន់ និងពុំទាន់មានលក្ខណៈពេញលេញ និងច្បាស់លាស់សម្រាប់ការអនុវត្តនៅឡើយ។

បច្ចុប្បន្ន គេសង្កេតឃើញថាក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា បានកំណត់អំពីច្បាប់សារធាតុ និងច្បាប់នីតិវិធី រួមទាំងលិខិតតុបករណ៍គតិយុត្តបំពេញបន្ថែមមួយចំនួនទៀតក៏ដោយ ក៏ដំណើរការនៃការអនុវត្តជាក់ស្តែងក្នុងសង្គមនៅតែមានភាពចន្លោះខ្វះខាតជាច្រើនផងដែរ។ ភាពខ្វះខាតនៃច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តធ្វើឱ្យការអនុវត្តជាក់ស្តែងក្នុងសង្គមជួបប្រទះនូវបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន ដែលជាឧបសគ្គដ៏ធំនាំឱ្យការដំណើរការ នៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន។

ចំណុចដែលជាបញ្ហាប្រឈមមួយដ៏ធំក្នុងចំណោមបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនទៀត គឺបទបញ្ញត្តិដែលមាននៅក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី និងលិខិតតុបករណ៍គតិយុត្តមួយចំនួន ដែលកំពុងនៅជាធរមាននៅកម្ពុជា ពុំទាន់ត្រូវបានយកមកអនុវត្តឡើយ។ ចំពោះករណីនេះ វាអាចនឹងមានការលំបាកខ្លាំងក្នុងការអនុវត្ត ដោយសារប្រទេសកម្ពុជាទើបតែឆ្លងផុតពីភ្លើងសង្គ្រាម និងទើបតែបានបង្កើតនូវបទបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតេកឡើងវិញ។ ជាពិសេសការចូលជាធរមាន នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រុមការងារច្បាប់របស់ប្រទេស

ជប៉ុន ដែលជាមូលហេតុមួយធ្វើឱ្យប្រទេសកម្ពុជាពិបាកក្នុងការអនុវត្ត ដោយសារយើងដឹងហើយថាប្រទេសជប៉ុន ជាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍លឿន ហេតុនេះហើយច្បាប់នៅក្នុងប្រទេសជប៉ុនក៏មានលក្ខណៈទំនើបផងដែរ។ ចំណែក ប្រទេសកម្ពុជា ជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ និងពុំទាន់មានសេដ្ឋកិច្ចលឿនដូចប្រទេសជប៉ុននៅឡើយ ហេតុនេះ នៅពេលក្រុមរដ្ឋប្បវេណីថ្មីរបស់កម្ពុជា ត្រូវបានយកលំនាំ និងបច្ចេកទេសតាមក្រុមរដ្ឋប្បវេណីជប៉ុន ដែលមាន លក្ខណៈទំនើប ក៏ជាផ្នែកមួយដែលធ្វើឱ្យកម្ពុជាជួបការលំបាកមួយចំនួននៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងផងដែរ។

២. ការយល់ដឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនៅមានកម្រិត

យើងដឹងហើយថាប្រទេសកម្ពុជា ជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ដែលទើបតែបានរួចផុតពីភ្លើងសង្គ្រាមស៊ីវិល អស់ជាច្រើនទសវត្សរ៍ជាប់ៗគ្នា។ ដូច្នេះហើយ ក្រោយពីសង្គ្រាមត្រូវបានបញ្ចប់ និងប្រទេសជាតិទទួលបាននូវ សុខសន្តិភាពឡើងវិញ យើងឃើញថាប្រទេសជាតិជួបវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច និងរងការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងខ្លាំង ដែល ត្រូវការ ការស្តារឡើងវិញស្ទើរតែគ្រប់វិស័យ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ បញ្ហាជីវភាព និងកម្រិតនៃការយល់ដឹងរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ក៏នៅមានកម្រិតផងដែរ ដោយសារសង្គ្រាមត្រូវបានអូសបន្លាយអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរ និង ប្រជាពលរដ្ឋពុំបានសិក្សារៀនសូត្រ និងពុំបានទទួលការអប់រំ។ ហេតុនេះ សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនៅពេលជួប ប្រទះបញ្ហាខ្វះខាត ពួកគាត់តែងតែស្វែងរកការខ្ចីបំណុល ដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហាជីវភាពរបស់ខ្លួន ឬតម្រូវការ ក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រាក់ជាបន្ទាន់ជាដើម។ ដូច្នេះហើយ នៅពេលមានតម្រូវការខ្ចីប្រាក់ជាបន្ទាន់ ក្នុងករណីនេះក៏ អាចនាំឱ្យមានបញ្ហារំលោភបំពាននូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់មួយចំនួនរបស់កូនបំណុលពីសំណាក់ ម្ចាស់បំណុលទៅតាមរូបភាពផ្សេងៗផងដែរ។

៣. ការបំពានសិទ្ធិដោយម្ចាស់បំណុល

នៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងក្នុងសង្គមកន្លងមក យើងសង្កេតឃើញថាម្ចាស់បំណុលធ្លាប់បានបំពានសិទ្ធិ របស់កូនបំណុលជាច្រើនករណី។ ការបំពានសិទ្ធិដោយម្ចាស់បំណុល ដែលគេតែងតែសង្កេតឃើញជារឿយៗ មានដូចតទៅ៖

៣.១ ការបំពានសិទ្ធិដោយម្ចាស់បំណុលនៅក្នុងកិច្ចសន្យា

នៅពេលកូនបំណុលទៅខ្ចីប្រាក់ ម្ចាស់បំណុលតែងតែទាមទារឱ្យកូនបំណុលធ្វើកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ឬ កិច្ចសន្យាខ្ចីប្រាក់ ដើម្បីកំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌនៃការខ្ចីប្រាក់។ នៅក្នុងក្រុមរដ្ឋប្បវេណីបានកំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌ ច្បាស់លាស់ នៃកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ឬកិច្ចសន្យាខ្ចីប្រាក់ ដែលត្រូវបង្កើតឡើងតាមការព្រមព្រៀងគ្នារវាងអ្នកឱ្យខ្ចី ហៅថា **ម្ចាស់បំណុល** និងអ្នកខ្ចី ដែលហៅថា **កូនបំណុល** ⁸³ ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ បន្ទាប់ពីកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ

⁸³ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៥៧៩

ឬកិច្ចសន្យាខ្ចីប្រាក់នេះ គួរកាត់ធ្វើជាកិច្ចសន្យាមួយទៀត គឺកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក សម្រាប់យកទៅចុះបញ្ជី នៅមន្ទីរសុរិយោដី។ ចំណុចដែលជាបញ្ហានៅក្នុងកិច្ចសន្យាទាំងពីរនេះ គឺតែងតែមានកំណត់នូវអត្រាការប្រាក់ ដែលអត្រាការប្រាក់នេះត្រូវបានកំណត់ដាក់លាក់ដោយច្បាប់ ដោយមិនឱ្យលើសពី **១៨ (ដប់ប្រាំបី) ភាគរយ** ក្នុងមួយឆ្នាំ ឬ **១.៥ (មួយក្បៀសប្រាំ) ភាគរយ** ក្នុងមួយខែ ឡើយ^{៨៤}។ ដោយឡែក នៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង យើងសង្កេតឃើញថា នៅក្នុងកិច្ចសន្យា ម្ចាស់បំណុលមួយចំនួនបានយកអត្រាការប្រាក់យ៉ាងខ្ពស់ពីកូនបំណុល រហូតដល់ **១០ (ដប់) ភាគរយ** ក្នុងមួយខែ ក៏មាន ដែលជាអត្រាការប្រាក់លើសពីច្បាប់កំណត់យ៉ាងខ្លាំង។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ ដោយសារកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ជាកិច្ចសន្យាឯកជនរវាងគូភាគី ដូច្នេះហើយក៏អាចមាន ករណីមួយចំនួនទៀត ដែលម្ចាស់បំណុលបានឆ្លៀតឱកាសយកអត្រាការប្រាក់ខ្ពស់លើសពីច្បាប់កំណត់ ហើយ នៅក្នុងឯកសារសម្រាប់ចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក ម្ចាស់បំណុលបានធ្វើជា « **កិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ និងបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក** » និង « **ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក** » ដោយក្នុងពាក្យទាំងពីរនេះម្ចាស់បំណុលបានដាក់អត្រាការប្រាក់ ត្រឹមតែ **១៨ (ដប់ប្រាំបី) ភាគរយ** ប៉ុណ្ណោះ ក្នុងមួយឆ្នាំ ដែលជាអត្រាការប្រាក់ស្របច្បាប់ ដោយម្ចាស់បំណុលពុំ បានភ្ជាប់នូវកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ដែលមានអត្រាការប្រាក់លើសច្បាប់កំណត់នោះជូនរដ្ឋបាលសុរិយោដីឡើយ។

លើសពីនេះទៅទៀត ពុំមែនមានតែអត្រាការប្រាក់នៅក្នុងកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ឬកិច្ចសន្យាខ្ចីប្រាក់នោះទេ ចំពោះលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត ដែលមានក្នុងកិច្ចសន្យាខាងលើនេះ ក៏អាចត្រូវបានរំលោភបំពានផងដែរ ដោយ ការដាក់លក្ខខណ្ឌធ្ងន់ធ្ងរ ឬដាក់សម្ពាធទៅលើកូនបំណុលហួសហេតុផងដែរ។

៣.២ ការតម្រូវឱ្យកូនបំណុលតម្កល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ

ក្នុងករណីមួយចំនួន ក៏មានការបំពានសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលផងដែរ ដោយមានករណីខ្លះម្ចាស់បំណុល បានអនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុលខ្ចីនូវប្រាក់ដើមក្នុងទំហំតិចតួច ប៉ុន្តែម្ចាស់បំណុលបានទាមទារឱ្យកូនបំណុល ឬ តតិយជនយកទ្រព្យជាច្រើនដើម្បីមកដាក់ធានាលើបំណុល ដែលតាមការវាយតម្លៃជាក់ស្តែង ឬការប៉ាន់ស្មាន របស់អ្នកជំនាញវាយតម្លៃអចលនវត្ថុ ឃើញថាតម្លៃនៃទ្រព្យទាំងនោះមានតម្លៃច្រើនលើសលប់ជាងចំនួនបំណុល ដែលកូនបំណុលបានខ្ចី។

ម្យ៉ាងទៀត នៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង នៅពេលរដ្ឋបាលសុរិយោដីបានចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែករួចរាល់ហើយ ម្ចាស់បំណុលមួយចំនួន តែងតែទាមទារឱ្យកូនបំណុលដាក់តម្កល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះនៅនឹងម្ចាស់បំណុលរហូត ដល់កូនបំណុលបានទូទាត់បំណុលជូនម្ចាស់បំណុលរួចរាល់។ ករណីនេះ ម្ចាស់បំណុលមួយចំនួនបានទាមទារ ឱ្យកូនបំណុលធ្វើជាលិខិតបញ្ជើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ដើម្បីតម្កល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះនៅម្ចាស់បំណុល។ ប៉ុន្តែ ក៏មាន

⁸⁴ ប្រកាសស្តីពីការកំណត់ពិធានអត្រាការប្រាក់ឥណទាន, លេខ ធ៧.០១៧.១០៩ ប្រក, ១៣ មីនា ២០១៧, ប្រការ ៤

ករណីខ្លះទៀត ម្ចាស់បំណុលពុំបានសុំឱ្យកូនបំណុលធ្វើជាលិខិតបញ្ជើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិឡើយ ដោយម្ចាស់បំណុល បានដកយកនូវប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះតម្កល់ទុកដោយឯកឯងតែម្តង ទោះបីជាពុំមានការយល់ព្រមពីកូនបំណុល ឬ តតិយជន ដែលជាកម្មសិទ្ធិករ នៃប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះក៏ដោយ។

៣.៣ ការចុះបញ្ជីបន្ថែម

ក្រៅពីករណីដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ក៏មានករណីមួយទៀតដែលម្ចាស់បំណុលបានបំពានសិទ្ធិរបស់ កូនបំណុល ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់កូនបំណុលយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ នោះគឺ ពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលក្នុងការចុះបញ្ជីបន្ថែម។ ករណីនេះ ជាបញ្ហាប្រឈមមួយ ដែលប្រជាពលរដ្ឋ តែងតែជួបប្រទះជាញឹកញាប់ ដោយសារតែម្ចាស់បំណុលបានដកយកប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ដែលកូនបំណុលបានដាក់ ជាប្រាតិភោគធានាបំណុលរបស់ខ្លួន បន្ទាប់ពីចុះបញ្ជីនៅមន្ទីរសុរិយោដី (ចុះបញ្ជីលើកទី១) រួចរាល់។ ហេតុដូច្នេះ យើងឃើញថាកូនបំណុល ឬកម្មសិទ្ធិករទាំងនោះហាក់ពុំបានប្រើប្រាស់អស់នូវតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច នៃទ្រព្យរបស់ខ្លួន ឡើយ ដែលនេះជាការខាតបង់ប្រយោជន៍ដ៏ធំមួយ សម្រាប់កូនបំណុលក្នុងការអនុវត្តការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក។

ផ្ទុយទៅវិញ នៅពេលចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកនៅរដ្ឋបាលសុរិយោដីរួចរាល់ ទោះបីជាម្ចាស់បំណុលយល់ព្រម ប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះទៅឱ្យកូនបំណុលជាអ្នកកាន់កាប់ និងគ្រប់គ្រងវិញក៏ដោយ ក៏យើងសង្កេតឃើញថា កូនបំណុល ឬតតិយជននោះ នៅតែពុំអាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការចុះបញ្ជីបន្ថែមបានឡើយ ទោះបីជា អចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុល ឬតតិយជនដែលយកមកដាក់ធានាឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកនោះ មិនទាន់បាន ប្រើប្រាស់អស់នូវតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច នៃអចលនវត្ថុនោះក៏ដោយ។

៤. ការអនុវត្តរបស់មន្ត្រី និងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក

ក្នុងដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ចាប់ពីដំណាក់កាលរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកជាលិខិតយថាភូត ដំណាក់កាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ រហូតដល់ដំណាក់កាលមន្ទីរសុរិយោដី ប្រជាពលរដ្ឋមួយចំនួនក៏ធ្លាប់ ជួបប្រទះនូវបញ្ហាប្រឈម ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តរបស់មន្ត្រី និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការចុះបញ្ជី ហ៊ីប៉ូតែកផងដែរ។ ចំពោះបញ្ហាដែលប្រជាពលរដ្ឋធ្លាប់ជួបប្រទះកន្លងមក មានដូចខាងក្រោម៖

៤.១ ការរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកជាលិខិតយថាភូត

ជាការពិតណាស់ ក្នុងដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកក៏មានបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួន ដែលគេតែងតែ ជួបប្រទះនៅក្នុងដំណាក់កាលអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់ផងដែរ ដែលបញ្ហាទាំងនោះភាគច្រើនពាក់ព័ន្ធនឹង ការផ្តល់សេវារដ្ឋបាល។ ពីព្រោះ នៅពេលគូភាគីយកកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកដែលបានរៀបចំរួចរាល់ទៅកាន់រដ្ឋបាល ឃុំ សង្កាត់ ដើម្បីស្នើសុំការបញ្ជាក់ពីរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់មានសមត្ថកិច្ចនៃទីតាំងអចលនវត្ថុស្ថិតនោះ រដ្ឋបាលឃុំ

សង្កាត់មួយចំនួនអាចនឹងមានការទាមទារសេវាក្រៅផ្លូវការ (សេវាខុសច្បាប់) ពីគូភាគីជាច្រើន ដែលលើសពី ចំនួនសេវាកំណត់ដោយច្បាប់ ដែលត្រូវបង់ជូនរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ សម្រាប់ការបញ្ជាក់ទៅលើកិច្ចសន្យានោះ។

ក្រៅពីបញ្ហាខាងលើ ក៏នៅមានបញ្ហាប្រឈមមួយទៀតដែលប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ រួមទាំងតំណាងភ្នាក់ងារ ឥណទានធ្លាប់ជួបប្រទះកន្លងមក គឺរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់មួយចំនួនតូចពុំសូវយល់ដឹងច្បាស់អំពីតួនាទី និងភារៈកិច្ច ដែលកំណត់ដោយច្បាប់ ក្នុងបញ្ជាក់ទៅលើកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែករបស់គូភាគីនោះទេ។

៤.២ ដំណាក់កាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ

នៅដំណាក់កាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ កន្លងមកប្រជាពលរដ្ឋក៏ធ្លាប់ជួបប្រទះនូវបញ្ហាប្រឈម មួយចំនួនផងដែរ។ ក្នុងដំណាក់កាលនេះ នៅតាមអង្គភាពមួយចំនួន មន្ត្រីរដ្ឋបាលពុំបានអនុវត្តតួនាទីរបស់ខ្លួន ឱ្យបានល្អស្របតាមគោលការណ៍ ដែលមានចែងក្នុងបទបញ្ញត្តិជាធរមាននោះទេ ពិសេសទៅលើបញ្ហាបច្ចេកទេស ក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងតែម្តង។ មន្ត្រីរដ្ឋបាលនៅតាមអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយមួយចំនួន ពុំសូវយល់ដឹង អំពីបែបបទ និងនីតិវិធីឱ្យបានច្បាស់លាស់នោះទេ។ ដូច្នេះ វាក៏ជាបញ្ហាមួយផងដែរ សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋដែល ពុំបានយល់ដឹងអំពីនីតិវិធីច្បាប់ ដែលធ្វើឱ្យមានការយឺតយ៉ាវសម្រាប់ពួកគាត់។

លើសពីនេះទៅទៀត ក្នុងការអនុវត្តកន្លងមកយើងសង្កេតឃើញថានៅតាមអង្គភាពមួយចំនួនមានការ អនុវត្តនីតិវិធី បែបបទរដ្ឋបាល និងបច្ចេកទេសអនុវត្តខុសៗគ្នាពីអង្គភាពមួយទៅអង្គភាពមួយទៀត។ ដូច្នេះហើយ ត្រង់ចំណុចនេះ ធ្វើឱ្យប្រជាពលរដ្ឋ និងអ្នកវិជ្ជាជីវៈច្បាប់ ក៏ដូចជាភ្នាក់ងារឥណទាន ដែលធ្វើអាជីវកម្មផ្នែកប្រាក់ កម្ចីជួបការលំបាកក្នុងការអនុវត្ត ពីព្រោះនៅតាមបណ្តាអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃរដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត ដែលអនុវត្តតាមច្បាប់ជាធរមាន នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដូចគ្នា ប៉ុន្តែបែបបទ នីតិវិធី និងបច្ចេកទេសអនុវត្ត ជាក់ស្តែងមានលក្ខណៈខុសគ្នា។ បញ្ហានេះធ្លាប់កើតមានរឿយៗផងដែរ នៅតាមអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ។ ចំណុចនេះ បង្ហាញឱ្យឃើញថាបុគ្គលិករដ្ឋបាលច្រកចេញចូលតែមួយតាមអង្គភាពខ្លះ ហាក់ពុំទាន់យល់ច្បាស់ អំពីនីតិវិធី និងបច្ចេកទេសក្នុងការអនុវត្តស្របតាមគោលការណ៍ បែបបទ និងនីតិវិធីសាមញ្ញរបស់អង្គភាពច្រក ចេញចូលតែមួយឡើយ។

ដោយឡែក ចំណុចជាបញ្ហាប្រឈមមួយទៀត គឺនៅតាមបណ្តាអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយមួយចំនួន ហាក់ពុំសូវមានទំនាក់ទំនង និងការសហការគ្នាល្អរវាងអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ និងរដ្ឋបាលសុរិយាដី នោះទេ។ ពីព្រោះ មន្ត្រីរដ្ឋបាលនៅតាមបណ្តាអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយមួយចំនួន នៅពេលទទួលបាន សំណុំឯកសារពីប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់ចំនួនកំណត់ហើយ ពួកគាត់មានការយឺតយ៉ាវក្នុងការបញ្ជូននូវសំណុំឯកសារ ទាំងនោះទៅកាន់មន្ទីរសុរិយាដី។ ចំពោះបញ្ហាកង្វះនូវទំនាក់ទំនង និងការសហការល្អរវាងអង្គភាពច្រកចេញចូល

តែមួយ និងរដ្ឋបាលសុរិយោដី ត្រង់ចំណុចនេះ បានធ្វើឱ្យដំណើរការ នៃការស្នើសុំចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែករបស់គូភាគី កាន់តែត្រូវចំណាយពេលវេលាច្រើនថែមទៀត។

៤.៣ ដំណាក់កាលរដ្ឋបាលសុរិយោដី

ក្រៅពីបញ្ហាប្រឈមក្នុងដំណាក់កាលអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងដំណាក់កាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ ខាងលើ ក៏មានបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន នៅដំណាក់កាលរដ្ឋបាលសុរិយោដីផងដែរ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ក៏មានបញ្ហាមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកទេស និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅក្នុងមន្ទីរសុរិយោដីផងដែរ។ កន្លងមកយើងសង្កេតឃើញថា នៅតាមបណ្តាមន្ទីរសុរិយោដីមួយចំនួនមានការអនុវត្តនីតិវិធីរដ្ឋបាលខុសៗគ្នា ពិសេសទៅលើបច្ចេកទេសអនុវត្តតែម្តង។ ថ្វីត្បិតចំណុចនេះ ពុំមែនជាបញ្ហាប្រឈមចម្បង និងធំដុំក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែបញ្ហាមួយចំនួនក៏អាចធ្វើឱ្យគូភាគីមានភាពស្មុគស្មាញ និងធ្វើឱ្យមានការខាតបង់ពេលវេលារបស់ពួកគាត់ ផងដែរ។ ជាក់ស្តែង បញ្ហាប្រឈមខ្លះៗដែលគូភាគីធ្លាប់ជួបប្រទះកន្លងមកមានដូចជា៖ តម្រូវការឯកសារពុំដូចគ្នា ចំណុចនេះឃើញថានៅតាមមន្ទីរសុរិយោដីមួយចំនួន តម្រូវឱ្យឯកសាររបស់គូភាគីត្រូវធ្វើឡើងជាច្រើនច្បាប់ ខ្លះទៀតតម្រូវឱ្យឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់គូភាគីត្រូវផ្ដិតស្នាមមេដៃ ឯខ្លះទៀតតម្រូវឱ្យឯកសារបញ្ជាក់ អត្តសញ្ញាណរបស់គូភាគី ត្រូវមានការបញ្ជាក់ថា បានថតចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ហើយខ្លះទៀតតម្រូវឱ្យមានការបញ្ជាក់ថា បានថតចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផង និង ត្រូវផ្ដិតស្នាមមេដៃបញ្ជាក់ដោយសាមីភាគីផង។ ករណីនេះប្រសិនគូភាគីពុំបានដំណើរការនីតិវិធីដោយខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែឱ្យអ្នកតំណាងជាអ្នកដំណើរការនីតិវិធី ហេតុនេះនៅពេលជួបប្រទះបញ្ហាទាំងនេះនឹងធ្វើឱ្យមានការលំបាក ទៅលើការរៀបចំឯកសារ និងផ្ដិតស្នាមមេដៃរបស់ភាគីម្ខាងទៀត ដែលធ្វើឱ្យខាតពេលវេលារបស់គូភាគីផង និង ខាតពេលវេលារបស់អ្នកតំណាងក្នុងការធ្វើដំណើរទៅមក (ករណីតាមបណ្តាខេត្ត) ក្នុងដំណើរការនីតិវិធីផង ដើម្បីរៀបចំឯកសារឱ្យត្រូវតាមតម្រូវការជាក់ស្តែង ព្រមទាំងតម្រូវការផ្សេងៗទៀតផងដែរ ដែលបញ្ហាទាំងនេះធ្វើឱ្យ ដំណើរការនៃការចុះបញ្ជីកាន់តែត្រូវចំណាយពេលវេលាថែមទៀត។

ចំពោះបញ្ហាទាក់ទងនឹងបច្ចេកទេសអនុវត្តរបស់រដ្ឋបាលសុរិយោដីវិញ យើងសង្កេតឃើញថា នៅតាម បណ្តាមន្ទីរសុរិយោដីមួយចំនួនមានការអនុវត្តបច្ចេកទេសខុសគ្នាបន្តិចបន្តួចដូចជា នៅពេលរដ្ឋបាលសុរិយោដី ទទួលពាក្យសុំចុះបញ្ជី រដ្ឋបាលមួយចំនួនបានបោះត្រាចូល ចុះកាលបរិច្ឆេទ និងលេខរដ្ឋបាល ហើយរដ្ឋបាល មួយចំនួនប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាទំនើប QR Code និងរដ្ឋបាលមួយចំនួនទៀតពុំមានបោះត្រាចូល និងពុំ មានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា QR Code នោះទេ។ ទោះបីជាចំណុចនេះពុំមានជាបញ្ហាធំដុំរបស់គូភាគី ប៉ុន្តែ ក៏ធ្វើឱ្យភាគី ពិសេសគ្រឹះស្ថានហិរញ្ញវត្ថុដែលវិនិយោគលើវិស័យឥណទាន និងអ្នកដំណើរការឯកសារមួយចំនួន មានការងឿងឆ្ងល់ និងពុំសូវយល់ច្បាស់នៅត្រង់ចំណុចនេះផងដែរ។

លើសពីនេះ បញ្ហាប្រឈមមួយចំនួននៅពេលដែលសំណុំឯកសារត្រូវបានបញ្ជូនពីរដ្ឋបាលសុរិយោដីទៅដល់ការិយាល័យជំនាញ ក្នុងមករាសង្កេតឃើញថាការអនុវត្តរបស់មន្ត្រី នៃការិយាល័យជំនាញអាចនឹងមានការយឺតយ៉ាវខ្លះៗទៅលើដំណើរការនៃការចុះបញ្ជី។ ក្នុងករណីនេះ បញ្ហាមួយចំនួនបណ្តាលមកពីមានកង្វះខាតឯកសារ និងបញ្ហាមួយចំនួនទៀតអាចបណ្តាលមកពីកំហុសរបស់មន្ត្រីអនុវត្តផ្ទាល់តែម្តង ដែលធ្វើឱ្យមានការអូសបន្លាយពេលវេលារបស់គូភាគី ដោយសារការអនុវត្តតួនាទីពុំបានត្រឹមត្រូវ។

ដោយឡែក បញ្ហាប្រឈមដ៏ធំមួយនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ គឺពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការយកសេវាក្រៅច្បាប់។ ក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង យើងសង្កេតឃើញថាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរភាគច្រើន មិនមែនជាម្ចាស់បំណុល ឬកូនបំណុលនោះទេ គឺពុំសូវយល់ដឹងពីសិទ្ធិរបស់ខ្លួន និងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីនៅសុរិយោដី ថែមទាំងមិនបានដឹងអំពីចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបង់ជូនរដ្ឋបាលសុរិយោដី តាមរយៈអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយនោះទេ។ ដូច្នេះហើយ នៅពេលម្ចាស់បំណុលបានផ្តល់ប្រាក់កម្ចីទៅឱ្យកូនបំណុល ដោយមានការធានាដោយវត្ថុ ក្រោមរូបភាពជាហ៊ីប៉ូតែក នោះនៅពេលគូភាគីបានរៀបចំឯកសារគ្រប់ចំនួនហើយ គូភាគីច្រើនតែទំនាក់ទំនង និងប្រគល់ឯកសារនោះជូនអន្តរការីណាមួយ ដើម្បីឱ្យជួយបន្តនីតិវិធីជំនួសខ្លួន ដើម្បីរៀបចំសវនកម្មខាតបង់ពេលវេលា គួបផ្សំនឹងពួកគាត់ពុំសូវយល់ដឹងអំពីនីតិវិធីនៅអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ និងនៅរដ្ឋបាលសុរិយោដីផងនោះ ទើបជាហេតុធ្វើឱ្យគូភាគីពុំមានជម្រើសណាផ្សេង ក្រៅពីអន្តរការីដែលមានជំនាញច្បាស់លាស់ និងអាចទុកចិត្តបាន ដើម្បីឱ្យជួយកិច្ចការរបស់ខ្លួន។

នៅពេលពួកគាត់ពឹងពាក់អន្តរការីណាមួយ ដើម្បីជួយរៀបចំ និងដំណើរការឯកសារនោះជូនពួកគាត់ ពួកគាត់គិតថាជាជម្រើសល្អមួយសម្រាប់ពួកគាត់។ ពីព្រោះ ពួកគាត់មិនពិបាកក្នុងការដំណើរការនីតិវិធីនោះដោយខ្លួនឯង ដោយពួកគាត់គិតថាគ្រាន់តែត្រូវចំណាយថវិកាមួយចំនួន ដើម្បីប្រគល់ជូនអន្តរការី សម្រាប់ការចាត់ចែងឯកសារ និងបង់ពន្ធជូនរដ្ឋបាលសុរិយោដី។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងបច្ចុប្បន្ន នៅពេលដែលអន្តរការីជាអ្នករៀបចំ និងដំណើរការនីតិវិធីនោះ ទោះបីជាកូនបំណុល ឬម្ចាស់បំណុលបានចំណាយថវិកាលើសច្បាប់កំណត់ សម្រាប់ដំណើរការចុះបញ្ជីក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែជាលទ្ធផលដែលពួកគាត់ទទួលបាន គឺអន្តរការីបានដំណើរការនីតិវិធីជូនពួកគាត់បានឆាប់រហ័ស ចំណេញពេលវេលា និងរយៈពេលនៃការចុះបញ្ជីជាក់ស្តែងលឿនជាងរយៈពេល ដែលច្បាប់កំណត់។ ហេតុនេះ ទើបគូភាគីសុខចិត្តប្រើប្រាស់សេវាអន្តរការីក្នុងការចុះបញ្ជីពីព្រោះធ្វើឱ្យចំណេញពេលវេលាសម្រាប់កូនបំណុល ដែលត្រូវការប្រាក់កម្ចីជាបន្ទាន់។

ផ្នែកទី២ ដំណោះស្រាយ

ក្នុងដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ទោះបីមានបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួន ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងផ្នែកទី១ នៃជំពូកទី៣ ខាងលើនេះក៏ដោយ ក៏បញ្ហាទាំងនោះនៅតែអាចមានដំណោះស្រាយសមរម្យ ដើម្បីសម្រួលដល់

ការអនុវត្តជាក់ស្តែងផងដែរ។ ចំពោះដំណោះស្រាយទៅលើបញ្ហាប្រឈមនានា ដែលមានក្នុងផ្នែកទី១ ខាងលើ យើងទាំងអស់គ្នា ទាំងប្រជាពលរដ្ឋ អ្នកវិជ្ជាជីវៈច្បាប់ និងអាជ្ញាធរ នៃស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ត្រូវចូលរួម អនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

១. បង្កើតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកបន្ថែមទៀត

បន្ទាប់ពីប្រទេសកម្ពុជាទទួលបានសុខសន្តិភាព នៅឆ្នាំ១៩៨៩ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏បានអនុញ្ញាតឱ្យមាន កម្មសិទ្ធិឯកជន សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរឡើងវិញ។ លុះក្រោយមក របបកម្មសិទ្ធិឯកជនត្រូវបានទទួលស្គាល់ និងការពារដោយពេញច្បាប់ ស្របតាមច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ១៩៩២ ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យសញ្ញាណនៃហ៊ីប៉ូតេកត្រូវ បានកកើតឡើងវិញជាបន្តបន្ទាប់។ ក្រោយមកយើងសង្កេតឃើញថាវិស័យអចលនវត្ថុនៅកម្ពុជា កាន់តែមាន ការរីកចម្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ស្របតាមមាគ៌ាសន្តិភាព និងការអភិវឌ្ឍ ប្រទេសកម្ពុជាបាន ឈានមកដល់ការអនុម័តច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ស្របពេលសេដ្ឋកិច្ចរបស់កម្ពុជាកំពុងមាន ការរីកចម្រើន យើងឃើញថាប្រជាពលរដ្ឋកាន់តែមានតម្រូវការខ្លីប្រាក់ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាជីវភាព ឬអាជីវកម្ម របស់ខ្លួន។ កត្តានេះ បានធ្វើឱ្យវិស័យវិនិយោគឥណទាននៅកម្ពុជាកាន់តែមានការរីកលូតលាស់យ៉ាងខ្លាំងក្លា។ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបនៅក្នុងច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ អនុញ្ញាតឱ្យប្រជាពលរដ្ឋអាចយកអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួន ទៅដាក់ជាប្រាក់កម្ចី ក្នុងការខ្ចីឥណទានទាំងនោះពីម្ចាស់បំណុល ដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហានានា ដែលពួកគេ កំពុងជួបប្រទះ។

ជាមួយគ្នានេះដែរ ដោយសារប្រទេសជាតិកាន់តែមានការអភិវឌ្ឍ ស្របនឹងកំណើនសេដ្ឋកិច្ចកាន់តែមាន សន្ទុះយ៉ាងខ្លាំងក្លា និងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងក្នុងសង្គម ប្រទេសកម្ពុជា បានឈានដល់ការអនុម័តក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី និងបានចូលជាធរមាននៅឆ្នាំ២០០៧។ ក្នុងនោះដែរ យើងឃើញថា បទបញ្ញត្តិមួយចំនួន នៃច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ ត្រូវបាននិរាករណ៍ដោយក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មីឆ្នាំ២០០៧។ ប៉ុន្តែ ទោះយ៉ាងណា បទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតេកក៏ត្រូវតែធ្វើទំនើបកម្ម ព្រមទាំងត្រូវបង្កើតបន្ថែមនូវបទដ្ឋាន គតិយុត្តផ្សេងៗទៀត ដើម្បីបំពេញបន្ថែមនូវចន្លោះខ្វះខាត ដែលជួបប្រទះនៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងផងដែរ។ យើងដឹងហើយថា ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកផ្តល់ផលប្រយោជន៍ជាច្រើនដល់គូភាគី។ ដូច្នេះហើយ ទើបរាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជាបានខិតខំប្រឹងប្រែងពង្រឹង និងបង្កើតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកឱ្យកាន់តែមាន ភាពស៊ីជម្រៅ ព្រមទាំងមានតម្លាភាពនៅក្នុងការអនុវត្តផងដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ ទោះបីជាកម្ពុជាមានក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧ ក៏ដោយ ក៏នៅតែពុំទាន់មានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការអនុវត្តនៅឡើយ។ ជាក់ស្តែង នៅក្នុង ក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី បានបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងប្រភេទនៃកិច្ចសន្យាផ្សេងៗជាច្រើន ប៉ុន្តែពុំបានបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធទៅនឹង ទម្រង់ និងលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗនៃកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកនោះទេ ដូច្នេះហើយធ្វើឱ្យការរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេក

ជួបការលំបាក ដោយសារពុំមានទម្រង់ និងលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់ ដែលកំណត់ដោយច្បាប់។ ហេតុនេះហើយ ទើបមានតម្រូវការចាំបាច់ត្រូវបង្កើតច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាច្រើនទៀត សម្រាប់បំពេញបន្ថែមនូវ ចន្លោះខ្វះខាតនៃក្រម ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តនីតិវិធីប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន និងពុំមានឧបសគ្គរារាំង។

មួយវិញទៀត ចំពោះនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក បច្ចុប្បន្នត្រូវបានកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រកួតប្រជែងទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រុមការងារ អន្តរក្រសួង រវាងក្រសួងយុត្តិធម៌ និងក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងក្រុមការងារប្រឹក្សា យោបល់របស់ប្រទេសជប៉ុន ជំនាញការរបស់ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិនៃប្រទេសជប៉ុន (JICA) ប្រចាំ ក្រសួងយុត្តិធម៌ ដែលត្រូវបានអនុម័តនៅឆ្នាំ២០១៣។ ប៉ុន្តែ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ នីតិវិធីដែលកំណត់ ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងនេះ នៅតែមានចន្លោះខ្វះខាតមួយចំនួន ដែលទាមទារឱ្យមានការកំណត់លម្អិតបន្ថែម ទៅលើនីតិវិធី ដើម្បីឱ្យមានលក្ខណៈលម្អិត និងកាន់តែច្បាស់លាស់បន្ថែមទៀត។ ដោយឡែក ចំណុចជាបញ្ហា ប្រឈមមួយចំនួននៃប្រកាសនេះ គឺពាក់ព័ន្ធទៅនឹងនីតិវិធីចុះបញ្ជីនៅមន្ទីរសុរិយោដី។ ពីព្រោះនៅក្នុងប្រកាសនេះ បានកំណត់តែទៅលើរបៀបរៀបចំពាក្យសុំចុះបញ្ជី ឯកសារភ្ជាប់សម្រាប់ការស្នើសុំចុះបញ្ជី របៀបចុះបញ្ជី និង ចំណុចដែលត្រូវសុំចុះបញ្ជីអំពីហ៊ីប៉ូតែក ព្រមទាំងចំណុចមួយចំនួនទៀតតែប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ ពុំបានកំណត់លម្អិត អំពីដំណើរការនៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកឱ្យបានច្បាស់លាស់នោះទេ។ ដូច្នេះហើយ ដំណោះស្រាយដើម្បីឱ្យនីតិវិធី នៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន និងឆាប់រហ័ស គឺទាមទារឱ្យក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ សហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានាធ្វើការពិនិត្យ និងពង្រឹងនូវការអនុវត្តចំពោះបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលមានជាធរមានឱ្យកាន់តែច្បាស់លាស់ ទូលំទូលាយ យុត្តិធម៌ ព្រមទាំងបង្កើតនូវបទដ្ឋានគតិយុត្តបន្ថែមទៀត សម្រាប់បំពេញបន្ថែមនូវចំណុចខ្វះខាត ងាយស្រួលក្នុងការអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងមិនមានភាពស្មុគស្មាញ ដើម្បីកំណត់អំពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកឱ្យបានលម្អិត និងមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ ដើម្បីងាយស្រួល ដល់ប្រជាពលរដ្ឋបានយល់ដឹងអំពីសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគាត់នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី។ ជាពិសេស ធ្វើឱ្យនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ ធានាបាននូវការអនុវត្តតាមទីមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ និងជៀសវាង បាននូវរូបភាព នៃការរំលោភបំពានផ្សេងៗផងដែរ ដើម្បីធានាបាននូវការអនុវត្តច្បាប់ឱ្យកាន់តែមានតម្លាភាព និងឆាប់រហ័ស ដើម្បីជាការលើកស្ទួយប្រព័ន្ធច្បាប់ និងយុត្តិធម៌នៅក្នុងសង្គម។

ដោយឡែក ចំពោះបទបញ្ញត្តិនៃលិខិតតុបករណ៍គតិយុត្តមួយចំនួន ដែលមានជាធរមាននៅកម្ពុជា និង ពុំទាន់ត្រូវបានអនុវត្តឱ្យបានទូលំទូលាយ ករណីនេះអាចនឹងមានការលំបាកខ្លាំងក្នុងការអនុវត្ត ដោយសារតែ ប្រទេសកម្ពុជាទើបតែឆ្លងផុតពីភ្លើងសង្គ្រាម និងទើបតែបានបង្កើតនូវបទបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតែកឡើងវិញ។ ជាពិសេស ការចូលជាធរមាន នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រុមការងារច្បាប់

របស់ប្រទេសជប៉ុន ដែលជាមូលហេតុមួយធ្វើឱ្យប្រទេសកម្ពុជាពិបាកក្នុងការអនុវត្ត ដោយសារយើងដឹងហើយថា ប្រទេសជប៉ុន ជាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍លឿន ហេតុនេះច្បាប់នៅប្រទេសជប៉ុនក៏មានលក្ខណៈទំនើបផងដែរ។ ដោយឡែក ប្រទេសកម្ពុជាជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ និងពុំទាន់មានសេដ្ឋកិច្ចលឿនដូចប្រទេសជប៉ុននៅឡើយ ហេតុនេះនៅពេលក្រុមរដ្ឋប្បវេណីថ្មីរបស់កម្ពុជា ត្រូវបានយកលំនាំ និងបច្ចេកទេសតាមក្រុមរដ្ឋប្បវេណីជប៉ុន ដែលមានលក្ខណៈទំនើប ក៏ជាចំណែកមួយធ្វើឱ្យកម្ពុជាជួបការលំបាកមួយចំនួនក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងផងដែរ។ ដូច្នេះ សូមឱ្យស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធទាំងអស់បន្ថែមការយកចិត្តទុកដាក់ និងអនុវត្តតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួនឱ្យបានល្អស្របតាមបទបញ្ញត្តិជាធរមាន ដោយការទទួលខុសត្រូវ ដើម្បីជាការរួមចំណែក ក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ឱ្យបានល្អប្រសើរ និងជាការចូលរួមអភិវឌ្ឍសង្គមជាតិឱ្យកាន់តែរីកចម្រើនផងដែរ។

២. ផ្សព្វផ្សាយ និងពង្រឹងការយល់ដឹងដល់ប្រជាពលរដ្ឋ

បច្ចុប្បន្ន យើងសង្កេតឃើញថាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទូទាំងប្រទេសកំពុងមានបញ្ហាលំបាកក្នុងការយល់ដឹង អំពីផ្លូវច្បាប់ ក៏ដូចជាសិទ្ធិរបស់ពួកគាត់។ យ៉ាងណា ទោះបីច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាពាក់ព័ន្ធនឹង ហ៊ីប៉ូតេកនេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់ក៏ដោយ ក៏មិនប្រាកដថាការផ្សព្វផ្សាយអំពីច្បាប់បានទៅដល់គ្រប់ មជ្ឈដ្ឋានរបស់ពួកគាត់នោះទេ។ នៅពេលច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាបានចូលជាធរមាន ជាគោលការណ៍ ច្បាប់សន្តតថាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទូទាំងប្រទេសបានយល់ដឹងអំពីច្បាប់ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តនោះ ដោយពុំអាចមាន នរណាម្នាក់លើកឡើងថាខ្លួន ពុំបានយល់ដឹងអំពីច្បាប់ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តនោះបានឡើយ។ តាមគោលការណ៍ នីតិរដ្ឋ ច្បាប់មានវិសាលភាពអនុវត្តនៅទូទាំងប្រទេស ហើយប្រជាពលរដ្ឋមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ប្រសិនបើក្រឡេកមកមើលស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៅក្នុងសង្គម ឃើញថាប្រជាពលរដ្ឋដែល យល់ដឹងអំពីផ្លូវច្បាប់ភាគច្រើនតែប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅក្នុងទីក្រុង និងទីប្រជុំជននានាតែប៉ុណ្ណោះ។

ដំណោះស្រាយជាបឋមទៅលើបញ្ហាប្រឈមក្នុងការអនុវត្តការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក គឺទាមទារឱ្យស្ថាប័នមាន សមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងការចុះបញ្ជី ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយអំពីច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតេក ឱ្យបានទូលំទូលាយ ដើម្បីឱ្យបានដឹងទៅដល់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរគ្រប់មជ្ឈដ្ឋានទូទាំងប្រទេស តាមរយៈការសហការ ជាមួយគ្រប់បណ្តាញផ្សព្វផ្សាយនានា ដែលមានទូរទស្សន៍ វីឡូ ទស្សនាវដ្តី និងកាសែតជាដើម ព្រមទាំងធ្វើការ ផ្សព្វផ្សាយបន្ថែមតាមរយៈបណ្តាញទំនាក់ទំនងសង្គមផ្សេងៗផងដែរ។

លើសពីនេះទៅទៀត ដើម្បីឱ្យការផ្សព្វផ្សាយអំពីច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតេក កាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព និងកាន់តែខិតជិតប្រជាពលរដ្ឋក្នុងមូលដ្ឋាន ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចចុះបញ្ជីគួរគប្បីបន្ថែម ការយកចិត្តទុកដាក់ និងសហការបន្ថែមជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ក្នុងការចូលរួមផ្សព្វផ្សាយផ្ទាល់អំពីផ្លូវច្បាប់ ជូនដល់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងមូលដ្ឋាន តាមរយៈការអញ្ជើញពួកគាត់ឱ្យចូលរួមការប្រជុំ ឬសិក្ខាសាលាផ្សេងៗ

ដើម្បីពង្រឹងការយល់ដឹងរបស់ពួកគាត់អំពីសិទ្ធិ កាតព្វកិច្ច និងផលប្រយោជន៍នានា ដែលពួកគាត់នឹងទទួលបាននៅពេលបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកផងដែរ។

៣. វិធានការដើម្បីកុំឱ្យមានការបំពានសិទ្ធិដោយម្ចាស់បំណុល

ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនចំពោះការបំពានសិទ្ធិដោយម្ចាស់បំណុល ដំណោះស្រាយជាបឋមគួរឱ្យស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនានាបន្ថែមការយកចិត្តទុកដាក់ ពិនិត្យ និងមានវិធានការសមស្របណាមួយទៅលើករណីដូចខាងក្រោម៖

៣.១ ចាត់វិធានការចំពោះការបំពានសិទ្ធិដោយម្ចាស់បំណុលក្នុងកិច្ចសន្យា

ជាការពិតណាស់ ហ៊ីប៉ូតែកត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមការព្រមព្រៀងគ្នារវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល ឬតតិយជន ដែលយកទ្រព្យមកដាក់ធានា។ ប៉ុន្តែ ករណីមួយចំនួនម្ចាស់បំណុលបានបំពានសិទ្ធិ និងឆ្លៀតឱកាសកេងប្រវ្រាដល់ប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់កូនបំណុលជាច្រើន នៅក្នុងការបង្កើតកិច្ចសន្យា។ ក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ បានកំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌច្បាស់លាស់ក្នុងការបង្កើតកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ឬកិច្ចសន្យាខ្ចីប្រាក់ ដែលត្រូវបង្កើតឡើងតាមការព្រមព្រៀងគ្នារវាងអ្នកឱ្យខ្ចីហៅថា **ម្ចាស់បំណុល** និងអ្នកខ្ចី ដែលហៅថា **កូនបំណុល** ^{៨៥}។ ដោយឡែក ច្បាប់បានកំណត់អំពីអត្រាការប្រាក់យ៉ាងជាក់លាក់ ដោយមិនឱ្យលើសពី **១៨ (ដប់ប្រាំបី) ភាគរយ** ក្នុងមួយឆ្នាំ ឬ **១.៥ (មួយក្បៀសប្រាំ) ភាគរយ** ក្នុងមួយខែ ឡើយ ^{៨៦}។ ទោះបីជាក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីបានកំណត់យ៉ាងដូច្នេះក៏ដោយ ប៉ុន្តែកូនបំណុលពុំមែនសុទ្ធតែយល់ដឹងពីផ្លូវច្បាប់ ឬសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការចុះកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ឬកិច្ចសន្យាខ្ចីប្រាក់ជាមួយម្ចាស់បំណុលនោះទេ។ ហេតុនេះ មានករណីមួយចំនួន ដែលម្ចាស់បំណុលបានបំពានសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល ដោយការឆ្លៀតឱកាសកេងចំណេញផលប្រយោជន៍ពីកូនបំណុល ដោយយកអត្រាការប្រាក់លើសពី **១៨ (ដប់ប្រាំបី) ភាគរយ** ក្នុងមួយឆ្នាំ ឬ **១.៥ (មួយក្បៀសប្រាំ) ភាគរយ** ក្នុងមួយខែ។

ដើម្បីធានាបាននូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់កូនបំណុល កុំឱ្យមានការបំពានពីសំណាក់ម្ចាស់បំណុល ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក គួរតែសហការគ្នាក្នុងការបង្កើតច្បាប់ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តណាមួយ សម្រាប់ចាត់វិធានការទៅលើម្ចាស់បំណុល ដែលបានបំពានសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ ពីព្រោះ វាពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ សម្រាប់ការពារប្រយោជន៍របស់កូនបំណុល ថែមទាំងជួយឱ្យការអនុវត្តច្បាប់នៅកម្ពុជាកាន់តែល្អប្រសើរមួយកម្រិតទៀត។ ជាងនេះទៅទៀត វាជាការរួមចំណែកមួយយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការកាត់បន្ថយនូវភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសង្គមទៀតផង ដោយសារតែម្ចាស់បំណុលបានយកអត្រាការលើសពីច្បាប់កំណត់ និងការបំពានសិទ្ធិផ្សេងៗរបស់កូនបំណុលនៅក្នុងកិច្ចសន្យា។

^{៨៥} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧, មាត្រា ៥៧៩

^{៨៦} ប្រកាសស្តីពីការកំណត់ពីដានអត្រាការប្រាក់ឥណទាន, លេខ ធ៧.០១៧.១០៩ ប្រក, ១៣ មីនា ២០១៧, ប្រការ ៤

៣.២ ហាមឃាត់ចំពោះការតម្រូវឱ្យកូនបំណុលតម្កល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ

ជាទូទៅ ក្នុងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក ច្បាប់ពុំបានតម្រូវឱ្យកូនបំណុល ឬគតិយជន ប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលឡើយ។ នៅពេលបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក ឬនៅពេលរដ្ឋបាលសុរិយោដីបានចុះបញ្ជីរួចរាល់ហើយ ច្បាប់តម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុលប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះទៅឱ្យកូនបំណុលវិញភ្លាមៗ។ ពីព្រោះ យើងដឹងហើយថា ហ៊ីប៉ូតេកមានលក្ខណៈពិសេសខុសពីការបញ្ចាំ ដែលការបញ្ចាំម្ចាស់បំណុលអាចដកយកប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល ដែលដាក់ធានាបំណុលនោះមកតម្កល់ទុកបាន។ ទោះបីជាច្បាប់បានបញ្ញត្តិយ៉ាងដូច្នេះ ប៉ុន្តែក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង ក្រោយពីរដ្ឋបាលសុរិយោដីបានចុះបញ្ជីរួចរាល់ ម្ចាស់បំណុលតែងតែទាមទារឱ្យកូនបំណុលប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះមកឱ្យខ្លួន និងករណីខ្លះទៀត ម្ចាស់បំណុលតម្រូវឱ្យកូនបំណុលធ្វើជាលិខិតព្រមព្រៀងប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលដើម្បីរក្សាទុក ដោយនៅក្នុងលិខិតនោះបានធ្វើជាទម្រង់លិខិតឯកជនដោយបានចែងថា កម្មសិទ្ធិករ (កូនបំណុល ឬអ្នកធានាដោយវត្ថុ) បានយល់ព្រមប្រគល់ប័ណ្ណរបស់ខ្លួនទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលរក្សាទុក រហូតដល់ពេលទូទាត់បំណុលរួចរាល់ ឬដល់ពេលកំណត់ណាមួយ។ ការធ្វើដូច្នេះ ធ្វើឱ្យកូនបំណុលមិនអាចបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកនៅលើអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនបានច្រើនដងក្នុងពេលតែមួយ ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី ព្រមទាំងជាមួយម្ចាស់បំណុលផ្សេងគ្នាបានឡើយ ដែលផ្ទុយនឹងគោលការណ៍នៃហ៊ីប៉ូតេកដែលអនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ទ្រព្យដាក់ធានារបស់ខ្លួនឱ្យអស់តម្លៃសេដ្ឋកិច្ច នៃទ្រព្យនោះ។

ដំណោះស្រាយជាបឋមទៅលើបញ្ហាប្រឈមខាងលើ ដើម្បីធានានូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់កូនបំណុល កុំឱ្យមានការបំពានតាមរូបភាពផ្សេងៗពីសំណាក់ម្ចាស់បំណុល ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតេក គួរតែសហការគ្នាបង្កើតច្បាប់ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តណាមួយ សម្រាប់ចាត់វិធានការទៅលើម្ចាស់បំណុល ដែលបានបំពានសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលធ្ងន់ធ្ងរ។ ពីព្រោះ វាពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ការការពារនូវប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់កូនបំណុល ថែមទាំងជួយឱ្យការអនុវត្តច្បាប់នៅកម្ពុជាកាន់តែមានភាពល្អប្រសើរមួយកម្រិតទៀតផងដែរ។

ជាពិសេស ប្រសិនបើកូនបំណុល ឬគតិយជនដែលបានយកទ្រព្យរបស់ខ្លួនមកដាក់ធានាលើបំណុលពុំបានប្រើប្រាស់អស់នូវតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច នៃអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនទេ នោះវាជាការខាតបង់ផលប្រយោជន៍ដ៏ធំមួយរបស់កូនបំណុល។ ករណីនេះ ប្រសិនបើកូនបំណុលអលទ្ធភាពក្នុងការសងបំណុល វានឹងនាំឱ្យមានការអនុវត្តដោយបង្ខំលក់ឡាយឡងលើអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុល ឬគតិយជននោះក្នុងតម្លៃក្រោមទីផ្សារ ដែលចំណុចនេះបានធ្វើឱ្យជីវភាពរស់នៅរបស់កូនបំណុល ឬគតិយជននោះកាន់តែជួបការលំបាកមួយកម្រិតថែមទៀត។

៣.៣ ពង្រីក និងបង្កើនឱ្យមានការចុះបញ្ជីបន្ថែម

ជាគោលការណ៍ នៅក្នុងច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុលអាចបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកបន្ថែមបានច្រើនដង នៅលើ អចលនវត្ថុរបស់ខ្លួននៅក្នុងពេលតែមួយ ជាមួយម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតបាន ប្រសិនបើទ្រព្យរបស់កូនបំណុល មិនទាន់ប្រើប្រាស់អស់តម្លៃសេដ្ឋកិច្ច។ បច្ចុប្បន្ន ការចុះបញ្ជីបន្ថែមអាចអនុវត្តបាននៅបណ្តាលប្រទេសជឿនលឿន ឬប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅកម្ពុជា ទោះបីជាបានរៀបរាប់នៅក្នុង ចំណុច ២.៧ (ការចុះបញ្ជីបន្ថែម) ជំពូកទី២ (ដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក) ក៏ដោយ ក៏ការអនុវត្តជាក់ស្តែង ទៅលើការចុះបញ្ជីបន្ថែមនេះ ហាក់ពុំទាន់អនុវត្តបានទូលំទូលាយនៅឡើយទេ ដែលករណីការចុះបញ្ជីបន្ថែមនេះ អាចធ្វើទៅបានសុទ្ធសឹងតែជាករណីជីកម្រ និងពុំសូវអនុវត្តបាននោះទេ។

ឧទាហរណ៍៖ លោក ក បានខ្ចីប្រាក់ពីលោក ខ ចំនួន ៣០០ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ដោយបានបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកលើដី L មួយកន្លែង ដើម្បីធានាបំណុលជូនលោក ខ ដោយដីនេះតម្លៃ ១ ០០០ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ដែលជាតម្លៃតាមទីផ្សារ។

ក្នុងឧទាហរណ៍ខាងលើ ឃើញថាកូនបំណុល ក មានដី ០១ កន្លែង តម្លៃ ១ ០០០ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ហើយកូនបំណុល ក បានខ្ចីប្រាក់ពីម្ចាស់បំណុល ខ ចំនួន ៣០០ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក។ ដូច្នេះ តម្លៃអចលនវត្ថុ របស់កូនបំណុល ក នៅសល់ចំនួន ៧០០ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក។ ជាគោលការណ៍ ច្បាប់តម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុល ប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិមកឱ្យកូនបំណុលវិញនៅពេលចុះបញ្ជីរួចរាល់។ ប្រសិនបើម្ចាស់បំណុល ខ បានប្រគល់ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនៃដី L មកឱ្យកូនបំណុល ក វិញ នៅពេលចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកនៅរដ្ឋបាលសុរិយោដីរួចរាល់។ តើ កូនបំណុល ក អាចយកដី L របស់ខ្លួនដដែលនេះ ទៅដាក់ធានាលើបំណុលទៅឱ្យម្ចាស់បំណុល គ ដែលជា ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី២ នូវទឹកប្រាក់ចំនួន ៥០០ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ទៀតបានដែរ ឬទេ?

ជាគោលការណ៍ ច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុល ក អាចបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកជាមួយម្ចាស់បំណុល គ ដែលជា ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី២ បាន។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីជាក់ស្តែង យើងឃើញថាកូនបំណុលពុំអាចអនុវត្ត សិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកបន្ថែមបានឡើយ។ ជាក់ស្តែង នៅក្នុងការអនុវត្ត ដើម្បីឱ្យកូនបំណុលអាច ខ្ចីប្រាក់ពីម្ចាស់បំណុល គ ដែលជាម្ចាស់បំណុលលំដាប់ទី២ នូវទឹកប្រាក់ចំនួន ៥០០ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក បាន គឺម្ចាស់បំណុល គ ទាមទារឱ្យកូនបំណុល ក ធ្វើការទូទាត់សងបំណុលទៅឱ្យម្ចាស់បំណុល ខ ឱ្យបានរួចរាល់ និងត្រូវចុះបញ្ជីអំពីការលុបការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក (ដោះបន្ទុកហ៊ីប៉ូតែក) ជាមុនសិន។ ដោយឡែក ករណីមួយចំនួន ប្រសិនបើកូនបំណុលពុំមានលទ្ធភាពក្នុងការសងបំណុលទៅឱ្យម្ចាស់បំណុល ខ ទេ នោះម្ចាស់បំណុល គ នឹង ធ្វើការសិក្សាទៅលើស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់កូនបំណុល ក និងអចលនវត្ថុ L របស់កូនបំណុល ក ។ នៅពេល សិក្សារួចរាល់ហើយ ម្ចាស់បំណុល គ អាចនឹងយល់ព្រមឱ្យកូនបំណុល ក ខ្ចីប្រាក់ជាមុនក្នុងចំនួនណាមួយ

ដើម្បីយកទូទាត់បំណុលជូនម្ចាស់បំណុល ២ ដែលភាសាអង់គ្លេសហៅថា **Refinance** និងលុបការចុះបញ្ជីឱ្យបានរួចរាល់ ហើយត្រូវចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក (ថ្មី) មកឱ្យម្ចាស់បំណុល គ នូវទឹកប្រាក់ចំនួន ៥០០ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក រួចរាល់ ទើបម្ចាស់បំណុល គ យល់ព្រមឱ្យកូនបំណុល ក ខ្ចីប្រាក់បន្ថែមទៀត ដើម្បីបង្កប់ចំនួន ៥០០ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ដែលនៅក្នុងករណីនេះ ម្ចាស់បំណុល គ នឹងក្លាយទៅជាម្ចាស់បំណុលលំដាប់ទី១ វិញម្តង។

ដើម្បីឱ្យការចុះបញ្ជីបន្ថែម នៅកម្ពុជាអាចប្រព្រឹត្តទៅដោយល្អន គឺទាមទារឱ្យមានការចូលរួមពីសំណាក់អ្នកជំនាញផ្នែកច្បាប់ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗក្នុងចូលរួមផ្សព្វផ្សាយ អប់រំ និងពន្យល់ណែនាំដល់ប្រជាពលរដ្ឋនៅគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ព្រមទាំងគ្រឹះស្ថានហិរញ្ញវត្ថុនានា ដើម្បីឱ្យពួកគាត់បានយល់កាន់តែស៊ីជម្រៅពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលក្នុងការចុះបញ្ជីបន្ថែម ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង និងពុំមានការរំលោភបំពានជាដើម។

ជំនោរស្រាយជាបឋមទៅលើបញ្ហាប្រឈមខាងលើ ទាមទារឱ្យអ្នកជំនាញក្នុងការវាយតម្លៃអចលនវត្ថុបន្ថែមការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការវាយចំពោះតម្លៃអចលនវត្ថុ ប្រកបដោយទំនួលខុសត្រូវ និងសុចរិតភាព។ មួយវិញទៀត ស្នើសុំឱ្យគ្រឹះស្ថានមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុទាំងអស់នៅកម្ពុជា ស្វែងយល់ពីច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាដោយគោរពនូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់កូនបំណុល ព្រមទាំងគោរពតាមគោលការណ៍ច្បាប់ជាធរមាន ព្រមទាំងអនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុលធ្វើការខ្ចីប្រាក់បន្ថែម (ម្ចាស់បំណុលលំដាប់ក្រោយៗ) ក្នុងករណីអ្នកវាយតម្លៃអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលបានពិនិត្យ និងវាយតម្លៃឃើញថា ទ្រព្យរបស់កូនបំណុលពុំទាន់បានប្រើប្រាស់អស់តម្លៃសេដ្ឋកិច្ច ដោយអនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុលខ្ចីប្រាក់ក្នុងទំហំអតិបរមា នៃតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចលើទ្រព្យរបស់កូនបំណុលដែលនៅសល់ និងជៀសវាងការខ្ចីប្រាក់ក្នុងទំហំអប្បបរមា នៃតម្លៃទ្រព្យដែលនៅសល់។ ពីព្រោះ ការធ្វើបែបនេះ វានឹងធ្វើឱ្យកូនបំណុលពុំអាចប្រើប្រាស់អស់តម្លៃសេដ្ឋកិច្ចនៃទ្រព្យ ដែលជាការខាតបង់ផលប្រយោជន៍មួយយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរសម្រាប់កូនបំណុល នៅពេលដែលកូនបំណុលអលទ្ធភាពក្នុងការសងបំណុល ហើយឈានទៅដល់ការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងលក់ឡាយឡងនូវទ្រព្យរបស់កូនបំណុលតាមផ្លូវតុលាការ។

លើសពីនេះ ក៏ទាមទារឱ្យមានការអនុវត្តនូវវិធានការវិន័យ ឬវិធានការផ្លូវច្បាប់ទៅលើក្រុមអ្នកជំនាញបច្ចេកទេសក្នុងការវាយតម្លៃអចលនវត្ថុណា ដែលពុំមានការទទួលខុសត្រូវ និងធ្វើការវាយតម្លៃពុំត្រឹមត្រូវទៅលើអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុល ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យការវាយតម្លៃខុសពីតម្លៃទីផ្សារជាក់ស្តែងផងដែរ។ ពីព្រោះ វាជាចំណុចមួយយ៉ាងសំខាន់ផងដែរ ដើម្បីឱ្យកូនបំណុលអាចឈានទៅដល់ការចុះបញ្ជីបន្ថែមជាមួយម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត ក្រៅពីម្ចាស់បំណុលដើម (ម្ចាស់បំណុលលំដាប់ទី១)។ ក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើអ្នកជំនាញវាយតម្លៃបានធ្វើការវាយតម្លៃអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលក្នុងតម្លៃទាបជាងតម្លៃទីផ្សារខ្លាំងពេក នោះវានឹងធ្វើឱ្យមាន

ការខាតបង់នូវផលប្រយោជន៍របស់កូនបំណុលយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ ប៉ុន្តែ ផ្ទុយទៅវិញប្រសិនបើអ្នកជំនាញវាយតម្លៃបានធ្វើការវាយតម្លៃទៅលើអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលក្នុងតម្លៃខ្ពស់ដែលលើសពីតម្លៃទីផ្សារ នោះនឹងនាំឱ្យមានការខាតបង់នូវផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលផងដែរ នៅពេលដែលទ្រព្យរបស់កូនបំណុលបានឈានដល់ការអនុវត្តដោយបង្ខំ លក់ឡាយឡុងតាមផ្លូវតុលាការ។ ដូច្នេះ ចាំបាច់ឱ្យអ្នកជំនាញវាយតម្លៃព្យាយាមសិក្សាព្រមទាំងធ្វើការវាយតម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវទៅតាមតម្លៃទីផ្សារជាក់ស្តែង ដើម្បីជៀសវាងការខាតបង់ផលប្រយោជន៍ភាគីទាំងសងខាង។

នៅពេលក្រុមអ្នកជំនាញវាយតម្លៃអចលនវត្ថុ បានធ្វើការវាយតម្លៃទៅលើអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលដោយភាពសុក្រឹតៗ និងត្រឹមត្រូវតាមស្តង់ដារ ទៅតាមតម្លៃទីផ្សារជាក់ស្តែង និងដោយទំនួលខុសត្រូវហើយ នោះនឹងធ្វើឱ្យម្ចាស់បំណុលលំដាប់ក្រោយនេះមានការជឿជាក់ ទុកចិត្ត និងហ៊ានឱ្យកូនបំណុលខ្ចីប្រាក់ ដោយដាក់ទ្រព្យនោះធានាលើបំណុល និងចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែកនៅមន្ទីរសុរិយាដី ដូចគ្នាទៅនឹងការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក ដើម្បីធានាលើបំណុលទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី១ ផងដែរ។ នៅក្នុងករណីនេះ នឹងធ្វើឱ្យម្ចាស់បំណុលលំដាប់ក្រោយអស់បារម្ភចំពោះបញ្ហាសុវត្ថិភាព និងហានិភ័យផ្សេងៗទៅលើការយល់ព្រមផ្តល់ប្រាក់កម្ចីទៅឱ្យកូនបំណុល និងពុំមានការបារម្ភទៅលើការវាយតម្លៃខុសរបស់អ្នកជំនាញវាយតម្លៃអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលនៅពេលកូនបំណុលអលទ្ធភាពសងបំណុល និងឈានដល់ការអនុវត្តដោយបង្ខំតាមផ្លូវតុលាការជាដើម។

៤. ព្រងឹតការអនុវត្តច្បាប់របស់រាជ្យាធរ និងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការចុះបញ្ជី

ដើម្បីជាការឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមនានា ដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងទៅលើការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក ក្នុងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនីមួយៗពាក់ព័ន្ធនឹងការចុះបញ្ជី ប្រធាន និងថ្នាក់ដឹកនាំស្ថាប័នទាំងអស់គ្រប់គ្នាតាមដានយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការអនុវត្តជាក់ស្តែងរបស់មន្ត្រី និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចក្នុងស្ថាប័នរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងចាត់វិធានការច្បាប់ឱ្យបានតឹងរឹង ចំពោះការអនុវត្តពុំបានត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក។

៤.១ ព្រងឹតការអនុវត្តរបស់រាជ្យាធរមូលដ្ឋាន និងសាករី

ក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងកន្លងមក យើងសង្កេតឃើញថារដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់មួយចំនួនមានការយកសេវាពីប្រជាពលរដ្ឋជាច្រើន ដែលលើសពីចំនួនសេវាកំណត់ដោយច្បាប់។ ករណីខ្លះទៀត រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ពុំសូវយល់ដឹងពីតួនាទី និងភារកិច្ចក្នុងការពិនិត្យ និងបញ្ជាក់លើកិច្ចសន្យានោះទេ។ បញ្ហាទាំងអស់នេះអាចនឹងធ្វើឱ្យមានការយឺតយ៉ាវដល់ដំណើរការ នៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែករបស់គូភាគី។ ចំពោះបញ្ហានេះដែរ ទាំងប្រជាពលរដ្ឋទូទៅទាំងអ្នកវិជ្ជាជីវៈច្បាប់ និងភ្នាក់ងារគណនាមួយចំនួនតែងតែធ្លាប់ជួបប្រទះជាញឹកញយៗនាពេលកន្លងមក។

ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមក្នុងដំណាក់កាលនេះ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងក្រសួងមហាផ្ទៃ រួមទាំងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត គួរតែបន្ថែមការសហការគ្នាក្នុងការចូលរួមផ្សព្វផ្សាយ និងពង្រីកការអនុវត្តច្បាប់របស់អាជ្ញាធរ និងមន្ត្រីនៃរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់ ដើម្បីឱ្យពួកគាត់បានយល់ដឹង កាន់តែច្បាស់ និងស៊ីជម្រៅពាក់ព័ន្ធនឹងភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកគាត់ក្នុងការពិនិត្យ និងបញ្ជាក់ លើកិច្ចសន្យាប្រើប្រាស់ដី ដើម្បីជៀសវាងនូវការខាតបង់ពេលវេលា និងការចំណាយប្រាក់កាសទៅលើការបង់សេ វាលើសច្បាប់កំណត់ ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ មិនតែ ប៉ុណ្ណោះ ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ គួរតែរៀបចំបង្កើតកម្មវិធីអប់រំ ឬសិក្ខាសាលា ឬបើកវគ្គបណ្តុះ បណ្តាលផ្សេងៗឱ្យបានច្រើននៅតាមរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ឬទីកន្លែងណាមួយសមរម្យ និងអញ្ជើញពួកគាត់មក ចូលរួមដើម្បីបំប៉ន និងពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ពួកគាត់ ដើម្បីឱ្យពួកគាត់យល់ដឹងឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពី តួ នាទី និងភារកិច្ចរបស់ពួកគាត់ក្នុងការអនុវត្តច្បាប់។ ជាការពិតណាស់ នៅតាមរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់មួយចំនួន ប្រសិនបើការប្រើសេវាជូនប្រជាពលរដ្ឋពុំបានល្អ តែងតែមានបណ្តឹងពីប្រជាពលរដ្ឋអំពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ឬការប្រើសេវារដ្ឋបាលរបស់ឃុំ សង្កាត់នោះជាពុំខាន។ ដូច្នេះហើយ ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធខាងលើ ក៏គួរតែបន្ថែម ការយកចិត្តទុកដាក់នៅត្រង់ចំណុចនេះ ដោយចាប់ផ្តើមពីឃុំ សង្កាត់ណាដែលមានបណ្តឹងពីប្រជាពលរដ្ឋច្រើន រហូតដល់គ្រប់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ទាំងអស់នៅទូទាំងប្រទេស ដើម្បីធានាបាននូវការប្រើសេវាជូនប្រជាពលរដ្ឋ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព និងផ្តល់ទំនុកចិត្តជូនដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងមូលដ្ឋានផងដែរ។

លើសពីនេះទៀត ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ព្រមទាំងស្ថាប័ន ជំនាញពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ គួរតែចាត់តំណាងរបស់ខ្លួនចុះពិនិត្យ និងតាមដានយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់អំពីលទ្ធផល នៃការអនុវត្តច្បាប់របស់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ទៅលើតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ពួកគាត់ក្នុងរយៈពេលកំណត់ណាមួយ ដើម្បីស្វែងរកនូវចំណុចវិជ្ជមាន និងចំណុចអវិជ្ជមាន ងាយស្រួលក្នុងការរកដំណោះស្រាយបន្ថែម ទៅលើបញ្ហា កង្វះខាតនៃការអនុវត្ត។ បន្ថែមពីនេះ ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចទាំងអស់ ក៏គួរមានវិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ ក៏ដូចជា ទណ្ឌកម្មវិន័យចំពោះការបំពេញតួនាទីពុំបានត្រឹមត្រូវរបស់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ដែលធ្វើឱ្យប្រជាពលរដ្ឋជួបប្រទះ ការលំបាកចំពោះបញ្ហានេះផងដែរ។

ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយចំណុចខាងលើនេះក៏ពុំមែនជាឧបសគ្គធំ សម្រាប់គូភាគីនោះទេ។ ពីព្រោះ ប្រសិនបើគូភាគីមានការយល់ដឹងច្បាស់អំពីផ្លូវច្បាប់ ឬករណីមានការបន្ទាន់ គូភាគីក៏អាចយកកិច្ចសន្យារបស់ខ្លួន ទៅស្នើសុំការបញ្ជាក់ពីមន្ទីរសារការីនៅមន្ទីរសារការីណាមួយ ដើម្បីឱ្យរដ្ឋបាលសារការីធ្វើការពិនិត្យ ផ្ទៀងផ្ទាត់ និងចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ដោយសារការី ជំនួសមេឃុំ ចៅសង្កាត់ ដែលមានសមត្ថកិច្ចដែនដីនោះបានផងដែរ។ យ៉ាងណា យើងឃើញថាការស្នើសុំការបញ្ជាក់ពីសារការី ធ្វើឱ្យគូភាគីចំណេញពេលវេលាច្រើន និងពុំសូវជួប

ប្រទះឧបសគ្គ និងបញ្ហាស្មុគស្មាញច្រើនដូចការស្នើសុំការបញ្ជាក់ពីរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់នោះទេ ពីព្រោះសារការី ជាមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលត្រូវតែតាំង និងទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់។ ដូច្នេះហើយ សារការីមានវិជ្ជាជីវៈច្បាប់ សមត្ថភាព និងជំនាញច្បាស់លាស់ ក្នុងការផ្តល់យថាភូតភាពលើកិច្ចសន្យារបស់គូភាគី។

ដោយឡែក ចំណុចជាបញ្ហាប្រឈមនោះ គឺបច្ចុប្បន្នប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរភាគច្រើនពុំសូវយល់ដឹង និងស្គាល់ អំពីសារការីនោះទេ។ ទោះយ៉ាងណា យើងដឹងហើយថាទោះបីជាកម្ពុជាធ្លាប់មានបទបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងតួនាទី របស់សារការីចំពោះការតាក់តែង និងបញ្ជាក់ទៅលើកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកតាំងពីសម័យអន្តរការ ដោយមានបញ្ញត្តិ នៅក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីចាស់ឆ្នាំ១៩២០ ក៏ដោយ ប៉ុន្តែប្រទេសកម្ពុជាបានឆ្លងកាត់ភ្លើងសង្គ្រាមជាច្រើន ពិសេស ក្នុងសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលធ្វើឱ្យបទបញ្ញត្តិនានាត្រូវបានបាត់បង់ទាំងស្រុង។ ប្រទេសកម្ពុជាទើបតែ មានបទបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងសារការីនេះឡើងវិញ តាមរយៈច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ១៩៩២ ដែលគិតមកត្រឹមពេលនេះ មានរយៈពេលប្រហែល ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះហើយទើបប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរភាគច្រើនពុំទាន់ស្គាល់ សារការីនោះទេ។ ជាដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហានេះ គឺទាមទារឱ្យគ្រប់ស្ថាប័នអនុវត្តច្បាប់ទាំងអស់នៅកម្ពុជា ក៏ដូចជាមន្ទីរសារការីផ្ទាល់ព្យាយាមទំនាក់ទំនង និងសហការជាមួយគ្រប់បណ្តាញផ្សព្វផ្សាយនានា ដើម្បីធ្វើការ ផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយអំពីតួនាទី ភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវលើការផ្តល់សេវារបស់សារការី ដើម្បីឱ្យ ប្រជាពលរដ្ឋទូទាំងប្រទេស ពិសេសប្រជាពលរដ្ឋនៅតាមបណ្តាខេត្ត ឬទីជនបទនានាបានស្គាល់ និងយល់ដឹង អំពីសារការី។

ជាងនេះទៅទៀត គឺទាមទារឱ្យអាជ្ញាធរសាធារណៈ ដែលជាសារការីផ្ទាល់ បង្កើតមន្ទីរសារការីបន្ថែម ឬ ការិយាល័យសាខារបស់សារការីនៅតាមបណ្តាខេត្តនានា ដើម្បីជម្រុញ និងផ្តល់ជូនប្រជាពលរដ្ឋនូវការប្រើប្រាស់ សេវាសារការីប្រកបដោយគុណភាព ទំនុកចិត្តខ្ពស់ និងចំណេញពេលវេលា ព្រមទាំងអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត ជាច្រើនផងដែរ។

៤.២ កង្វះការអនុវត្តរបស់មន្ត្រីអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ

ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមនានា នៅក្នុងដំណាក់កាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយខាងលើ ដំណោះស្រាយជាបឋម ប្រធានអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ ត្រូវតែធ្វើការសម្រិតសម្រាំង និងជ្រើសរើសយក មន្ត្រីណាដែលមានបទពិសោធន៍ការងារច្រើន និងមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់យ៉ាងពិតប្រាកដ ដើម្បីឱ្យមកបំពេញ ការងារជាមន្ត្រីរដ្ឋបាលផ្នែកជួរមុខ នៃរដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ ស្របតាមគោលការណ៍ដែលមានចែង នៅក្នុងបទបញ្ញត្តិជាធរមាន។ លើសពីនេះ អភិបាលរាជធានី ខេត្ត និងប្រធានមន្ទីរសុរិយោដី ក៏គួរតែបន្ថែម ការយកចិត្តទុកដាក់ និងសហការគ្នាឱ្យបានល្អក្នុងការពិនិត្យ និងធ្វើការជ្រើសរើសនូវមន្ត្រីនៃរដ្ឋបាលសុរិយោដី ដែលមានបទពិសោធន៍ និងជំនាញបច្ចេកទេសអនុវត្តច្បាស់លាស់ផងដែរ មុននឹងធ្វើការជ្រើសរើសឱ្យមកបំពេញ

ការងារជាមន្ត្រីរដ្ឋបាលផ្នែកជួរក្រោយ នៃអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ។ ក្នុងចំណុចនេះ ពុំមែនមានន័យថា មន្ត្រីរដ្ឋបាលផ្នែកជួរមុខ និងផ្នែកជួរក្រោយ នៃរដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយបច្ចុប្បន្ន ពុំមានសមត្ថភាព និងបទពិសោធន៍ការងារគ្រប់គ្រាន់នោះទេ។ ប៉ុន្តែ បច្ចុប្បន្ននេះយើងសង្កេតឃើញថានៅតាមបណ្តាអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយមួយចំនួន ពិសេសនៅតាមបណ្តាខេត្ត ហាក់ពុំទាន់អនុវត្តតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួនបានល្អ នៅឡើយ។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ ចំពោះមន្ត្រីផ្នែកជួរមុខ និងមន្ត្រីផ្នែកជួរក្រោយ នៃរដ្ឋបាលអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ ក៏គម្លីពីជ្រឹងសមត្ថភាព ជំនាញ និងបច្ចេកទេសក្នុងការអនុវត្តតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួនឱ្យបានល្អប្រសើរ ស្របតាមគោលការណ៍ បែបបទ និងនីតិវិធីសាមញ្ញរបស់អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ ដែលត្រូវបានកំណត់ ជាក់លាក់ដោយច្បាប់។ ចំពោះមន្ត្រីរដ្ឋបាលផ្នែកជួរមុខមួយចំនួន ដែលពុំសូវយល់ដឹងច្បាស់ពីបែបបទ នីតិវិធី ក្នុងការពិនិត្យ និងទទួលឯកសារ គម្លីស្វែងយល់ និងពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនបន្ថែមទៀត ដើម្បីផ្តល់ទំនុកចិត្ត ដល់ប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ដែលអញ្ជើញមកប្រើប្រាស់សេវារបស់អង្គភាព។ ដោយឡែក ចំពោះផ្នែកជួរក្រោយវិញ នៅតាមបណ្តាអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយមួយចំនួន ក៏ហាក់បីពុំទាន់អនុវត្តបានត្រឹមត្រូវតាមនីតិវិធីច្បាប់នៅ ឡើយដែរ។ យើងដឹងហើយថា បុគ្គលិកផ្នែកជួរក្រោយជាមន្ត្រីជំនាញបច្ចេកទេស ដែលត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យមក បំពេញការងារនៅតាមអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ ក្រោមការសម្របសម្រួលពីអភិបាល នៃគណៈអភិបាល រាជធានី ខេត្ត និងប្រធានមន្ទីរ ឬស្ថាប័នជំនាញតាមវិស័យនីមួយៗ។ ចំពោះមន្ត្រីផ្នែកជួរក្រោយ នៅតាមបណ្តា អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយមួយចំនួន ក៏ពុំទាន់អនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួនឱ្យល្អប្រសើរនោះទេ ពិសេសពាក់ព័ន្ធ នឹងបញ្ហាកង្វះការសហការគ្នារវាងអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ និងរដ្ឋបាលសុរិយោដី។ មន្ត្រីផ្នែកជួរក្រោយ នៅតាមបណ្តាអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយមួយចំនួន នៅពេលទទួលបានសំណុំឯកសារពីផ្នែកជួរមុខហើយ ពួកគាត់មានការយឺតយ៉ាវក្នុងការបញ្ជូនសំណុំឯកសារទាំងនោះទៅកាន់មន្ទីរសុរិយោដី។ បញ្ហាកង្វះការសហការ និងទំនាក់ទំនងគ្នារវាងអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ និងរដ្ឋបាលសុរិយោដីត្រង់ចំណុចនេះ ធ្វើឱ្យដំណើរការ នៃការស្នើសុំចុះបញ្ជីហ៊ុំប៉ូតែករបស់គូភាគីកាន់តែត្រូវចំណាយពេលវេលាច្រើនថែមទៀត។ ប៉ុន្តែ ទោះយ៉ាងណា ចំណុចនេះក៏មានពុំច្រើននោះទេ ដោយសារនៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងបច្ចុប្បន្ន យើងសង្កេតឃើញថានៅតាម បណ្តាអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ និងរដ្ឋបាលសុរិយោដីជាច្រើន ក៏បានអនុវត្ត និងសហការគ្នាបានយ៉ាងល្អ ប្រសើរផងដែរ។

ម្យ៉ាងទៀត ប្រធាន អនុប្រធាន និងថ្នាក់ដឹកនាំអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃរដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត គម្លីធ្វើការពិនិត្យ និងតាមដានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការអនុវត្តតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាល នៅក្នុង អង្គភាពរបស់ខ្លួនឱ្យត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងបើកការប្រជុំឱ្យបានញឹកញាប់ និងទៀងទាត់ ដើម្បីស្វែងរកចំណុចអវិជ្ជមាន

និងរកដំណោះស្រាយក្នុងការកែលម្អបន្ថែមនូវចំណុចខ្វះខាតរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាល ក្នុងអង្គភាពរបស់ខ្លួនផងដែរ។ លើសពីនេះទៅទៀត ដើម្បីធានាបាននូវការអនុវត្តច្បាប់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព តម្លាភាព និងឆាប់រហ័ស ប្រធានអនុប្រធាន និងថ្នាក់ដឹកនាំអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ នៃរដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត និងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ គម្រោងរៀបចំបង្កើតកម្មវិធីសិក្ខាសាលា ឬវគ្គបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងៗឱ្យបានច្រើន ដើម្បីផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល ក៏ដូចជាបំប៉នបន្ថែមទៅលើជំនាញ និងពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីនៅក្នុងអង្គភាពរបស់ខ្លួន ដើម្បីឱ្យពួកគាត់បានយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់លាស់ និងស៊ីជម្រៅអំពីគោលការណ៍ និងនីតិវិធីក្នុងការផ្តល់សេវាជូនប្រជាពលរដ្ឋ។

ផ្ទុយទៅវិញ ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តជាក់ស្តែងកាន់តែមានប្រសិទ្ធិភាព តម្លាភាព និងឆាប់រហ័សជូនទៅដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ថ្នាក់ដឹកនាំអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ និងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនានា ក៏គួរតែបង្កើតច្បាប់ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តណាមួយ សម្រាប់ចាត់វិធានការផ្លូវច្បាប់ ក៏ដូចជាដាក់ទណ្ឌកម្មវិន័យទៅលើមន្ត្រីណាដែលពុំបានអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ស្របតាមបទបញ្ញត្តិជាធរមានផងដែរ។ ការធ្វើយ៉ាងដូច្នេះជាការបង្ការ និងទប់ស្កាត់នូវការបំពេញមុខងារពុំបានត្រឹមត្រូវ និងធ្វើឱ្យការអនុវត្តច្បាប់កាន់តែល្អប្រសើរឡើងដែលជាការរួមចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍសង្គមជាតិផងដែរ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ថ្នាក់ដឹកនាំអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយក៏គួរតែជម្រុញ និងផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តទៅដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាល ដែលបានបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីធ្វើជាគម្រូដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលដទៃទៀតផងដែរ។

៤.៣ ពង្រឹងការអនុវត្តរបស់មន្ត្រីសុរិយោដី

ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ដំណោះស្រាយជាបឋមនោះ គឺទាមទារឱ្យក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ បន្ថែមការយកចិត្តទុកដាក់ និងសហការជាមួយស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅកម្ពុជា ក្នុងការបង្កើតបទដ្ឋានគតិយុត្តណាមួយច្បាស់លាស់ ដើម្បីកំណត់អំពីបែបបទ នីតិវិធី និងបច្ចេកទេសអនុវត្ត ព្រមទាំងកំណត់លក្ខខណ្ឌ និងចំនួនឯកសារតម្រូវផ្សេងៗ ដែលគួរភាគីត្រូវរៀបចំឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅតាមបណ្តាមន្ទីរសុរិយោដីទាំងអស់ មានការអនុវត្តនីតិវិធីដូចគ្នា ដើម្បីជៀសវាងនូវបញ្ហាប្រឈមទៅលើកង្វះឯកសារ ឬតម្រូវការឯកសារនៅតាមមន្ទីរនីមួយៗពុំដូចគ្នា ជាដើម។ ពីព្រោះ យើងដឹងហើយថានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មានការអនុវត្តច្បាប់តែមួយ និងដូចគ្នា ដូច្នេះហើយពុំត្រូវមានការបែងចែក ឬអនុវត្តនីតិវិធីខុសគ្នានោះទេ។ ប្រសិនបើមានការអនុវត្តខុសគ្នា ឬតម្រូវការជាក់ស្តែងក្នុងការអនុវត្តពុំដូចគ្នា នោះនឹងធ្វើឱ្យមានរូបភាពនៃបែងចែកការអនុវត្តច្បាប់ ដែលប្រាសចាកពីគោលការណ៍នៃនីតិរដ្ឋ ដែលធ្វើឱ្យគួរភាគីមានភាពស្មុគស្មាញ និងធ្វើឱ្យមានការខាតបង់ពេលវេលារបស់គួរភាគីផងដែរ។

ចំពោះបញ្ហាទាក់ទងទៅនឹងបច្ចេកទេសអនុវត្តរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលសុរិយោដីវិញ ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តនីតិវិធីប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន និងលុបបំបាត់នូវការអនុវត្តខុសគ្នា គឺទាមទារឱ្យប្រធាន អនុប្រធាន និងថ្នាក់ដឹកនាំនៃបណ្តាមន្ត្រីសុរិយោដីទាំងអស់ចូលរួមសហការគ្នាបណ្តាល ពន្យល់ណែនាំ និងពង្រឹងការយល់ដឹងរបស់មន្ត្រីនៅក្នុងស្ថាប័នរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងកំណត់បែបបទ និងនីតិវិធីរួមមួយសម្រាប់មន្ត្រីរដ្ឋបាលក្នុងស្ថាប័នរបស់ខ្លួន ដើម្បីឱ្យពួកគេអនុវត្ត និងជៀសវាងមានការអនុវត្តខុសគ្នា នៅតាមបណ្តាមន្ត្រីសុរិយោដី។ ការកំណត់យ៉ាងដូច្នេះ នឹងធ្វើឱ្យការអនុវត្តនីតិវិធីរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលសុរិយោដីទាំងអស់នៅកម្ពុជាអនុវត្តដូចគ្នា និងជៀសវាងបាននូវការបែងចែកការអនុវត្តច្បាប់ ដែលជាការចូលរួមចំណែកក្នុងការរៀបចំការអនុវត្តច្បាប់នៅកម្ពុជា ឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរផងដែរ។

លើសពីនេះ បញ្ហាប្រឈមមួយចំនួននៅពេលសំណុំរឿងកសាត្រូវបានបញ្ជូនពីរដ្ឋបាលសុរិយោដី ទៅដល់ការិយាល័យជំនាញ កន្លងមកគេសង្កេតឃើញថាការអនុវត្តរបស់មន្ត្រី នៃការិយាល័យជំនាញអាចនឹងមានការយឺតយ៉ាវខ្លះៗទៅលើដំណើរការនៃការចុះបញ្ជី។ ករណីនេះ បញ្ហាមួយចំនួនបណ្តាលមកពីមានកង្វះខាតឯកសារ និងបញ្ហាមួយចំនួនទៀតអាចបណ្តាលមកពីកំហុសរបស់មន្ត្រីអនុវត្តផ្ទាល់តែម្តង ដែលធ្វើឱ្យមានការអូសបន្លាយពេលវេលារបស់តួភាគី ដោយសារការអនុវត្តតួនាទីពុំបានត្រឹមត្រូវ។

ដោយឡែក ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមពាក់ព័ន្ធនឹងការយកសេវាក្រៅច្បាប់ ឬការយកសេវាលើសច្បាប់កំណត់ គឺទាមទារឱ្យមានការចូលរួមពីគ្រប់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ពិសេសថ្នាក់ដឹកនាំ នៃក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ប្រធានមន្ត្រីសុរិយោដី ប្រធានអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ និងគ្រប់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានានៅប្រទេសកម្ពុជា គម្បីរួមសហការគ្នាលើកកិច្ចប្រជុំ និងបង្កើតឱ្យមានបទដ្ឋានគតិយុត្តមួយដើម្បីកំណត់អំពីគោលការណ៍ និងមធ្យោបាយនៃការផ្តល់សេវាទៅលើការចុះបញ្ជី ដោយផ្តល់តួនាទី និងភារកិច្ចផ្តាច់មុខក្នុងការប្រមូលចំណូលជូនអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ និងជៀសវាងនូវការអនុវត្តផ្ទុយពីនេះផងដែរ។ លើសពីនេះ ប្រធាន អនុប្រធាន និងថ្នាក់ដឹកនាំ នៃមន្ត្រីសុរិយោដីទាំងអស់នៅកម្ពុជា ត្រូវចូលរួមផ្សព្វផ្សាយបណ្តុះបណ្តាល និងណែនាំដល់មន្ត្រីនៅក្នុងស្ថាប័នរបស់ខ្លួនឱ្យអនុវត្តតួនាទី និងភារកិច្ចឱ្យបានត្រឹមត្រូវស្របតាមបទបញ្ញត្តិជាធរមាននៅកម្ពុជា។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រធាន អនុប្រធាន និងថ្នាក់ដឹកនាំ នៃមន្ត្រីសុរិយោដី កំណត់គោលការណ៍ ព្រមទាំងត្រូវចាត់វិធានការវិន័យ និងវិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ផងដែរ ចំពោះមន្ត្រីរូបណាដែលអនុវត្តពុំបានត្រឹមត្រូវ ឬពុំស្តាប់តាមការណែនាំរបស់ថ្នាក់ដឹកនាំមន្ត្រី ដោយអនុវត្តខុសនីតិវិធីច្បាប់ ឬមានការយកសេវាខុសច្បាប់ពីប្រជាពលរដ្ឋទៅលើនីតិវិធី នៃការចុះបញ្ជីហ៊ុំប៉ូតែកនេះ។

មិនត្រឹមតែកំណត់គោលការណ៍ណែនាំមិនឱ្យមានការទាមទារ ឬការយកសេវាលើសពីច្បាប់កំណត់ពីប្រជាពលរដ្ឋនោះទេ ប៉ុន្តែថ្នាក់ដឹកនាំមន្ត្រីសុរិយោដីទាំងអស់ ត្រូវបន្ថែមការយកចិត្តទុកដាក់ ពិនិត្យ និងតាមដាន

ចំពោះការអនុវត្តច្បាប់របស់មន្ត្រីនៅក្នុងស្ថាប័នរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងធ្វើការអប់រំ ណែនាំ បណ្តុះបណ្តាល និងពង្រឹង សមត្ថភាពលើការអនុវត្ត ដើម្បីឱ្យការបំពេញមុខងាររបស់ពួកគាត់កាន់តែល្អប្រសើរឡើង ក្នុងការបម្រើសេវាជូន ប្រជាពលរដ្ឋប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព និងឆាប់រហ័ស។

បញ្ហាដែលសំខាន់នៅក្នុងនីតិវិធី នៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក គឺការពឹងពាក់អន្តរការីដើម្បីឱ្យជួយរៀបចំ និង ដំណើរការឯកសារ។ ក្នុងចំណុចនេះ យើងឃើញថាប្រសិនបើភាគីបានយល់ដឹងពីសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ របស់ពួកគាត់ច្បាស់លាស់នៅក្នុងនីតិវិធី នៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក រួមទាំងយល់ដឹងពីដំណើរការ នៃការចុះបញ្ជីពី ដំណាក់កាលមួយទៅដំណាក់កាលមួយ រហូតដល់ការចុះបញ្ជីរួចរាល់នោះ គូភាគីច្បាស់ជាពុំពឹងពាក់នូវសេវា អន្តរការីឱ្យជួយពួកគាត់នោះទេ ពីព្រោះធ្វើឱ្យពួកគាត់ត្រូវចំណាយសេវាច្រើន។ ករណីនេះ ក្រៅពីក្រសួងរៀបចំ ដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ប្រធានមន្ទីរសុរិយោដី ប្រធានអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ រួមទាំងស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធនានា បានអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមគោលការណ៍ខាងលើហើយ ស្ថាប័នជំនាញទាំងនេះ ក៏គប្បីបន្ថែមនូវការ ចូលរួមសហការក្នុងយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយ អប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលនូវបទបញ្ញត្តិនានាពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតែកនេះ រួមទាំងនីតិវិធីលម្អិតឱ្យបានទូលំទូលាយដល់ប្រជាពលរដ្ឋ និងគ្រឹះស្ថានហិរញ្ញវត្ថុនានា ដើម្បីឱ្យពួកគេបានយល់ ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅពីសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេ និងជៀសវាងនូវការរំលោភបំពានផ្សេងៗ។ នៅពេល គូភាគីបានយល់ដឹងច្បាស់អំពីនីតិវិធី នៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកពីដំណាក់កាលនីមួយៗ រយៈពេល និងសេវាកំណត់ ដោយច្បាប់ ហើយនីតិវិធីនៅដំណាក់កាលនីមួយៗពុំមានឧបសគ្គ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចអនុវត្តមុខងារបានត្រឹមត្រូវ និងពុំមានការយឺតយ៉ាវទេ នោះពួកគេច្បាស់ជាបន្តនីតិវិធីដោយខ្លួនឯង ដោយពុំពឹងពាក់អន្តរការីណាមួយឡើយ។

សេចក្តីសង្ខេប

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ក្រោយពីបានធ្វើការសិក្សានូវប្រធានបទ “ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេក” នេះ យើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា ហ៊ីប៉ូតេក មិនមែនជាសញ្ញាណថ្មីដែលទើបតែមានក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននោះទេ គឺបានកើតជាយូរមកហើយក្នុងសង្គមមួយ។ យោងតាមក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧ វត្ថុដែលអាចធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតេកបានរួមមាន៖ អចលនវត្ថុ សិទ្ធិជួល អចិន្ត្រៃយ៍ ផលបូរណភាព និងវត្ថុផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ពិសេស។ ចំពោះកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេក ច្បាប់ពុំបានកំណត់ជាក់លាក់អំពីលក្ខខណ្ឌទម្រង់ក្នុងការបង្កើតកិច្ចសន្យា ដើម្បីឱ្យកិច្ចសន្យានោះមានសុពលភាព និងអាចអនុវត្តបានចំពោះគូភាគីនោះទេ។ ក្នុងច្បាប់ជាធរមាន អនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុល និងម្ចាស់បំណុល មានសេរីភាពក្នុងការជ្រើសរើសទម្រង់ និងកំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាបាន។ កិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកនឹងមាន អានុភាពតាមរយៈការព្រមព្រៀងគ្នារវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល ឬតតិយជនដែលយកទ្រព្យរបស់ខ្លួនមក ដាក់ជាប្រាក់កាត់ដើម្បីធានាលើបំណុល។ ជាគោលការណ៍ ដើម្បីបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌតាំងចំពោះតតិយជន ច្បាប់តម្រូវឱ្យកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេករបស់គូភាគីត្រូវតែធ្វើឡើងជាទម្រង់លិខិតយថាភូត និងត្រូវយកទៅចុះបញ្ជីនៅ រដ្ឋបាលសុរយោដី ដែលមានសមត្ថកិច្ច។ ឆ្លងតាមការបកស្រាយខាងលើ យើងសង្កេតឃើញថានៅក្នុងនីតិវិធី នៃការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតេក មាន ០៣ (បី) ដំណាក់កាលធំៗ៖

ដំណាក់កាលទី១៖ នៅពេលកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកត្រូវបានរៀបចំ និងគូភាគីបានផ្តិតស្នាមមេដៃទទួល ស្គាល់ទៅលើលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងកិច្ចសន្យារួចរាល់ហើយ គូភាគីត្រូវស្នើសុំការបញ្ជាក់ ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដែលអាចជាមេឃុំ ចៅសង្កាត់ នៃទីតាំងអចលនវត្ថុនោះស្ថិតនៅ ឬដោយសារការី ដែលត្រូវបានតែងតាំង និងទទួលស្គាល់ដោយអនុក្រឹត្យ ដើម្បីឱ្យកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកក្លាយជាលិខិតយថាភូត។ ជាទូទៅ មេធាវីអាចធ្វើការរៀបចំកិច្ចសន្យា ចុះហត្ថលេខា និងប្រថាប់ត្រាក្នុងនាមជាសាក្សីរបស់គូភាគីបាន ប៉ុន្តែ ការចុះហត្ថលេខា និងប្រថាប់ត្រារបស់មេធាវី មិនអាចធ្វើឱ្យកិច្ចសន្យានោះក្លាយជាលិខិតយថាភូតបានឡើយ។ ម្យ៉ាងទៀត គូភាគីក៏អាចស្នើសុំឱ្យសារការីជួយរៀបចំតាក់តែងកិច្ចសន្យាឱ្យខ្លួនបានផងដែរ ដោយត្រូវបង់សេវា ជូនសារការី។ ចំពោះពាក្យសុំចុះបញ្ជីវិញ តម្រូវឱ្យគូភាគីធ្វើការរៀបចំ និងចុះហត្ថលេខា ឬផ្តិតស្នាមមេដៃរួមគ្នា រវាងបុគ្គលដែលមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការចុះបញ្ជី និងបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិក្នុងការចុះបញ្ជីតែប៉ុណ្ណោះ។

ដំណាក់កាលទី២៖ បន្ទាប់ពីបានរៀបចំកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតេកជាលិខិតយថាភូត ពាក្យសុំចុះបញ្ជី និងឯកសារ ភ្ជាប់គ្រប់ចំនួនហើយ ភាគីត្រូវយកសំណុំទាំងអស់ទៅកាន់អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយរាជធានី ខេត្ត ដែលមាន សមត្ថកិច្ច ដើម្បីឱ្យរដ្ឋបាលច្រកចេញចូលតែមួយធ្វើការពិនិត្យសំណុំឯកសារ និងអ្នកដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីត្រូវបង់ ពន្ធទៅតាមចំនួនកំណត់ និងទៅតាមប្រភេទនៃទ្រព្យ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេកនោះ។ នីតិវិធីបន្ទាប់ រដ្ឋបាលច្រកចេញចូលតែមួយនឹងបញ្ជូនសំណុំឯកសារទៅកាន់មន្ទីរសុរិយោដីមានសមត្ថកិច្ច។

ដំណាក់កាលទី៣៖ នៅពេលឯកសារត្រូវបានបញ្ជូនមកដល់រដ្ឋបាលសុរិយោដី រដ្ឋបាលសុរិយោដីនឹងបញ្ជូនសំណុំឯកសារទាំងអស់ទៅកាន់ការិយាល័យជំនាញក្នុងការចុះបញ្ជី។ បន្ទាប់មក មន្ត្រីទទួលបន្ទុកនឹងធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ឯកសារផ្សេងៗរបស់គូភាគី ជាមួយនឹងឯកសារក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លីផងដែរ បន្ទាប់ពីពិនិត្យឃើញថាឯកសារពុំមានខុសប្រក្រតី ឬពុំមានបញ្ហាណាមួយទេ មន្ត្រីជំនាញនឹងស្នើសុំមតិឯកភាពពីប្រធានមន្ទីររួចហើយមន្ត្រីជំនាញនឹងធ្វើការចុះបញ្ជីចូលទៅក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី អំពីព័ត៌មានផ្សេងៗទៅតាមពាក្យសុំរបស់គូភាគី ដោយបញ្ជាក់អំពីឈ្មោះរបស់ម្ចាស់បំណុល ឈ្មោះកូនបំណុល ប្រាក់ដើម ការប្រាក់ (គិតជា%) សំណងកាតខូចខាត (គិតជា%) ព្រមទាំងលក្ខខណ្ឌភ្ជាប់សិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានាតាមកិច្ចសន្យា (ប្រសិនបើមាន) និងកាលបរិច្ឆេទនៃកិច្ចសន្យាជាទឹកខៀវ ឬទឹកខ្មៅ រួចបោះត្រាលេខាចារឹក និងចុះកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីជាទឹកក្រហម។ បន្ទាប់ពីចុះបញ្ជីរួចរាល់ មន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការចុះបញ្ជីនឹងប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដែលបានចុះលេខាចារឹកហើយនេះទៅកាន់រដ្ឋបាលសុរិយោដី ដើម្បីឱ្យរដ្ឋបាលបញ្ជូនឯកសារដែលចុះបញ្ជីរួចរាល់ទៅកាន់ការិយាល័យច្រកចេញចូលតែមួយវិញ។ នៅពេលរដ្ឋបាលច្រកចេញចូលតែមួយទទួលបានឯកសាររដ្ឋបាលច្រកចេញចូលតែមួយនឹងទំនាក់ទំនងទៅអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ដើម្បីឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំអញ្ជើញមកទទួលយកឯកសារដែលចុះបញ្ជីរួចរាល់នោះ។

ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក មិនតម្រូវឱ្យកូនបំណុលប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតែកនោះទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលឡើយ។ លើសពីនេះទៅទៀត ច្បាប់ក៏មិនអនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុលផ្ទេរការកាន់កាប់នូវទ្រព្យនោះទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលនោះដែរ។ មូលហេតុដែលច្បាប់កំណត់យ៉ាងដូច្នេះ ដោយសារហ៊ីប៉ូតែកគ្រប់គ្រងតែទៅតម្លៃនៃទ្រព្យនិងមិនគ្រប់គ្រងទៅលើកម្មសិទ្ធិនៃទ្រព្យនោះឡើយ ហេតុនេះហើយទើបច្បាប់មិនអនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បំណុលយកទ្រព្យដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតែកនោះមកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនឡើយ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ច្បាប់ក៏ជួយការពារសិទ្ធិនិងផលប្រយោជន៍របស់កូនបំណុលផងដែរ តាមរយៈការអនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុលប្រើប្រាស់ឱ្យអស់ពីលទ្ធភាពនៃតម្លៃទ្រព្យនោះ ដូចជាអាចបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកច្រើនដងនៅលើទ្រព្យតែមួយ (ការចុះបញ្ជីបន្ថែម) ដោយលំដាប់អាទិភាពនៃសិទ្ធិត្រូវបានកំណត់ទៅតាមពេលវេលាជាក់ស្តែង នៃការចុះបញ្ជី។

ផ្ទុយទៅវិញ ការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតែក ក៏ជួយការពារនូវផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលផងដែរ នៅពេលកូនបំណុលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ច ឬពុំមានលទ្ធភាពក្នុងការសងបំណុលរបស់ខ្លួន។ ពីព្រោះ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកមានសិទ្ធិទទួលបានការសងចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួន ដោយមានអាទិភាពជាម្ចាស់បំណុលដទៃទៀត ចំពោះអចលនវត្ថុដែលបានដាក់ជាប្រាតិភោគដើម្បីធានាកាតព្វកិច្ចដោយកូនបំណុល ឬគតិយជនដោយមិនផ្ទេរការកាន់កាប់។

អន្តរាសន៍

អនុសាសន៍

ក្រោយពីបានបញ្ចប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវសារណា និងបានធ្វើការបកស្រាយលម្អិត ក្រោមប្រធានបទស្តីពី « ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស » ឃើញថាការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស បានផ្តល់នូវអត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើនសម្រាប់កូនបំណុល។ ហេតុនេះ ប្រសិនបើប្រជាពលរដ្ឋមានតម្រូវការចាំបាច់ក្នុងការខ្ចីប្រាក់ ការចុះបញ្ជីហ៊ីប៉ូតេស គឺជាជម្រើសមួយដ៏ល្អ។ ពីព្រោះ ហ៊ីប៉ូតេសបានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើនដល់កូនបំណុលដូចជា៖ ពុំតម្រូវឱ្យកូនបំណុលផ្ទេរការកាន់កាប់ កូនបំណុលនៅតែអាចប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលលើទ្រព្យរបស់ខ្លួនបាន ព្រមទាំងទាញយកផលប្រយោជន៍ សេដ្ឋកិច្ចគ្រប់បែបយ៉ាងពីកម្មវត្ថុ នៃហ៊ីប៉ូតេសនោះបាន ដែលអាចជួយសម្រាលបន្ទុកជីវភាពបងប្អូន ក៏ដូចជាធានា លទ្ធភាពសងបំណុលផងដែរ។ ជាងនេះទៅទៀត កូនបំណុលអាចបង្កើតហ៊ីប៉ូតេសបានច្រើនដងនៅលើអចលនវត្ថុ តែមួយ និងជាមួយម្ចាស់បំណុលផ្សេងៗគ្នាក្នុងពេលតែមួយបាន។ ពោល គឺកូនបំណុលអាចប្រើប្រាស់នូវទ្រព្យ របស់ខ្លួនឱ្យអស់នូវតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច នៃទ្រព្យនោះ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ កូនបំណុលមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងនូវទ្រព្យរបស់ខ្លួន ដោយពុំតម្រូវឱ្យប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលឡើយ។

ទន្ទឹមនឹងនេះ ក៏មានចំណុចវិជ្ជមាន និងចំណុចអវិជ្ជមានមួយចំនួនផងដែរ។ ហេតុដូច្នេះ ក្រុមយើងខ្ញុំ ក៏មានសំណូមពរមួយចំនួន ដូចខាងក្រោម៖

១- ក្រសួង និងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនានា បន្តធ្វើការផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយឱ្យបាន ទូលំទូលាយ ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងផ្នែកច្បាប់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋពាក់ព័ន្ធនឹងហ៊ីប៉ូតេស ។

២- មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងដំណើរការនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតេស គប្បីធ្វើការផ្លាស់ប្តូរយោបល់គ្នា ដើម្បីស្វែងយល់ពីបច្ចុប្បន្នភាព នៃការអនុវត្តច្បាប់ ដែលមានជាធរមានឱ្យមានភាពស៊ីសង្វាក់រវាងគ្នា និងគ្នា។

៣- នាពេលអនាគត នីតិករ និងអ្នកអនុវត្តច្បាប់ គប្បីចូលរួមពិភាក្សា និងជជែកវែកញែក ដើម្បីតាក់តែង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលមានភាពចាំបាច់ ដើម្បីបង្កលក្ខណៈងាយស្រួល សម្រាប់អនុវត្តនីតិវិធីនៃហ៊ីប៉ូតេស។

ជាចុងក្រោយ ក្រុមយើងខ្ញុំសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថានឹងមានការចូលរួមចំណែកពីសំណាក់មន្ត្រីដែលជាអ្នក អនុវត្តច្បាប់ ក៏ដូចជាស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ គោរព និងអនុវត្តតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលមានជាធរមាន ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ក៏ត្រូវមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មផងដែរ ក្នុងការជួយដោះស្រាយបញ្ហា រវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុលនៅក្នុងសង្គមជាក់ស្តែង ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យមានភាពល្អប្រសើរ និងសមភាព ក៏ដូចជាជួយសម្រួលដល់នីតិវិធីឱ្យបានឆាប់រហ័ស ជៀសវាងការបាត់បង់នូវផលប្រយោជន៍របស់គូភាគី ដែលជា ម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល។

ឯកសារយោង

១. លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

- រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៣
- ក្រមរដ្ឋប្បវេណីចាស់ ឆ្នាំ១៩២០
- ច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ១៩៩២
- ច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១
- ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧
- សេចក្តីកំណត់ចំពោះមាត្រានីមួយៗ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- សេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១១
- ច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១១
- សេចក្តីពន្យល់ចំពោះមាត្រានីមួយៗ នៃច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី
- ប្រកាសអនុក្រសួងលេខ ៣០ កយ.ជនស.ប្រក/១៣ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី អំពីសិទ្ធិប្រកួតប្រជែង និងក្រមរដ្ឋប្បវេណី ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣ រវាងក្រសួងយុត្តិធម៌ និងក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- ប្រកាសលេខ ៨៧.០១៧.១០៩ ប្រក ស្តីពីការកំណត់ពិធានអត្រាការប្រាក់ឥណទាន ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ធនាគារជាតិ នៃកម្ពុជា
- ប្រកាសលេខ ៣៨៧១ ប្រក ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយរាជធានី ខេត្ត ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- ប្រកាសអនុក្រសួងលេខ ៣៥៦ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ ស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- អនុក្រឹត្យលេខ ១២៦ ស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់អគារសហកម្មសិទ្ធិ
- ក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨

២. សទ្ទានុក្រម

- សទ្ទានុក្រម ផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ដែលបានដកស្រង់ចេញពីសទ្ទានុក្រមពាក្យច្បាប់ ខ្មែរ-អង់គ្លេស-បារាំង ផ្នែករដ្ឋប្បវេណី និង នីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដែលត្រូវបានរៀបចំដោយគណៈកម្មការបណ្ឌិត្យសភាទទួលបន្ទុក អនុម័តពាក្យច្បាប់ និងបោះពុម្ពដោយទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ឆ្នាំ២០០៧

បញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធ

- ឧបសម្ព័ន្ធទី១ ៖ អនុក្រឹត្យលេខ ១២៦.អនក្រ.បក ស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់អគារសហកម្មសិទ្ធិចុះថ្ងៃទី១២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩
- ឧបសម្ព័ន្ធទី២ ៖ ទម្រង់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក
- ឧបសម្ព័ន្ធទី៣ ៖ ប្រកាសលេខ ៨៧.០១៧.០១៩ ប្រក ស្តីពីការកំណត់ពិដានការប្រាក់ឥណទាន ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧
- ឧបសម្ព័ន្ធទី៤ ៖ ប្រកាសអនុក្រសួងលេខ ២១៥ ប្រក/ជនស.មជ ស្តីពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ក្នុងការចុះបញ្ជីដីធ្លី
- ឧបសម្ព័ន្ធទី៥ ៖ ប្រកាសអនុក្រសួងលេខ ១៥៩ ប្រក/ជនស.មជ ស្តីពីការកែសម្រួលមាត្រា ៩ នៃប្រកាសអនុក្រសួងលេខ ២១៥ ប្រក/ជនស.មជ ស្តីពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ក្នុងការចុះបញ្ជីដីធ្លី
- ឧបសម្ព័ន្ធទី៦ ៖ អនុក្រឹត្យលេខ ៤២ អនក្រ.បក ស្តីពីការបង្កើតមន្ទីរសារការី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ឧបសម្ព័ន្ធទី៧ ៖ គំរូកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែករួម ដោយលិខិតយថាភូតរបស់សារការី
- ឧបសម្ព័ន្ធទី៨ ៖ គំរូបង្កាន់ដៃទទួលពាក្យ និងបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់
- ឧបសម្ព័ន្ធទី៩ ៖ គំរូពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែករួម
- ឧបសម្ព័ន្ធទី១០ ៖ គំរូឯកសារសម្គាល់អត្តសញ្ញាណភាគី
- ឧបសម្ព័ន្ធទី១១ ៖ គំរូឯកសារសម្គាល់អត្តសញ្ញាណអចលនវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក

အပေမာန်

ឧបសម្ព័ន្ធទី១



ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ: ១២៦. រ.រក. បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់អគារសហគម្មសិទ្ធិ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៤/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំទីកង្វះ នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦៩៩/០៩ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨០១/១៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ភូមិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើក្រមរដ្ឋប្បវេណី
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៨៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីការប្រើប្រាស់ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩



សម្រេច
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១._

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់ អំពីការគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់អគារសហកម្មសិទ្ធិ ព្រមទាំងយន្តការនិង វិធានការ សម្រាប់ធ្វើការចុះបញ្ជីចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ។

មាត្រា ២._

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងដូចតទៅ +

- ធានាការការពារសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ របស់អ្នកកាន់កាប់ចំណែកឯកជន នៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ
- សម្រួលដល់ការងារគ្រប់គ្រងអគារសហកម្មសិទ្ធិ និងសហកម្មសិទ្ធិករ ដែលរស់នៅក្នុងអគារសហកម្មសិទ្ធិ
- សម្រួលដល់សហកម្មសិទ្ធិករក្នុងការលក់ ការដូរ ការធ្វើអំណោយ ការបន្តមរតក ការជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ការដាក់ហ៊ីប៉ូតែក និងការដាក់បញ្ចាំ នូវចំណែកឯកជន ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣._

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្ត ចំពោះអគារសហកម្មសិទ្ធិគ្រប់ប្រភេទ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រ- កម្ពុជា ដែលបានសាងសង់ដោយស្របច្បាប់ ។

មានតែរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចមានសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើចំណែកឯកជន នៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតនេះ ។

មាត្រា ៤._

វាក្យសព្ទដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះមានន័យដូចតទៅ +

- **អគារសហកម្មសិទ្ធិ** សំដៅដល់អគារ ឬសំណង់ដែលមានកម្មសិទ្ធិករច្រើននាក់រស់នៅ ។ អគារសហកម្មសិទ្ធិ មានចំណែកខ្លះជាកម្មសិទ្ធិផ្តាច់មុខ របស់សហកម្មសិទ្ធិករនីមួយៗហៅថា "ចំណែកឯកជន" និងមានចំណែក ខ្លះជាសហកម្មសម្រាប់ការប្រើប្រាស់រួម របស់សហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់ហៅថា "ចំណែករួម" ។ ប្រភេទនៃអគារសហកម្មសិទ្ធិទាំងនោះមានជាអាទិ៍ ភូមិត្រីះ ពាក់កណ្តាលភូមិត្រីះ ផ្ទះល្វែងដែលមានច្រើន ល្វែងនិងច្រើនជាន់ជាប់គ្នា ខុនដូ ប្រភេទផ្ទះផ្សេងទៀត ដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធជាបំផុត ។
- **ចំណែកឯកជន** សំដៅដល់ចំណែកនៃអគារសហកម្មសិទ្ធិដែលស្ថិតក្រោមការកាន់កាប់ និងប្រើប្រាស់ជាឯកជន ផ្តាច់មុខ ។
- **ចំណែករួម** សំដៅដល់រាល់ចំណែកនៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ដែលត្រូវចាត់ជាកម្មវត្ថុសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ ឬជា ប្រយោជន៍នៃសហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់ មានជាអាទិ៍ ដី ទីធ្លា ជណ្តើរ ឧទ្យាន និងសួនច្បារ ផ្លូវ ភ្នំកំប្លោង ចំណុះ ជញ្ជាំងអគារសិទ្ធិ ទឹកឆ្នែងនៃសេវាកម្មរួម ។
- **អ្នកអភិវឌ្ឍន៍អចលនវត្ថុ** សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលដាក់ទុនវិនិយោគលើការសាងសង់ អគារ សហកម្មសិទ្ធិ ក្នុងគោលបំណងសម្រាប់លក់ ឬជួល ។



- អ្នកអាណាព្យាបាល សំដៅដល់បុគ្គលដែលមានភារកិច្ចតំណាងអនីតិជន ឬអសមត្ថជន។
- ហិរុបត្ថម្ភៈ សំដៅដល់ជនដែលតុលាការចាត់តាំងឱ្យគ្រប់គ្រងលើ ជនដែលមានសមត្ថភាពតិចតួចពេក ក្នុងការយល់ដឹងនិងវិនិច្ឆ័យអំពីលទ្ធផលតាមផ្លូវច្បាប់ នៃសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ដោយសារមានវិបត្តិផ្នែកបញ្ញាស្មារតី។
- ក្បាលដីសហកម្មសិទ្ធិ សំដៅដល់ចំណែកដីនៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ដែលមានទីតាំងនិងទំហំជាក់លាក់ សម្រាប់ការសាងសង់អគារសហកម្មសិទ្ធិ ឬដែលមានអគារសហកម្មសិទ្ធិតាំងនៅ ហើយស្ថិតក្នុងគម្រោងប្លង់សាងសង់អគារសហកម្មសិទ្ធិ។ ក្បាលដី ឬចំណែកដីនៃអគារសហកម្មសិទ្ធិនេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់រួមរបស់សហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់។
- ឡូត៍ សំដៅដល់ចំណែកឯកជនដែលភ្ជាប់ទៅនឹងចំណែករួម នៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ។ ឡូត៍នីមួយៗមានតម្លៃខុសគ្នាទៅតាមទំហំនៃចំណែកឯកជនតូច ឬធំ ហើយការគណនាត្រូវគិតទៅតាមផ្ទៃក្រឡានៃចំណែកឯកជនរបស់សហកម្មសិទ្ធិករនីមួយៗ។
- សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ សំដៅទៅលើសិទ្ធិជួលអចលនវត្ថុរយៈពេលវែងចាប់ពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំឡើងទៅ។

ជំពូកទី២

ការគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់អគារសហកម្មសិទ្ធិ

មាត្រា៥._

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មានសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយគោរពតាមលក្ខខណ្ឌ និងបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃអនុក្រឹត្យនេះ និងបទដ្ឋានគតិយុត្ត ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតជាធរមាន។

រូបវន្តបុគ្គលជានីតិជននិងមានសមត្ថភាពតាមផ្លូវច្បាប់ អាចជាកម្មសិទ្ធិករលើចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ។ ប៉ុន្តែករណីនេះ ត្រូវបានលើកលែងចំពោះការបន្តមរតក របស់ទាមទារដែលជាអនីតិជន ឬអសមត្ថជនដោយអនុញ្ញាតឱ្យមានសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិបាន តែតម្រូវឱ្យមានអ្នកអាណាព្យាបាល ឬហិរុបត្ថម្ភៈជាអ្នកកាន់កាប់ជំនួសរហូតដល់អនីតិជន ឬអសមត្ថជននោះមានសមត្ថភាពពេញលេញតាមផ្លូវច្បាប់។ ចំពោះករណីនេះ អ្នកអាណាព្យាបាលឬហិរុបត្ថម្ភៈគ្មានសិទ្ធិចាត់ចែងនូវចំណែកឯកជននោះបានឡើយ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីតុលាការ។

មាត្រា៦._

ការផ្តល់កម្មសិទ្ធិជូនសហកម្មសិទ្ធិករ គឺផ្តល់តែលើចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះចំណែករួមត្រូវរក្សាទុកសម្រាប់សហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់ នៃអគារសហកម្មសិទ្ធិប្រើប្រាស់ជាមួយ។

នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ត្រូវមានលក្ខណៈងាយស្រួល សាមញ្ញ តម្លាភាព និងស្របតាមគោលការណ៍វិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ និងអភិបាលកិច្ចល្អ។

មាត្រា៧._

ក្បាលដីសម្រាប់សាងសង់អគារសហកម្មសិទ្ធិ ត្រូវតែជាក្បាលដីតែមួយ ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីចំណែកដីនៅក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី។

ក្នុងករណីដែលសំណង់អគារសហកម្មសិទ្ធិមានច្រើនប្រភេទស្ថិតនៅក្បាលដីតែមួយ អ្នកអភិវឌ្ឍន៍គួរតែត្រូវស្នើសុំបែកក្បាលដីនៅរដ្ឋបាលស៊ុរយោដី ទៅតាមប្រភេទ និងចំនួននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិនីមួយៗ។ ការបែក



ក្បាលដីត្រូវធ្វើឱ្យស្របតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

អ្នកអភិវឌ្ឍន៍អចលនវត្ថុ ឬបុគ្គលដែលបានឬកំពុងសាងសង់អគារសហកម្មសិទ្ធិ ត្រូវផ្លាស់ប្តូរប្រភេទក្បាលដីឱ្យទៅជា ក្បាលដីសហកម្មសិទ្ធិ នៅរដ្ឋបាលស៊ុរិយោដី នៅពេលផ្ទេរលើកដំបូង នៃចំណែកឯកជនណាមួយ លើកលែងតែអគារសហកម្មសិទ្ធិ ដែលបានសង់នៅលើដីជួលអចិន្ត្រៃយ៍។

នៅពេលផ្លាស់ប្តូរប្រភេទក្បាលដីឱ្យទៅជា ក្បាលដីសហកម្មសិទ្ធិ អ្នកអភិវឌ្ឍន៍អចលនវត្ថុ ឬបុគ្គលដែលបាន ឬកំពុងសាងសង់អគារសហកម្មសិទ្ធិលើក្បាលដីនោះ ត្រូវប្រគល់ប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី ឬប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុ ឬវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុ នៃក្បាលដីឱ្យរដ្ឋបាលស៊ុរិយោដី ដើម្បីធ្វើលេខាចារឹក និងរក្សាទុក ហើយរដ្ឋបាលស៊ុរិយោដី ត្រូវចេញវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់ចំណែកឯកជនជូនសិរិញ។

ការផ្លាស់ប្តូរប្រភេទក្បាលដីឱ្យទៅជាក្បាលដីសហកម្មសិទ្ធិ និងទម្រង់បែបបទផ្សេងទៀត អាចត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ក្បាលដីសហកម្មសិទ្ធិ ដែលអគារសហកម្មសិទ្ធិស្ថិតនៅ ជាទ្រព្យរួមរបស់សហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់។

មាត្រា ៨._

អ្នកអភិវឌ្ឍន៍អចលនវត្ថុ ដែលសាងសង់អគារសហកម្មសិទ្ធិត្រូវរៀបចំបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងមួយ មុននឹងប្រកាសលក់ ឬជួលចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ។

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងខាងលើនេះ ដែលជាការព្រមព្រៀងរវាងសហកម្មសិទ្ធិករ នៃអគារសហកម្មសិទ្ធិមិនត្រូវផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និងច្បាប់ជាធរមាន។

ដើម្បីគ្រប់គ្រងអគារសហកម្មសិទ្ធិ សហកម្មសិទ្ធិករអាចបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងអគារសហកម្មសិទ្ធិ តាមការព្រមព្រៀងរវាងសហកម្មសិទ្ធិករ ដូចមានចែងក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង។

ការរៀបចំបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ត្រូវស្របតាមគោលការណ៍ និងលក្ខខណ្ឌអប្បបរមានៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងតំរូវ ដែលមានភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធទី១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ហើយដែលត្រូវចែងជាអាទិ៍ អំពី -

- សិទ្ធិ កាតព្វកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវ របស់សហកម្មសិទ្ធិករលើចំណែកឯកជននិងលើចំណែករួមដោយមិនផ្ទុយពីគោលការណ៍កម្មសិទ្ធិ។
- ការកំណត់ពីសមាមាត្រនៃចំណាយរួមនានា របស់សហកម្មសិទ្ធិករ សម្រាប់ការថែទាំ ការជួសជុល ចំណែករួមការបង់ថ្លៃលើការប្រើប្រាស់សេវាសាធារណៈនានា ... លេ។
- នីតិវិធីនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត ក្នុងករណីដែលសហកម្មសិទ្ធិករបង្កើតអង្គការគ្រប់គ្រងអគារសហកម្មសិទ្ធិ +
 - ក) - តម្រូវឱ្យមានសំឡេងគាំទ្រភាគច្រើនជាចំនាត នៃសហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់ សម្រាប់ការសម្រេចចិត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការកែសម្រួលបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ការជួសជុល ឬការថែទាំអគារសហកម្មសិទ្ធិ ឬការបង់ថ្លៃសេវាសាធារណៈនានា។
 - ខ) - តម្រូវឱ្យមានសំឡេងគាំទ្រយ៉ាងតិច ៧៥ (ចិតសិបប្រាំ) ភាគរយ នៃសហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់ សម្រាប់សម្រេចចិត្តក្នុងករណីដែលអគារចាស់ទ្រុឌទ្រោម មិនអាចប្រើប្រាស់បាន ហើយត្រូវធ្វើការស្រាវជ្រាវឬសាងសង់អគារថ្មី។ ក្នុងករណីមិនអាចរកគាំទ្រយ៉ាងតិច៧៥ (ចិតសិបប្រាំ) ភាគរយបាននោះ ការវាយតម្លៃជាផ្លូវការដោយសមាជិកកិច្ចជំនាញ ត្រូវយកជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការសម្រេចចិត្តប្រើប្រាស់អគារ។



មាត្រា ៩._

ការកំណត់ព្រំខណ្ឌនៃចំណែកឯកជន ដែលមានជញ្ជាំងអគ្គសិទ្ធិ ត្រូវកំណត់ត្រឹមពាក់កណ្តាលនៃកម្រាស់ជញ្ជាំង ដែលខណ្ឌចំណែកឯកជននីមួយៗ ។

យី ឬរាងកាយជាប់ជាមួយចំណែកឯកជន និងប្រើប្រាស់ជាឯកជន ហើយដែលមិនប៉ះពាល់ដល់ការប្រើប្រាស់ជាមួយ របស់សហកម្មសិទ្ធិករផ្សេងទៀត ត្រូវចាត់ទុកជាផ្នែកនៃចំណែកឯកជន ។

ជំពូកទី ៣

សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់សហកម្មសិទ្ធិករ

មាត្រា ១០._

សហកម្មសិទ្ធិករនីមួយៗ មានសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើចំណែកឯកជនរបស់ខ្លួន លើកលែងតែមានការកម្រិតលក្ខខណ្ឌដោយ ច្បាប់ ឬបញ្ញត្តិផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ១១._

សហកម្មសិទ្ធិករនៃចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ មានសិទ្ធិចាត់ចែងលើចំណែកឯកជនរបស់ខ្លួនដោយមិន បំពានទៅលើចំណែករួម និងមិនរំខាន ឬរារាំងដល់ការប្រើប្រាស់ចំណែករួម ដោយសហកម្មសិទ្ធិករដទៃទៀត និងមិនធ្វើឱ្យ ប៉ះពាល់ដល់ភាពរឹងមាំនៃសំណង់ និងសោភ័ណភាពនៃអគារ ។

សិទ្ធិចាត់ចែងចំណែកឯកជនរបស់សហកម្មសិទ្ធិករ ដូចជា ការលក់ ការដូរ ការជួល ប្រទានកម្ម ការបន្តមរតក ការជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ការបង្កើតផលបូកភាគ ការប្រើប្រាស់និងអាស្រ័យនៅ ការដាក់ហ៊ីប៉ូតែក និងការដាក់បញ្ចាំត្រូវ អនុវត្តតាមនីតិវិធីច្បាប់ជាធរមាន ។

សហកម្មសិទ្ធិករមិនអាចបង្កើតសេវភាព លើចំណែកឯកជនរបស់ខ្លួនបានទេ ។

មាត្រា ១២._

រាល់ចំណែកនៃអគារ ឬដីសម្រាប់ការប្រើប្រាស់រួម ឬសម្រាប់ជាប្រយោជន៍នៃសហកម្មសិទ្ធិករនៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ បង្កើតបានជាចំណែករួម ។ ចំណែករួមមានជាអាទិ៍ -

- ដី ទីធ្លា ឧទ្យាន និងសួនច្បារ ផ្លូវ ច្រកចេញចូល
- ជញ្ជាំង សសរទ្រទ្រង់សំខាន់ៗនៃអគារ ឧបករណ៍រួមរាប់បញ្ចូលចំណែកនៃបណ្តាញទឹក ភ្លើង បណ្តាញ ឧស្ម័ន ប្រព័ន្ធលូទឹកស្អុយ ដែលអាចឆ្លងកាត់ចំណែកឯកជន
- ទ្វារ បំពង់ និងក្បាលបំពង់ផ្សេងៗ និងដំបូល
- ទីកន្លែងសេវារួមផ្សេងៗដែលបានកំណត់ដោយឡែក ឬមានចែងក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- សិទ្ធិបន្ទាប់បន្សំទាំងឡាយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៨ នៃច្បាប់ភូមិបាល ។

សហកម្មសិទ្ធិករនីមួយៗមានត្រឹមតែសិទ្ធិប្រើប្រាស់តែប៉ុណ្ណោះ លើចំណែករួម ។ គ្មានករណីណាមួយដែលអ្នក សិទ្ធិករនៃអគារសហកម្មសិទ្ធិជាន់លើបំផុត អាចលើកបន្តសម្រាប់តែខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬលក់សិទ្ធិប្រើប្រាស់លើកបន្តនេះបាន ឡើយ ។



មាត្រា ១៣._

សហកម្មសិទ្ធិករនៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ត្រូវគោរពតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ដែលកំណត់របៀបគ្រប់គ្រង និងវិធាននៃការថែទាំ ព្រមទាំងការបំពេញកាតព្វកិច្ចផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា ១៤._

ចំណែករួមគឺជាកម្មសិទ្ធិអវិភាគរបស់សហកម្មសិទ្ធិករ ។ សហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់ត្រូវធានាការថែទាំចំណែករួម ។ បន្ទុកនៃការថែទាំនេះត្រូវចែកគ្នាទៅតាមសមាមាត្រទៅនឹងតម្លៃនៃឡូត៍នីមួយៗ លើកលែងតែមានការព្រមព្រៀងផ្សេងពីនេះ ឬមានចែងដោយឡែកក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។

មាត្រា ១៥._

សិទ្ធិលើក្បាលដីដែលអគារសហកម្មសិទ្ធិតាំងនៅ ជាសិទ្ធិដែលមិនត្រូវបានបាត់បង់ឡើយ ទោះបីអគារ ឬចំណែកឯកជននោះបានខូចខាតក៏ដោយ ។

ក្នុងករណីដែលអគារសហកម្មសិទ្ធិចុះទ្រុឌទ្រោម មិនអាចស្នាក់នៅបាន ឬទទួលរងមហន្តរាយ ដោយប្រការណាមួយ សហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់អាចឯកភាពគ្នាជូសជុល ឬសាងសង់ឡើងវិញ ដោយទទួលបន្ទុកក្នុងការចំណាយតាមសមាមាត្រទៅនឹងតម្លៃនៃឡូត៍នីមួយៗ ឬតាមការព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងមកដូចជា កិច្ចសន្យាដោយឡែក ឬបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់អគារសហកម្មសិទ្ធិ ។ កិច្ចសន្យាដោយឡែកត្រូវស្របតាមស្មារតីនៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។ ការជូសជុល ឬសាងសង់ឡើងវិញ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ។

ប្រសិនបើសហកម្មសិទ្ធិករឯកភាពគ្នាក្នុងការបែងចែកដី ឬលក់ដីដែលអគារសហកម្មសិទ្ធិនោះស្ថិតនៅការបែងចែកត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍សមាមាត្រទៅនឹងតម្លៃនៃឡូត៍នីមួយៗ ឬតាមការព្រមព្រៀងគ្នា ពីមុនមក ប្រសិនបើមានចែងនៅក្នុងកិច្ចសន្យាដោយឡែក ឬបទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុងរបស់អគារសហកម្មសិទ្ធិ ។

ប្រសិនបើអ្នកអភិវឌ្ឍន៍អចលនវត្ថុ បានសាងសង់អគារសហកម្មសិទ្ធិលើដីជួលពីបុគ្គលទីបី នោះអាជ្ញាយុកាលនៃសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍លើចំណែកឯកជន និងសិទ្ធិប្រើប្រាស់លើចំណែករួម មានត្រឹមតែរយៈពេល ដូចបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យាជួលដីអចិន្ត្រៃយ៍ រវាងអ្នកអភិវឌ្ឍន៍អចលនវត្ថុ និងម្ចាស់ដីប៉ុណ្ណោះ ។ វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍មានភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធទី៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ៤

យន្តការនិងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ

មាត្រា ១៦._

ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្មនិងសំណង់ មានសមត្ថកិច្ចធ្វើការចុះបញ្ជី និងចេញវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់ចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ជូនសហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់តាមនីតិវិធី ដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ។

មានតែអគារសហកម្មសិទ្ធិដែលបានសាងសង់រួចចប់សព្វគ្រប់ តាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចជាកម្មវត្ថុនៃការចុះបញ្ជីចំណែកឯកជនបាន ។

មាត្រា ១៧._

ការចុះបញ្ជីចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ត្រូវដំណើរការដូចតទៅ ៖



១- សហកម្មសិទ្ធិករចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ត្រូវស្នើសុំចុះបញ្ជីចំណែកឯកជនរបស់ខ្លួន នៅរដ្ឋបាល សុរិយោដីថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ។

សហកម្មសិទ្ធិករត្រូវបំពេញពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ដោយបញ្ជាក់ច្បាស់ អំពីអត្តសញ្ញាណ និងព័ត៌មានទាំងឡាយនៃចំណែកឯកជនរបស់ខ្លួន ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនិងត្រូវភ្ជាប់ មកជាមួយនូវ +

- វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ភាពត្រឹមត្រូវនៃសំណង់ ឬលិខិតបិទការដ្ឋានសំណង់
- ឯកសារប្លង់ស្ថាបត្យកម្មលម្អិតនៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ដោយបញ្ជាក់ពីចំនួនជាន់ ចំនួនចំណែក ឯកជន ដោយមានលេខយោងនិងព័ត៌មានអំពីចំណែករួមនៃអគារ
- បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណសហកម្មសិទ្ធិករ
- ឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ប្រសិនបើមាន ។

២- ពាក្យស្នើសុំត្រូវយកទៅដាក់នៅការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាល ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ដែលអគារសហកម្មសិទ្ធិនោះស្ថិតនៅ ។ មន្ត្រីទទួលពាក្យត្រូវចេញបង្គាប់ដៃទទួលពាក្យជូនអ្នកស្នើសុំ ។

៣- ក្រោយពេលទទួលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាល ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវពិនិត្យទម្រង់និងឯកសារភ្ជាប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ហើយបញ្ជូនពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីនេះទៅមន្ទីរ រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់និងសុរិយោដី រាជធានី ខេត្ត ក្នុងរយៈពេល៣ (បី) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការយ៉ាងយូរ ដើម្បីពិនិត្យនិងសម្រេចឱ្យអនុវត្តដំណើរការចុះបញ្ជី ។

៤- មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់និងសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត ត្រូវពិនិត្យសម្រេច ក្នុងរយៈពេល ៣ (បី) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ លើពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីនេះ ។

៥- ក្រោយពីមន្ទីរសម្រេចឱ្យអនុវត្តដំណើរការចុះបញ្ជីចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ការិយាល័យ រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវធ្វើការជូនដំណឹងរយៈពេល១ (មួយ) សប្តាហ៍ មុនកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះប្រមូលទិន្នន័យ ។

៦- មន្ត្រីជំនាញនៃការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ក្នុងរយៈ ពេល១ (មួយ) សប្តាហ៍យ៉ាងយូរ ត្រូវចុះសហការជាមួយមន្ត្រីឃុំ សង្កាត់ អ្នកអភិវឌ្ឍន៍អចលនវត្ថុ ឬតំណាង និងសហកម្មសិទ្ធិករ ដើម្បីប្រមូលនិងផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យ នៅទីតាំងជាក់ស្តែង ដើម្បីបំពេញទម្រង់បែបបទប្រមូលទិន្នន័យ ។

៧- ក្រោយប្រមូលទិន្នន័យជាក់ស្តែងអំពីចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិរួច មន្ត្រីជំនាញនៃការិយាល័យ រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំឯកសារទាំងអស់ និងលើក យោបល់ក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) សប្តាហ៍ មកមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត ដើម្បីពិនិត្យនិងសម្រេចឱ្យបិទផ្សាយទិន្នន័យជាសាធារណៈ ។

ប្រសិនបើមានភាពមិនច្បាស់លាស់ មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានី ខេត្ត អាចស្វែងរកព័ត៌មានបន្ថែម ឬចាត់តាំងមន្ត្រីជំនាញដើម្បីចុះស៊ើបអង្កេត ឬបញ្ជាក់បន្ថែមក្នុងរយៈពេល១ (មួយ) សប្តាហ៍យ៉ាងយូរ ។

៨- ក្រោយពីមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត បានសម្រេចឱ្យបិទផ្សាយ ជាសាធារណៈនូវទិន្នន័យដែលប្រមូលបានរួចហើយ ការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាល ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវបិទផ្សាយជាសាធារណៈ នូវលទ្ធផលនៃការប្រមូលទិន្នន័យរយៈពេល១ (មួយ) សប្តាហ៍ ។



ដើម្បីឱ្យសហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់និងអ្នកមានផលប្រយោជន៍ អាចតវ៉ាឬស្នើធ្វើការកែតម្រូវ។ ការបិទផ្សាយជា
សាធារណៈត្រូវអនុវត្តនៅទីតាំងអចលនវត្ថុផ្ទាល់ និងនៅសាលារៀន សង្កាត់ ដែលអចលនវត្ថុនោះស្ថិតនៅ។

ក្នុងករណីមានការតវ៉ា ឬវិវាទ ការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាល ក្រុង
ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវព្យាយាមសម្រុះសម្រួលស្វែងរកការឯកភាពគ្នា។

ក្នុងករណីមិនអាចរកការស្រុះស្រួលគ្នាបាន ការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់
និងភូមិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវបញ្ជូនករណីវិវាទនេះទៅតុលាការ ដើម្បីដោះស្រាយតាមនីតិវិធីច្បាប់ជាធរមាន។

៩- ផុតរយៈពេលនៃការបិទផ្សាយប្រសិនបើគ្មានបណ្តឹងតវ៉ា ឬប្រសិនបើរាល់វិវាទត្រូវបានដោះស្រាយរួចរាល់
ហើយមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានី ខេត្ត ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីចំណែកឯកជននៃ
អគារសហកម្មសិទ្ធិ តាមការស្នើសុំរបស់សហកម្មសិទ្ធិករក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) សប្តាហ៍យ៉ាងយូរ។

មាត្រា ១៨._

ចំណែកឯកជននីមួយៗ ត្រូវចុះបញ្ជីក្នុងសៀវភៅគោលបញ្ជីចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ។ ក្នុង
សៀវភៅគោលបញ្ជីចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ត្រូវកត់ត្រាទិន្នន័យលម្អិតអំពីចំណែកឯកជន និងម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ
នៃចំណែកឯកជន ដោយមានបញ្ជាក់ជាអាទិ៍ ឈ្មោះសហកម្មសិទ្ធិករ ទំហំ ទីតាំង ប្រភេទទ្រព្យនៃចំណែកឯកជន។

សៀវភៅគោលបញ្ជីចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ និងទម្រង់បែបបទផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស
របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា ១៩._

វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់ចំណែកឯកជន ដែលត្រូវបានចេញជូនសហកម្មសិទ្ធិករ តាមការស្នើសុំ ត្រូវកត់
ត្រាទិន្នន័យដែលមានជាអាទិ៍ លេខយោងសម្គាល់ចំណែកឯកជន ទំហំ ទីតាំង ប្រភេទទ្រព្យ នៃចំណែកឯកជន។

គំរូវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់ចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ មានភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

រដ្ឋបាលសុរិយោដីត្រូវរៀបចំកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ សម្រាប់បញ្ចូលទិន្នន័យចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ នៅ
ក្នុងប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យា ដើម្បីរក្សាទុកជាឯកសារ។

មាត្រា ២០._

រាល់ការផ្ទេរសិទ្ធិតាមរយៈការលក់ ការដូរ ប្រទានកម្ម និងការបន្តមរតក សហកម្មសិទ្ធិករប្រអូកទទួលសិទ្ធិ
ត្រូវស្នើធ្វើចរន្តការនូវរាល់ការប្រែប្រួលនោះ នៅរដ្ឋបាលសុរិយោដី។ កិច្ចប្រតិបត្តិការក្នុងការផ្ទេរសិទ្ធិនេះ ត្រូវប្រើ
រយៈពេល២០ (ម្ភៃ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការយ៉ាងយូរ។ អ្នកទទួលសិទ្ធិបន្តមានសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ច ដូចសហកម្មសិទ្ធិករមុនៗ
ដែរ។

រាល់ការដាក់ហ៊ុំប៉ុតែក ការដាក់បញ្ចាំ និងការជួលអចិន្ត្រៃយ៍នូវចំណែកឯកជនរបស់ខ្លួន សហកម្មសិទ្ធិករ
និងអ្នកពាក់ព័ន្ធត្រូវទៅធ្វើលេខាធិការលើវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ ម្ចាស់ចំណែកឯកជននោះនៅរដ្ឋបាលសុរិយោដី។

មាត្រា ២១._

រាល់ការផ្លាស់ប្តូរប្រភេទក្បាលដីដើម មកជាក្បាលដីសហកម្មសិទ្ធិ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ
ត្រូវបង់ថ្លៃសេវាសុរិយោដី។



រាល់ការបំបែកក្បាលដីទៅតាមប្រភេទនិង/ឬចំនួនអគារសហកម្មសិទ្ធិ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវបង់ថ្លៃសេវាសុរិយោដី ។

រាល់ការផ្ទេរសិទ្ធិលើចំណែកឯកជននៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ត្រូវបង់ថ្លៃសេវាសុរិយោដី និងបង់ពន្ធប្រចាំប្រាំបីប្រាំបី រដ្ឋតាមច្បាប់កំណត់ ។

ជំពូកទី៥

អនុប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២២._

ចំពោះប្រភេទអគារសហកម្មសិទ្ធិ ដែលបានសាងសង់មុនថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ ហើយដែលមាន សហកម្មសិទ្ធិករច្រើននាក់រស់នៅ ការស្នើសុំចុះបញ្ជីចំណែកឯកជន ពុំតម្រូវឱ្យមានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ភាពត្រឹមត្រូវ នៃសំណង់ ឬលិខិតបិទការដ្ឋានសំណង់ និងឯកសារប្លង់ស្ថាបត្យកម្មលម្អិតនៃអគារសហកម្មសិទ្ធិ ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា១៧ ចំណុចទី១ ឡើយ ។

ចំពោះប្រភេទអគារសហកម្មសិទ្ធិ ដែលបានសាងសង់ក្រោយថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ រហូតដល់អនុក្រឹត្យ នេះចូលជាធរមាន ហើយដែលអគារសហកម្មសិទ្ធិនោះ ពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ការស្នើសុំចុះបញ្ជីចំណែកឯកជន តម្រូវឱ្យធ្វើនិយតកម្មលើប្លង់ស្ថាបត្យកម្ម នៃអគារសហកម្មសិទ្ធិជាមុនសិន ។

មាត្រា២៣._

ចំពោះប្រភេទអគារសហកម្មសិទ្ធិដែលបានសាងសង់មុនអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ការស្នើសុំចុះបញ្ជី ចំណែកឯកជនតម្រូវឱ្យសហកម្មសិទ្ធិករទាំងអស់រៀបចំបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងជាមុនសិន ស្របតាមខ្លឹមសារអប្បបរមា ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។ ក្នុងករណីដែលសហកម្មសិទ្ធិករមិនអាចស្រុះស្រួលគ្នាក្នុងការរៀបចំ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងទេ ការស្នើសុំចុះបញ្ជីចំណែកឯកជននឹងត្រូវកំណត់ដោយបទដ្ឋានដោយឡែក ។

មាត្រា២៤._

ចំពោះអគារជាភូមិត្រី ពាក់កណ្តាលភូមិត្រី ឬជាផ្ទះល្វែងដែលមានច្រើនល្វែង និងច្រើនជាន់ជាប់គ្នា ហើយមានម្ចាស់ជាសហកម្មសិទ្ធិករតែម្នាក់ ហើយដែលមានបំណងផ្ទេរចំណែកឯកជនណាមួយនៃអគារទៅឱ្យបុគ្គលដទៃ ការចុះបញ្ជីចំណែកឯកជនត្រូវអនុលោមតាមស្មារតីនៃអនុក្រឹត្យនេះ លើកលែងតែករណីដែលការផ្ទេរនេះអនុវត្តទៅ លើផ្ទះល្វែងមួយជង់ពីលើដល់ក្រោមទៅឱ្យបុគ្គលតែមួយ ។ ការផ្ទេរចុងក្រោយនេះ ត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីដែលមាន ក្នុងមក ។

ជំពូកទី៦

នាសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២៥._

សហកម្មសិទ្ធិករ ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ចំណែករួមនៃអគារ ឬដីដោយបានកែប្រែដើម្បីការប្តូរដីជាប្រភេទដី ឬសម្រាប់លក់ នឹងត្រូវបង់ឱ្យរៀបចំដូចសភាពដើមវិញ ។ សហកម្មសិទ្ធិករនោះនឹងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្ម ដូចមានចែង ក្នុងមាត្រា២៥៧ នៃច្បាប់ភូមិបាល ។



សហកម្មសិទ្ធិករដែលមិនព្រមចូលរួមទទួលបានបន្ទុកថែទាំចំណែករួម ឬមិនបានគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនៃសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្ម ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៥៨ នៃច្បាប់ភូមិបាល ។

ជំពូកទី៧
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៦._

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២៧._

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័ន អភិបាលរាជធានី គ្រប់អភិបាលខេត្តត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ ៩ ឆ្នាំ ២០០៩



សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម លោកជំទាវនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២៧
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក

យើងខ្ញុំឈ្មោះ..... ភេទ..... កើតឆ្នាំ.....⁽¹⁾ មានអាសយដ្ឋានស្នាក់នៅផ្ទះលេខ
..... ផ្លូវលេខ..... ក្រុមទី..... ភូមិ..... ឃុំ/សង្កាត់..... ក្រុង/ស្រុក/
ខណ្ឌ..... រាជធានី/ខេត្ត..... (បុគ្គលមានសិទ្ធិចុះបញ្ជី) និងឈ្មោះ.....
ភេទ..... កើតឆ្នាំ.....⁽²⁾ សញ្ជាតិ..... មុខរបរ..... មានអាសយដ្ឋានស្នាក់នៅផ្ទះលេខ
..... ផ្លូវលេខ..... ភូមិ..... ក្រុមទី..... ឃុំ/សង្កាត់..... ក្រុង/ស្រុក/
ខណ្ឌ..... រាជធានី/ខេត្ត..... (បុគ្គលមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជី)។

សូមគោរពជូន

លោក/លោកស្រីប្រធានមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយាដី⁽³⁾

កម្មវត្ថុ: សំណើសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក

យោង: -កិច្ចសន្យា..... ចុះថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ.....

-កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ចុះថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ.....

តាមកម្មវត្ថុ និងយោងខាងលើ យើងខ្ញុំសូមស្នើសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកដូចខាងក្រោម៖

ក- គោលបំណងនៃការចុះបញ្ជី៖

- ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកកម្មសិទ្ធិ ឬ
- ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ឬ
- ការបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកផលបូក

ខ- មូលហេតុ៖

- កិច្ចសន្យា.....ចុះថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....
- កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ចុះថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....

(1) និង (2) ក្នុងករណីបុគ្គលមានសិទ្ធិចុះបញ្ជី ឬបុគ្គលមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជីជានីតិបុគ្គល ត្រូវសរសេរនាមករណ៍ និងអាសយដ្ឋានដែលជាទីស្នាក់ការរបស់នីតិបុគ្គលនោះ។

(3) ក្នុងករណីពាក្យសុំចុះបញ្ជីដាក់នៅរដ្ឋបាលក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ ត្រូវសរសេរឈ្មោះថា៖ «តាមរយៈ លោក/លោកស្រីប្រធានការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាល ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ..... ។

ចំណាំ៖ សូមជម្រាបថា ដើម្បីជៀសវាងការយឺតយ៉ាវក្នុងការទទួលបាននូវលំដាប់អាទិភាពជាយថាហេតុ ម្ចាស់សិទ្ធិអាចដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីទៅរដ្ឋបាលសុរិយាដី រាជធានី/ខេត្ត ដោយផ្ទាល់តែម្តងក៏បានដែរ (សូមមើលប្រការ ៥ ដល់ប្រការ ៨ នៃប្រកាសអន្តរក្រសួង ស្តីពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីនៃសិទ្ធិបញ្ចេញទាក់ទងនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣០ កយជនស-ប្រក/១៣ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣) ។

គ- បុគ្គលមានសិទ្ធិចុះបញ្ជី៖

- ឈ្មោះ.....
- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត និងទីកន្លែងកំណើត.....
- ឈ្មោះឪពុក..... ឈ្មោះម្តាយ.....
- អាសយដ្ឋាន.....

- បុគ្គលមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជី

- ឈ្មោះ.....
- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត និងទីកន្លែងកំណើត.....
- ឈ្មោះឪពុក..... ឈ្មោះម្តាយ.....
- អាសយដ្ឋាន.....

ឃ- ចំណុចផ្សេងទៀតដែលត្រូវចុះបញ្ជី៖

- ឈ្មោះកូនបំណុល.....
- ចំនួនប្រាក់ដើម.....
- ការប្រាក់.....
- សំណងការខូចខាត.....
- លក្ខខណ្ឌភ្ជាប់នឹងសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា (ប្រសិនបើមាន).....

ង- អត្តសញ្ញាណ នៃអចលនវត្ថុ៖

- ទីតាំងដី.....
- លេខក្បាលដី ឬលេខប័ណ្ណ.....

អាស្រ័យហេតុនេះ សូមលោក/លោកស្រីប្រធានមន្ទីរ មេត្តាពិនិត្យ និងសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីតាម
សំណើខាងលើដោយអនុគ្រោះ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ២០.....

អ្នកមានសិទ្ធិចុះបញ្ជី ឬតំណាង
(ស្នាមមេដៃស្តាំ)

អ្នកមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជី ឬតំណាង
(ស្នាមមេដៃស្តាំ)

ឯកសារភ្ជាប់៖.....

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣



ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

លេខ ៨៧៧ ០១៧ ០១៧ (២០៧)

ប្រកាស
ស្តីពី

ការកំណត់ពិធានអត្រាការប្រាក់ឥណទាន

ទេសាភិបាលធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥១៥/៤១៧ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការតែងតាំងឯកឧត្តម ជា ចាន់តូ ជាអគ្គនាយករង ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាជាថ្មី មានឋានៈស្មើទេសរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៧ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៦/០៣៦ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ១៤ និងមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១៩៩/១៣ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- យោងប្រកាសលេខ ៨៨-៩៨-៣៨៥ ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជានិងមុខងារ-ភារកិច្ចរបស់បណ្តាអង្គភាពក្រោមឱវាទ
- យោងប្រកាសលេខ ៨១-០១០-១៩៤ ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ស្តីពីការកែសម្រួល ប្រការ ៣ ប្រការ ៤ ប្រការ ៥ ប្រការ ១២ និងប្រការ ១៣ នៃប្រកាសស្តីពីរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា និងមុខងារ-ភារកិច្ចរបស់បណ្តាអង្គភាពក្រោមឱវាទ
- យោងស្មារតីនៃអង្គប្រជុំថ្នាក់ដឹកនាំធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧

សម្រេច

ប្រការ ១.-

ប្រកាសនេះមានគោលបំណងកំណត់ពិធានអត្រាការប្រាក់ឥណទានរបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុដែលស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលរបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ហើយធ្វើប្រតិបត្តិការឥណទានជនបទ តទៅនេះហៅថា “គ្រឹះស្ថាន”។

ប្រការ ២.-

ប្រកាសនេះមានគោលដៅការពារអតិថិជនពីការគិតអត្រាការប្រាក់ខ្ពស់ពេកពីគ្រឹះស្ថាន និងជំរុញការប្រើប្រាស់ឥណទានឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

ប្រការ ៣.-

ប្រកាសនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះគ្រឹះស្ថានមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុទទួលប្រាក់បញ្ញើពីសាធារណជន គ្រឹះស្ថានមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ និងប្រតិបត្តិករឥណទានជនបទ ដែលស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលរបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា។

ប្រការ ៤.-

គ្រឹះស្ថានត្រូវកំណត់អត្រាការប្រាក់ឥណទាន មិនឲ្យលើសពី ១៨% (ដប់ប្រាំបីភាគរយ) ក្នុងមួយឆ្នាំសម្រាប់គ្រប់ឥណ្ឌូប្រតិទាននៃឥណទាន។

ប្រការ ៥.-

ការកំណត់អត្រាការប្រាក់ឥណទានដូចមានចែងក្នុងប្រការ ៤ ខាងលើនេះ មានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តចំពោះកិច្ចសន្យាឥណទានថ្មី រួមទាំង ឥណទានរៀបចំឡើងវិញ (Restructured Loan) និងបុនហិរញ្ញប្បទាន (Refinancing) ដោយមានចុះហត្ថលេខា និង/ឬស្នាមផ្ដិតមេដៃ ចាប់ពីថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៧ តទៅ។

ប្រការ ៦.-

គ្រឹះស្ថានដែលមិនគោរពតាមខ្លឹមសារនៃប្រកាសនេះ នឹងត្រូវរងទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ នៃច្បាប់ស្តីពីគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ប្រការ ៧.-

រាល់លិខិតបទដ្ឋានទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយពីខ្លឹមសារនៃប្រកាសនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ ៨.-

អគ្គលេខាធិការ អគ្គនាយកបច្ចេកទេស អគ្គនាយកត្រួតពិនិត្យ អគ្គបេឡា អគ្គពិនិត្យ ប្រធាននាយកដ្ឋានអង្គភាពក្រោមឱវាទធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាដែលមានការពាក់ព័ន្ធ និងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលរបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តម៉ឺងម៉ាត់នូវប្រកាសនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន។

ប្រការ ៩.-

ប្រកាសនេះមានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។ ៥

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧



កន្លែងទទួល៖

- ដូចប្រការ ៨ - ដើម្បីអនុវត្ត-
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ចម្លងជូន៖

- គ្រប់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ដើម្បីជ្រាបជាព័ត៌មាន-
- នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ដើម្បីចុះផ្សាយក្នុងរាជកិច្ច-

ជា.ចាន់តុ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៤

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងបរទេស

ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

លេខ: ២១៥ ប្រក/សសន.បដ ប្រកាសអនុក្រឹត្យ

10 NOV 2006

ស្តីពី

គុណតម្លៃ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់

ក្នុងការចុះបញ្ជីដី

~*~*~*~*~

សហរដ្ឋបាលក្រសួងបរទេស រដ្ឋបាលក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការ រៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃករណីរដ្ឋប្បវេណី
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០៦៩៩/០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០៣០១/០៥ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០៨០១/១៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ភូមិបាល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យ លេខ ៤៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការកសាងប្លង់ សុរិយោដី និងសៀវភៅគោលបញ្ជីដី
- បានឃើញអនុក្រឹត្យ លេខ ៤៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពីការចុះបញ្ជីមានលក្ខណៈ ដាច់ដោយដូ
- តាមការចាត់វេនរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

សំ

ប្រការ ១

ត្រូវបានធ្វើប្រតិបត្តិកម្មអំណាចដល់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ឱ្យបំពេញតាមកិច្ចសន្យាដែលបានចុះហត្ថលេខា



ក្នុងឃុំ សង្កាត់ របស់ខ្លួន ស្របតាមច្បាប់ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ។

ផ្នែកទី ២ : កើតការចុះបញ្ជីជីវិត

ប្រការ ៧ .-

ការចុះបញ្ជីជីវិត នាមទារឱ្យមានឯកសារតតិយុត្តជាសំអាង ដូចជាកិច្ចសន្យាលក់ ឱ្យ ដូរ អចិន្ត្រៃយ៍នានា បញ្ជា ដាក់ធានា ហ៊ីប៉ូតែក ជួលរយៈពេលវែង បង្កើតសេវភាព ផលបភោគ ឬសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ។

ប្រការ ៨ .-

ដើម្បីឱ្យការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ ការធានាប្រាក់បំណុល ការបង្កើតបន្ទុកផ្សេងៗ មិនអាចរំខានដល់ការកិច្ចសន្យាផ្សេង កិច្ចសន្យាធានាប្រាក់បំណុល និងកិច្ចសន្យាបង្កើតបន្ទុក ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតាមទម្រង់លិខិតយថាភូត ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ហើយត្រូវបានចុះបញ្ជីនៅអង្គភាពស៊ីវិល ។

ប្រការ ៩ .-

អភិបាលស្រុក ខណ្ឌ ឬមេឃុំ ចៅសង្កាត់ ជាអ្នកបញ្ជាក់លើលិខិតសញ្ញាផ្សេងៗ ដូចជា លិខិតលក់ផ្ទះ អំណោយផ្ទះ កិច្ចសន្យាបញ្ជា ដាក់ធានា ហ៊ីប៉ូតែក កិច្ចសន្យាជួលរយៈពេលវែង កិច្ចសន្យាបង្កើតសេវភាព ផលបភោគ អាស្រ័យលើការព្រមព្រៀងរបស់តួភាគី ។ ក្នុងការបញ្ជាក់ អភិបាលស្រុក ខណ្ឌ ឬមេឃុំ ចៅសង្កាត់ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ និងទទួលខុសត្រូវលើ ៖

- អត្តសញ្ញាណអចេនន៍ត្ត ដែលជាកម្មវត្ថុនៃលិខិតកិច្ចសន្យា និង
- អត្តសញ្ញាណតួភាគីនៃកិច្ចសន្យា ។

ប្រការ ១០ .-

ករិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាលស្រុក ខណ្ឌ ធ្វើការចុះបញ្ជីបាន លុះត្រាតែកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងអចេនន៍ត្តនោះ ត្រូវបានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតាមទម្រង់លិខិតយថាភូត ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងមានភស្តុតាងបង្ហាញថា រាល់ព័ត៌មាន ឬថ្លៃសេវាផ្សេងៗត្រូវបានបង់រួច ។

ការចុះបញ្ជីរាល់ការប្រែប្រួលសិទ្ធិ ការបង្កើតសិទ្ធិ និងការរំលត់សិទ្ធិលើក្បាលដី ក៏ដូចជាការប្រែប្រួលលក្ខណៈរូបនៃក្បាលដី និងនាំឱ្យកើតយថាភូតអាចជំទាស់បាន ។

ប្រការ ១១ .-

មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយឱ្យប្រជាពលរដ្ឋក្នុងតំបន់ដែនដីរបស់ខ្លួន យល់ដឹងអំពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការចុះបញ្ជីជីវិត អំពីភាពចាំបាច់ក្នុងការចូលរួមការចុះបញ្ជីជីវិត ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ក្នុងការប្រែប្រួលសិទ្ធិតាមរយៈការលក់ ទិញ ផ្សេងៗ ឬប្រទានកម្ម ការបង្កើតសេវភាព ផលបភោគ ការបង្កើតបន្ទុក ការដាក់ធានា ការដាក់ហ៊ីប៉ូតែក ការបង្កើតសេវភាពផ្សេងៗ ឬផ្សេងៗទៀត ។



សិទ្ធិសេរីស្មោះស្មើតាមរយៈការលើកលែងបញ្ចាំ ការលើកលែងការដាក់ធានា ការលើកលែង ប្តីប្រពន្ធ ក៏ដូចជា
ការប្រែប្រួលលក្ខណៈរូបនៃក្បាលដីតាមរយៈការកែតម្រូវព្រំដី ការបំបែកក្បាលដី ឬការបង្រួមក្បាលដី ។

ផ្នែកទី ៣ : ព័ត៌មានផ្តល់ព័ត៌មាន

ប្រការ ១២ .-

បន្ទាប់ពីបញ្ជាក់លើលិខិតសព្វល្អធុរហើយ លើលិខិតនោះបញ្ជាក់នូវសង្កាត់ មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ត្រូវ
យកលិខិតនោះទៅចុះក្នុងបញ្ជីមួយហៅថា សៀវភៅចុះលិខិតបញ្ជាក់។ ការចុះក្នុង សៀវភៅចុះលិខិតបញ្ជាក់ គឺ
ត្រូវចុះឈ្មោះរៀង និងកាលបរិច្ឆេទនៃប្រតិបត្តិការ រួមស្រង់លេខរៀង ខ្នងថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ដាក់លើលិខិតដើម
គ្រប់លិខិតបញ្ជាក់ដែលប្រើប្រាស់ទៅឱ្យភាគីម្នាក់ៗ ។ បន្ទាប់មកត្រូវចុះថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំនៃលិខិត ចុះឈ្មោះ ប្រធាន
ទីតាំងនៅភាគី ចុះប្រភេទនៃលិខិត និងចុះតម្រូវក្នុងលិខិត ។ លើលិខិតនោះទាក់ទងនឹងអចលនវត្ថុ សេចក្តីព្រាង
លិខិតត្រូវចម្លងចូលដោយសង្ខេបដាក់ក្នុងបញ្ជីកាមួយទៀត ហៅថា បញ្ជីកាចុះលិខិតបញ្ជាក់អចលនវត្ថុ សំរាប់
សង្កាត់ នីមួយៗ ។

ប្រការ ១៣ .-

លិខិតបញ្ជាក់អចលនវត្ថុដោយអភិបាលស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវបញ្ជូនទៅមេឃុំ ចៅសង្កាត់ ដែលអចលនវត្ថុនោះ
ស្ថិតនៅ ដើម្បីមេឃុំ ចៅសង្កាត់ ចុះសេចក្តីបញ្ជាក់ក្នុង សៀវភៅចុះលិខិតបញ្ជាក់។ ច្បាប់នេះ អភិបាលស្រុក ខណ្ឌ
ត្រូវចុះសេចក្តីនៃលិខិតបញ្ជាក់ចូលក្នុងបញ្ជីកាចុះលិខិតបញ្ជាក់អចលនវត្ថុផ្ទៃមេឃុំ ។ បញ្ជីកាចុះលិខិតបញ្ជាក់អចលនវត្ថុ
ត្រូវមាននៅសាលាឃុំ សង្កាត់ នៅសាលាស្រុក ខណ្ឌ និងនៅការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំរាប់
និងអភិបាលស្រុក ខណ្ឌ ។

ប្រការ ១៤ .-

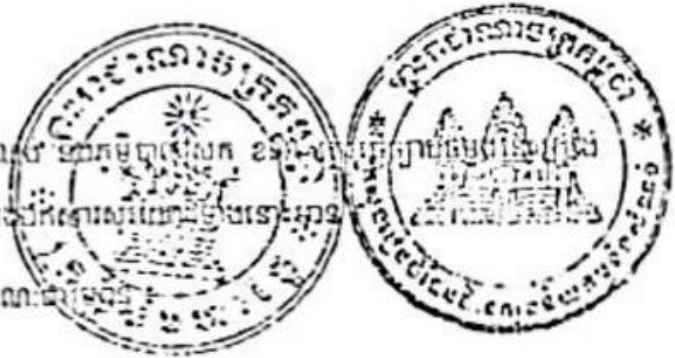
បញ្ជីកាចុះលិខិតបញ្ជាក់អចលនវត្ថុ ត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់ការផ្សាយលិខិតបញ្ជាក់អចលនវត្ថុក្នុងឃុំ សង្កាត់
នីមួយៗ។ ចំពោះលិខិតបញ្ជាក់ដែលមេឃុំ ចៅសង្កាត់ ឬអភិបាលស្រុក ខណ្ឌ ជាអ្នកបញ្ជាក់ តែមិនបានចុះក្នុង
បញ្ជីកាចុះលិខិតបញ្ជាក់អចលនវត្ថុ មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ឬអភិបាលស្រុក ខណ្ឌ នោះត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះភាគី
ឬតំណាងដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងរឿងនេះ ។

ប្រការ ១៥ .-

ការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំរាប់ ឬអភិបាលស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវផ្សាយលិខិតបញ្ជាក់
ឯកសារស្តីប្រយោជន៍ដល់ឃុំ សង្កាត់ ដែលពាក់ព័ន្ធ ។ សម្រាប់ឯកសារស្តីប្រយោជន៍ទាំងនេះ រដ្ឋ

១- ចំពោះតំបន់ដែលធ្វើការចុះបញ្ជីមានលក្ខណៈជាប្រភេទ

- ឃុំស្តីប្រយោជន៍



- បញ្ជីឈ្មោះកម្មសិទ្ធិករ

- ព័ត៌មានពីការទប់ស្កាត់ផ្សេងៗ ប្រសិនបើមាន។

២- ចំពោះតំបន់ដែលធ្វើការចុះបញ្ជីមានលក្ខណៈដាច់ដោយដូច្នេះ ៖

- បញ្ជីឈ្មោះម្ចាស់ដី ប្រសិនបើមាន

- ផែនទីក្បាលដី ប្រសិនបើមាន

- ព័ត៌មានពីការទប់ស្កាត់ផ្សេងៗ ប្រសិនបើមាន។

ប្រការ ១៦ .-

មេឃុំ ចៅសង្កាត់ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការកាន់កាប់ច្បាប់ចម្លង នៃសម្រង់ស៊ុរិយោដីដែលបានទទួល ហើយអាចធ្វើការលើកកម្ពស់ការងារផ្ទាល់ខ្លួន ប្រែប្រួលសិទ្ធិ ឬបន្តផ្សេងៗលើក្បាលដីនីមួយៗ ដើម្បីជាការកត់សំគាល់ផ្ទាល់ខ្លួន និងជាមូលដ្ឋានបញ្ជាក់ទៅត្រូវក្រោយ។

លើមូលដ្ឋាននៃសម្រង់ស៊ុរិយោដី មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យជនគ្រប់រូបពិគ្រោះយោបល់ ហើយត្រូវរាយការណ៍ទៅការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាលស្រុក ខណ្ឌ នូវរាល់ការផ្លាស់ប្តូរដែលទាក់ទងទៅនឹងស្ថានភាពនៃកម្មសិទ្ធិ និងកម្មសិទ្ធិករក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន។

ប្រការ ១៧ .-

ក្នុងការចុះបញ្ជីដី រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ត្រូវទទួលបាននូវកម្រៃ តាមការកំណត់រវាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ព្រមទាំងត្រូវទទួលបាននូវការបណ្តុះបណ្តាលការកសាងសមត្ថភាព និងសម្ភារៈផ្សេងៗទៀតដែលចាំបាច់។

ប្រការ ១៨ .-

ក្នុងការអនុវត្តវិធានប្រតិបត្តិកម្មនេះ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះរដ្ឋបាលស៊ុរិយោដីដែលមានសមត្ថកិច្ចទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងចំពោះដំណើរការនៃការចុះបញ្ជីដី។

ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ត្រូវបំពេញភារកិច្ចខាងលើនេះ ឱ្យបានសមស្របតាមច្បាប់ភូមិបាល និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនានា។

ប្រការ ១៩ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងប្រកាសនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ ២០ .-

អគ្គលេខាធិការនៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន
ឱវាទ ក្រសួងមហាផ្ទៃ នាយកខុទ្ទកាល័យ
ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់



ឧត្តរាធិការកម្ពុជា សំណង់ និងសុំយោងខេត្ត ក្រុង អភិបាលក្រុងស្រុក ខណ្ឌ គ្រប់ប្រធានការិយាល័យរៀបចំដៃគូ
 ឧត្តរាធិការកម្ពុជា សំណង់ និងអភិបាលក្រុងស្រុក ខណ្ឌ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ត្រូវអនុវត្តប្រកាសនេះ តាមភារកិច្ចរៀបរៀង
 ខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។ *EL*

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥



[Signature]
ស វេង
នាយករដ្ឋមន្ត្រី



[Signature]
ហ៊ឹម លុះណីម

កន្លែងទទួល :

- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រសួង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ក្រសួង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន
- ដូចប្រការ ៥០
- ឯកសារ - កាតព្វកិច្ច

ឧបសម្ព័ន្ធទី៥



ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

លេខ÷...១៥៩៩... ប្រក/ជនស./បង

ប្រកាសអន្តរក្រសួង

ស្តីពី

**ការកែសម្រួលប្រការ ៩ នៃប្រកាសអន្តរក្រសួងលេខ ២០៥ ប្រក/ជនស.បង ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥
ស្តីពីគុណតម្លៃ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ក្នុងការចុះបញ្ជីដីធ្លី**

.....

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៤១៦/៣៦៨ ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០១៦ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦៩៩/០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០១/០៩ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨០១/១៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ភូមិបាល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការកសាងប្លង់សុរិយោដី និងសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពីការចុះបញ្ជីដីមានលក្ខណៈដាច់ដោយដុំ
- យោងតាមការចាំបាច់របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

អាសយដ្ឋាន : វិថីព្រះនរោត្តម ៧៧១-៧៧៣ មហាវិថីព្រះមុនីវង្ស សង្កាត់បឹងក្របែក ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទ/ទូរសារ (855) 23 215 660 / 23 215 277 គេហទំព័រ www.mlmupc.gov.kh អ៊ីមែល mlmupc.cabinet@gmail.com

សម្រេច

ប្រការមួយ .

ប្រការ ៩ នៃប្រកាសអន្តរក្រសួងលេខ ២១៥ ប្រក/ជនស.មជ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ ស្តីពី តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ក្នុងការចុះបញ្ជីដីធ្លី ត្រូវបានកែសម្រួលដូចតទៅ៖

ប្រការ ៩ . ថ្មី

មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ជាអ្នកបញ្ជាក់លើលិខិតសញ្ញាផ្សេងៗ ដូចជា លិខិតលក់ផ្តាច់ អំណោយផ្តាច់ កិច្ចសន្យាបញ្ចាំ ដាក់ធានា ហ៊ុំប៉ូតែក កិច្ចសន្យាជួលរយៈពេលវែង កិច្ចសន្យាបង្កើតសេវភាព ផលុបរោគ អាស្រ័យលើការព្រមព្រៀងរបស់គូភាគី ។ ក្នុងការបញ្ជាក់ មេឃុំ ចៅសង្កាត់ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ និង ទទួលខុសត្រូវលើ ៖

- អត្តសញ្ញាណអចលនវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃលិខិតកិច្ចសន្យា និង
- អត្តសញ្ញាណភូមិភាគីនៃកិច្ចសន្យា ។

ប្រការពីរ .

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងប្រកាសអន្តរក្រសួងនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ប្រការបី .

អគ្គលេខាធិការនៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល គ្រប់ប្រធានអង្គភាព ក្រោមនិវាទក្រសួងមហាផ្ទៃ នាយកខុទ្ទកាល័យ អគ្គនាយកគ្រប់អគ្គនាយកដ្ឋាន គ្រប់ប្រធានអង្គភាពក្រោមនិវាទ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ គ្រប់អភិបាលរាជធានី ខេត្ត គ្រប់ប្រធានមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត គ្រប់អភិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ គ្រប់ប្រធានការិយាល័យ រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ គ្រប់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ត្រូវអនុវត្ត ប្រកាសនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ ឧសភា ឆ.ស. ២០១៦


ប្រធាននាយកដ្ឋាន
ជ័យត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

លោកជំទាវ គ្រូឡានហាម ស ខេង

លោកជំទាវ
ជ័យត្រីក្រសួងកម្រៃចំណូល និងសំណង់


ជ័យ សុផារី

កន្លែងទទួល៖

- វិស្វការពលៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេច ឯកឧត្តម លោកជំទាវនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន
- ដូចប្រការបី
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-ការបញ្ជូន

ឧបសម្ព័ន្ធទី៦



ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ៤២ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការបង្កើតមន្ទីរសារកាវី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៦/០២១ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើក្រមរដ្ឋប្បវេណី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៥១១/០០៧ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី
- យោងតាមតម្រូវការចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

សម្រេច

មាត្រា ១ .-

ត្រូវបានបង្កើតមន្ទីរសារកាវីមួយ ដែលមានឈ្មោះថា **មន្ទីរសារកាវី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** (ANGKOR Notary Public of the Kingdom of Cambodia) សរសេរកាត់ជាភាសាអង់គ្លេស "A.N.C."។

មាត្រា ២ ..

ត្រូវបានតែងតាំងជាសារការីនៃបុគ្គលដែលមានរាយនាមដូចខាងក្រោម៖

១-លោក	សំរិទ្ធ វណ្ណៈ	ដើម្បីបំពេញមុខងារជាប្រធាននៃមន្ទីរសារការីអង្គរ
២-លោក	ប៉ា ទូន គា	ដើម្បីបំពេញមុខងារជាអនុប្រធាននៃមន្ទីរសារការីអង្គរ
៣-លោក	វិលិន សុរសេន	ដើម្បីបំពេញមុខងារជាសមាជិកនៃមន្ទីរសារការីអង្គរ
៤-លោក	សេន សុខឃឹម	ដើម្បីបំពេញមុខងារជាសមាជិកនៃមន្ទីរសារការីអង្គរ
៥-លោក	ជា ហុន រី	ដើម្បីបំពេញមុខងារជាសមាជិកនៃមន្ទីរសារការីអង្គរ
៦-លោក	ហ៊ុំ ផុន	ដើម្បីបំពេញមុខងារជាសមាជិកនៃមន្ទីរសារការីអង្គរ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ មន្ទីរសារការី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចធ្វើការជ្រើសរើសសារការីដែលទទួលបានការតែងតាំងពីរាជរដ្ឋាភិបាល ឬបុគ្គលិកផ្សេងទៀត សម្រាប់ជួយបំពេញតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួនបាន។

មាត្រា ៣ ..

មន្ទីរសារការី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានទីស្នាក់ការស្ថិតនៅអគារលេខ ១០ បេ ផ្លូវលេខ ២១១ សង្កាត់វាលវែង ខណ្ឌ៧មករា រាជធានីភ្នំពេញ។

ក្នុងករណីមានការផ្លាស់ប្តូរទីស្នាក់ការ មន្ទីរសារការីត្រូវជូនដំណឹងមកក្រសួងយុត្តិធម៌។

មាត្រា ៤ ..

មន្ទីរសារការី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានតួនាទី និងភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

- ទទួលធ្វើកិច្ចសន្យា ឬលិខិតគតិយុត្តទាំងឡាយដែលរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលគ្រប់ប្រភេទត្រូវការ
- ផ្តល់ប្រឹក្សាយោបល់ចំពោះកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម វិនិយោគ កិច្ចការគ្រួសារ និងការគ្រប់គ្រងចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិ
- ផ្តល់ការបញ្ជាក់សុពលភាពចំពោះការបង្កើត ឬកែប្រែលក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុន និងនីតិបុគ្គលគ្រប់ប្រភេទ
- ផ្តល់យថាភូតភាពដល់លិខិតគតិយុត្ត ឬកិច្ចសន្យា ឬឯកសារបកប្រែទាំងឡាយ តាមច្បាប់តម្រូវឬតាមការស្នើសុំរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលគ្រប់ប្រភេទ
- ស្នើសុំឱ្យស្ថាប័នអនុវត្តធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំនូវលិខិតគតិយុត្ត ឬកិច្ចសន្យាដែលទទួលបានយថាភូតភាពពីសារការី
- ទទួលបញ្ជាក់ការចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមនូវរាល់លិខិតគតិយុត្ត ឬកិច្ចសន្យានានាតាមច្បាប់តម្រូវ ឬតាមការស្នើសុំរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលគ្រប់ប្រភេទ
- បញ្ជាក់ធានាហត្ថលេខា និងកាលបរិច្ឆេទនៃលិខិតគតិយុត្ត ឬកិច្ចសន្យានានា
- ធ្វើសំណើចុះបញ្ជី ឬចុះលេខចារឹកទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច -
- ទទួលតម្កល់ និងរក្សាទុកច្បាប់ដើមនៃកិច្ចសន្យា លិខិតឯកភាពផ្សេងៗ មតកសាសន៍ និងលិខិតស្នាមគ្រប់ប្រភេទ

- ចេញច្បាប់ចម្លងនៃលិខិតយថាភូត
- និងទទួលធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗទៀត ដែលអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា ៥ ..

នៅពេលចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការសកម្មភាពរបស់ខ្លួន មន្ទីរសារការី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវតម្កល់ប្រាក់ចំនួន ៦០០.០០០.០០០ (ប្រាំមួយរយលាន) រៀល នៅធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា សម្រាប់ធានាការទទួលខុសត្រូវក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន។

ក្នុងករណីដែលច្បាប់តម្រូវឱ្យមានការរំលាយមន្ទីរសារការី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប្រាក់តម្កល់ខាងលើនេះត្រូវបង្វិលជូនស្ថាបនិក និងសហភាពដែលមានសិទ្ធិក្នុងការទទួល បន្ទាប់ពីបានកាត់កងទូទាត់បំណុល និងកាតព្វកិច្ចទាំងអស់ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងប្រាក់សោហ៊ុយនានា ដែលចាំបាច់សម្រាប់ធានានិរន្តរភាពនៃការការពារផលប្រយោជន៍របស់អតិថិជនខ្លួន អនុលោមតាមបែបបទ និងនីតិវិធីជាធរមាន។

ទំនាក់ទំនងគតិយុត្តរវាងស្ថាបនិក និងសហភាព ត្រូវកំណត់ដោយលក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ដែលត្រូវអនុម័តដោយមន្ទីរសារការី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ៦ ..

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៧ ..

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ មន្ទីរសារការី អង្គរ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាមីខ្លួនដូចចែងក្នុងមាត្រា២ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៦



សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ឧទ្ធរណ៍យសដ្ឋានអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ឧទ្ធរណ៍យសនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៧
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៧

កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ុំប៉ៃតករម
លេខ:

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ុំប៉ៃតករម

១- ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់ភាគីនៃកិច្ចសន្យា

(១) កូនបំណុល ឈ្មោះ: ភេទ ប្រុស ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ សញ្ជាតិ
ខ្មែរ កាន់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរលេខ: ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ
និង ឈ្មោះ: ភេទ ប្រុស ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ សញ្ជាតិ ខ្មែរ
កាន់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរលេខ: ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ
មានទីលំនៅស្ថិតនៅ ផ្ទះលេខ ផ្លូវ សង្កាត់ ខណ្ឌសែនសុខ រាជធានីភ្នំពេញ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា(តទៅ ហៅថាភាគី "ក") ។

(២) ម្ចាស់បំណុល: ធនាគារ សាខា ជាក្រុមហ៊ុនមហាជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត
បានចុះបញ្ជីក្រោមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមានលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ
ឆ្នាំ មានទីស្នាក់ការកណ្តាលនៅផ្ទះលេខ មហាវិថី សង្កាត់
ខណ្ឌ ចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តំណាងដោយលោក
ជនជាតិ ស៊ីងហ៊ុយ កាន់លិខិតឆ្លងដែនលេខ: ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ (តទៅ
ហៅថាភាគី "ខ")។

២- សិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានាដោយហ៊ុំប៉ៃតករម

កូនបំណុល (ម្ចាស់បំណុល) ឈ្មោះ: ភេទ ប្រុស ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ
សញ្ជាតិ ខ្មែរ កាន់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរលេខ: ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ
មានទីលំនៅស្ថិតនៅ ផ្ទះលេខ ផ្លូវ សង្កាត់ ខណ្ឌ
រាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

- (១) ដើម្បីធានាកាតព្វកិច្ចសងបំណុលតាមលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគថ្ងៃទី.....
(២) ចំនួនប្រាក់ដើមចំនួន ៥០០.០០០-០០ ដុល្លារអាមេរិក (ប្រាំរយពាន់ដុល្លារអាមេរិកគត់)។
(៣) អត្រាការប្រាក់ ៩% (ប្រាំបួនភាគរយ) ក្នុងមួយឆ្នាំ។
(៤) សំណងការខូចខាត ១២% (ដប់ពីរភាគរយ) ក្នុងមួយឆ្នាំ នៃប្រាក់ដែលនៅជំពាក់ដូចមានចែងក្នុងលិខិត
ផ្តល់សំណើឥណទាន ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៩។
ភាគី "ក" និង ភាគី "ខ" បានព្រមព្រៀងគ្នាបង្កើតហ៊ុំប៉ៃតករម លើសិទ្ធិនៃចំណុច ៣ ដើម្បីធានាសិទ្ធិលើ
បំណុលដែលមានចែងក្នុងចំណុច ២ ខាងលើ ។

៣- អត្តសញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុដែលត្រូវបានធានាដោយហ៊ុំប៉ៃតករម

៣.១ អចលនវត្ថុទី១

- (១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ សង្កាត់ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណា
ចក្រកម្ពុជា។
(២) លេខក្បាលដី:
(៣) ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ: ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ



៣.២ អចលនវត្ថុទី២

- (១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ... សង្កាត់... ស្រុក... ខេត្ត... ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។
- (២) លេខក្បាលដី: Jx...
- (៣) ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ: ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ២០០៦។

៣.៣ អចលនវត្ថុទី៣

- (១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ... សង្កាត់... ស្រុក... ខេត្ត... ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។
- (២) លេខក្បាលដី: Jx...
- (៣) ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ: ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ២០០៧។

៣.៤ អចលនវត្ថុទី៤

- (១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ... សង្កាត់... ស្រុក... ខេត្ត... ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។
- (២) លេខក្បាលដី: Jx...
- (៣) ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ: ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ២០០៦។

៣.៥ អចលនវត្ថុទី៥

- (១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ... សង្កាត់... ស្រុក... ខេត្ត... ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។
- (២) លេខក្បាលដី: Jx...
- (៣) ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ: ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ២០០៦។

៣.៦ អចលនវត្ថុទី៦

- (១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ... សង្កាត់... ស្រុក... ខេត្ត... ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។
- (២) លេខក្បាលដី: Jx...
- (៣) ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ: ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ១៩៩៥។

៣.៧ អចលនវត្ថុទី៧

- (១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ... សង្កាត់... ស្រុក... ខេត្ត... ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។
- (២) លេខក្បាលដី: Jx...



៤- ខសន្យាផ្សេងទៀត

- ភាគី ក យល់ព្រមផ្តល់សិទ្ធិអោយភាគី ខ តែម្នាក់ក្នុងការចាត់ចែងដំណើរការនីតិវិធីដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ុំប្រៃសណីយ៍ និងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអំពីការលុបចោលការចុះបញ្ជីហ៊ុំប្រៃសណីយ៍ នៅគ្រប់ដំណាក់កាល នៃនីតិវិធីរបស់រដ្ឋបាលសុរិយោដី ។
- ភាគី ក និងភាគី ខ បានព្រមព្រៀងគ្នាលើ ខសន្យាផ្សេងៗទៀត ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ក និងឧបសម្ព័ន្ធ ខ នៃកិច្ចសន្យានេះ ។

កិច្ចសន្យានេះធ្វើឡើងជា ០៦ ច្បាប់ នៅថ្ងៃ..... កើត/រោច ខែ..... ឆ្នាំ..... ស័ក
ព.ស..... រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ..... ចំពោះមុខយើង **សាក្សី**.....

បានអានសេចក្តីនៃលិខិតនេះអោយគូភាគីស្តាប់ចំពោះមុខសាក្សី

ឈ្មោះ..... អាយុ..... ឆ្នាំទីលំនៅផ្ទះលេខ..... ផ្លូវលេខ..... សង្កាត់..... ខណ្ឌ..... រាជធានីភ្នំពេញ។

ឈ្មោះ..... អាយុ..... ឆ្នាំទីលំនៅផ្ទះលេខ..... ផ្លូវលេខ..... សង្កាត់..... ខណ្ឌ..... រាជធានីភ្នំពេញ។

ស្នាមមេដៃ

ភាគី "ក"

លោក

ហត្ថលេខា និងត្រា

ភាគី "ខ"

លោក

នាយកធនាគារ



មានឃើញ និងបញ្ជាក់ថា
ភាគី "ក" និងភាគី "ខ" បានផ្ដិតស្នាមដៃស្តាំចំពោះមុខមេធាវីជាសាក្សី



មេធាវី



លេខបញ្ជាក់.....
ហត្ថលេខា និងត្រា មន្ត្រីដែលបញ្ជាក់

សាក្សី.....

ឧបសម្ព័ន្ធ "ក"

ក្រៅអំពីខ្លឹមសារ និងលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវបានព្រមព្រៀងគ្នាខាងលើ ភាគី "ក" និងភាគី "ខ" បានព្រមព្រៀង គ្នាអនុវត្តនូវខ្លឹមសារ និងលក្ខខណ្ឌមួយចំនួនបន្ថែមទៀតតាមរាល់ប្រការនៃឧបសម្ព័ន្ធ នេះដូចខាងក្រោម៖

ប្រការ ១: អំពីលក្ខខណ្ឌទូទៅ

[illegible]

ការដាក់ហ៊ុំប្តូរតែកម្រនេះ គឺជាការធានាប្រាក់កម្ចី ផ្តល់ដោយភាគី "ក" ទៅអោយភាគី "ខ" តាមកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិកោត ចុះថ្ងៃទី១៣ ធ្នូ ២០១៩..... ដែលបានធ្វើឡើងរវាងភាគី "ខ" និង "អ្នកខ្ចី"។

ល.រ	ឈ្មោះអង្គការសម្បទានប្រាក់ហ៊ុយតែកូរ៉េ និងគណៈកម្មាធិការពាក់ព័ន្ធ	
១	- ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ២០០៧០៩០៤០៨ (២០០៧០៩) ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ នៃទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែកូរមានទីតាំងស្ថិតនៅ ភូមិ សង្កាត់ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ - ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ២០០៧០៩០៥០៨ (២០០៧០៩) ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ នៃទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែកូរមានទីតាំងស្ថិតនៅ ភូមិ សង្កាត់ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ - ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ២០០៧០៩០៦០៨ (២០០៧០៩) ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ នៃទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែកូរមានទីតាំងស្ថិតនៅ ភូមិ សង្កាត់ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ - ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ២០០៧០៩០៧០៨ (២០០៧០៩) ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ នៃទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែកូរមានទីតាំងស្ថិតនៅ ភូមិ សង្កាត់ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ - ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ២០០៧០៩០៨០៨ (២០០៧០៩) ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ នៃទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែកូរមានទីតាំងស្ថិតនៅ ភូមិ សង្កាត់ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។	ទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែកូរ ត្រូវបាន កំណត់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ "ក" ហើយ ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុ នៃទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែកូរត្រូវបានភ្ជាប់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនេះ។

	ចក្រភពម្ពុជា។ - ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ២២២២២២២២ (២២២២២២) ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ ០១ ឆ្នាំ ២០២២ នៃទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែក្រុមមានទីតាំងស្ថិតនៅ ភូមិ ០០០០០០ សង្កាត់ ០០០០០០ ស្រុក ០០០០០០ ខេត្ត ០០០០០០ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ - ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ២២២២២២២២ (២២២២២២) ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ ០១ ឆ្នាំ ២០២២ នៃទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែក្រុមមានទីតាំងស្ថិតនៅ ភូមិ ០០០០០០ សង្កាត់ ០០០០០០ ស្រុក ០០០០០០ ខេត្ត ០០០០០០ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ (តទៅហៅថា "ទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែក្រុម")។	
២	រាល់សំណង់អគារ រចនាសម្ព័ន្ធ និងការកែលំអដទៃទៀតដែលស្ថិតនៅលើទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែក្រុម ឬដែលត្រូវបន្ថែមក្នុងរយៈពេលនៃកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ុយតែក្រុមនេះ។	

ប្រការ ២: អំពីលក្ខខណ្ឌពិសេស

ដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌទូទៅនៃប្រការ ១ ខាងលើ ភាគីទាំងពីរបានឯកភាពគ្នាអនុវត្តតាមរាល់លក្ខខណ្ឌពិសេសដូចខាងក្រោម:

- ២.១ ភាគី "ក" អះអាងថាទ្រព្យដែលដាក់ហ៊ុយតែក្រុមនេះពិតជាម្ចាស់សិទ្ធិស្របច្បាប់ផ្ទាល់របស់ខ្លួនដោយពុំមានពាក់ព័ន្ធនឹងបន្ទុកអ្វីមួយ ឬជាមួយជនណាមួយឡើយហើយបើផ្ទុយពីនេះខ្លួនហ៊ានទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់។
- ២.២ ចំពោះករណីដាក់ហ៊ុយតែក្រុមអចលនវត្ថុនេះ ភាគី "ក" សន្យាថានៅក្នុងរយៈពេលនៃការដាក់ហ៊ុយតែក្រុមនេះ និងពុំមានការរុះរើ កែប្រែភាពដើម ដោះដូរ លក់ ផ្ទេរ ឬដាក់ហ៊ុយតែក្រុមអោយជនណាមួយឡើយ ហើយសន្យា ថែរក្សាជួសជុលគ្រប់គ្រងឲ្យបានគង់វង្ស រហូតដល់បំណុលបានសងរួចទាំងអស់ ហើយភាគី "ខ" ប្រគល់លិខិតដោះបន្ទុកជូន។
- ២.៣ ក្នុងករណីខកខានមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចតាមកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ នោះភាគី "ក" សុខចិត្តឲ្យភាគី "ខ" ចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ ដើម្បីសងបំណុល ដើម្បីសងបំណុល។

ប្រការ ៣: អំពីលក្ខខណ្ឌអវសាន

- ៣.១ ភាគី "ក" និងភាគី "ខ" សន្យាគោរពយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់តាមរាល់ប្រការខាងលើនេះ។ ក្នុងករណីមានការបំពានលើលក្ខខណ្ឌណាមួយខាងលើ ភាគីដែលល្មើសនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវតាមច្បាប់ជាធរមាន។
- ៣.២ កិច្ចសន្យានេះមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីពេលចុះហត្ថលេខា និងផ្ដិតមេដៃ/បោះត្រាដោយភាគីដាក់ហ៊ុយតែក្រុម និងភាគីទទួលយកការដាក់ហ៊ុយតែក្រុមនេះតទៅ ហើយត្រូវបានធ្វើឡើងជា ០៦ ច្បាប់ដើម ជាភាសាខ្មែរ និង ០២ ច្បាប់ដើមជាភាសាអង់គ្លេស។



ឧបសម្ព័ន្ធ "ខ"

១. កិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ រវាង ធនាគារ និង កូនបំណុល លោក និង លោក

ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ

តួភាគីបានអាន និងបានយល់ទាំងស្រុងនូវរាល់ខ្លឹមសារ និងលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែករូម ក៏ដូចជាខ្លឹមសារ និង លក្ខខណ្ឌនៃឧបសម្ព័ន្ធនេះ ទើបសុខចិត្តធ្វើការចុះហត្ថលេខា និងផ្ដិតមេដៃដោយស្ម័គ្រចិត្តរៀងៗខ្លួន។



ឧបសម្ព័ន្ធទី៨

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រដ្ឋបាលស្រុក

អង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ



បញ្ជាក់ដៃទទួលពាក្យ

ឈ្មោះអ្នកស្នើសុំ

អាសយដ្ឋាន

លេខទូរស័ព្ទ

កម្មវត្ថុស្នើសុំសេវា

ចំនួន

កាលបរិច្ឆេទស្នើសុំសេវា

កាលបរិច្ឆេទមកទទួលឯកសារ

បញ្ជាក់

លេខទូរស័ព្ទបុគ្គលិកទទួល-ប្រគល់ឯកសារ

លេខទូរស័ព្ទសម្រាប់ការប្តឹងតវ៉ាឆន្ទៈ

- ប្រធានការិយាល័យប្រជាពលរដ្ឋ

- ប្រធានអង្គភាពច្រកចេញចូលតែមួយ

៖ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលស្រុក
៖ ការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែក ឬការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករួម ឬ
ការចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែកបន្ត លើដីលំនៅដ្ឋាន ឬដីសាងសង់ ដី
ជនបទ ឬក្រៅត្រង់ (ក្នុង ១ ក្បាលដី/ប័ណ្ណ)
៖ 1 សន្លឹក
៖ 02/12/2020 03:25 រសៀល
៖ 16/12/2020 03:19 រសៀល
៖ ប្រាក់ដែលបានបង់ហើយមិនអាចដកវិញបានទេ





ស៊េរីលេខ ០១

ក្រសួងកែប្រែសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
អគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារ

ប័ណ្ណបញ្ជាក់ប្រាក់

(ប្រគល់ជូនអ្នកបង់ប្រាក់)



ទទួលបានពី

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាលេខ

ជាអក្សរ

អត្ថន័យចំណូល

មាតិកាថវិកា

ថ្ងៃទី ០១ ខែ ០១ ឆ្នាំ ២០២០

អ្នកប្រមូលចំណូល

ប័ណ្ណនេះត្រូវបានបោះពុម្ព និងគ្រប់គ្រងដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុស្របតាមអនុក្រឹត្យលេខ ៨២ អនក្រ. ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥

ឧបសម្ព័ន្ធទី៩

បទដ្ឋាន.ជ.ន.ស.ស

លេខ:.....

ថ្ងៃ:.....ខែ:.....ឆ្នាំ:.....

ហើយ:.....

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Ref.No:

ការសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករូប



ធនាគារ សាខាមុនីលៀ ជាក្រុមហ៊ុនមហាជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត ក្នុងចំណោមក្រុមហ៊ុនប្រកបដោយស្ថាប័នក្នុងតំបន់

នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមានលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ រាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ភូមិគ្រឹះលេខ មហាវិថី សង្កាត់ ខណ្ឌ កាន់អគ្គសញ្ញាណ

ជា តំណាងឈ្មោះ: ភេទ សញ្ជាតិ ខ្មែរ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ (បុគ្គលមានសិទ្ធិចុះបញ្ជី) និង ឈ្មោះ:

ប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ កាន់អគ្គសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរលេខ:

ភេទ ប្រុស សញ្ជាតិ ខ្មែរ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ភេទ សញ្ជាតិ ខ្មែរ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: ថ្ងៃ

ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ និងឈ្មោះ: ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ

ទី ខែ ឆ្នាំ កាន់អគ្គសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរលេខ: ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ

មានទីលំនៅស្ថិតនៅភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (បុគ្គលមាន

កាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជី)។

រដ្ឋបាលក្រុងបាងកក

អគ្គនាយកដ្ឋានប្រកាសព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

បទដ្ឋាន

លេខ:.....

ថ្ងៃ:.....ខែ:.....ឆ្នាំ:.....

ហើយ:.....

សូមគោរពជូន

ដល់: **អគ្គនាយកដ្ឋានប្រកាសព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា**

ស្នើសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករូប

យោង: កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករូប ចុះថ្ងៃទី.....

- កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករូប ចុះថ្ងៃទី.....

តាមកម្មវត្ថុ និងយោងខាងលើ យើងខ្ញុំសូមស្នើសុំចុះបញ្ជីអំពីការបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករូប ដូចខាងក្រោម:

ក- គោលបំណងនៃការចុះបញ្ជី:

- ការបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករូប លើកម្មសិទ្ធិ

ខ- មូលហេតុ:

- កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករូប ចុះថ្ងៃទី.....
- កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករូប ចុះថ្ងៃទី.....

ការិយាល័យស្តីពីការបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករូប និង កុម្មុយនីស្ត

ចុះកាលបរិច្ឆេទ: ថ្ងៃទី.....

គ- បុគ្គលមានសិទ្ធិចុះបញ្ជី:

- ធនាគារ សាខា ស្ថិតនៅ ភូមិគ្រឹះលេខ មហាវិថី សង្កាត់ ខណ្ឌ រាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

- បុគ្គលមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជី

- ឈ្មោះ: ភេទ សញ្ជាតិ ខ្មែរ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ កាន់អគ្គសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរលេខ: ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ទីកន្លែងកំណើត: ខេត្ត ឈ្មោះ: ឪពុក និង ឈ្មោះ: ម្តាយ
- ឈ្មោះ: ភេទ សញ្ជាតិ ខ្មែរ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ កាន់អគ្គសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរលេខ: ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ទីកន្លែងកំណើត: ខេត្ត ឈ្មោះ: ឪពុក និង ឈ្មោះ: ម្តាយ
- អាស័យដ្ឋាន: ភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ឃ- ចំណុចផ្សេងទៀតដែលត្រូវចុះបញ្ជី

- ឈ្មោះ កូនបំណុល លោក និង លោកស្រី
- ចំនួនប្រាក់ដើម ៥០០.០០០-០០ ដុល្លារអាមេរិក (បួនរយពាន់ដុល្លារអាមេរិកគត់)
- អត្រាការប្រាក់ ៩,២៥ % (ប្រាំបួនរៀបរយប្រាំភាគរយ) ក្នុងមួយឆ្នាំ។
- សំណងការខូចខាត ១២.២៥% (ដប់ពីររៀបរយប្រាំភាគរយ) ក្នុងមួយឆ្នាំ នៃប្រាក់ដែលនៅជំពាក់ ដូចមានចែង ក្នុងលិខិតដាក់សំណើផ្តល់ជូនឥណទានចុះថ្ងៃ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ។
- លក្ខខណ្ឌភ្ជាប់នឹងសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានាដូចមានចែងក្នុង កិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ និង កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ុំប៉ូតែករូម។

ង- អត្ថសញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ

អចលនវត្ថុទី១

(១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

(២) លេខក្បាលដី:

(៣) វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ។

អចលនវត្ថុទី២

(១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

(២) លេខក្បាលដី:

(៣) វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ។

អចលនវត្ថុទី៣

(១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

(២) លេខក្បាលដី:

(៣) វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ។

អចលនវត្ថុទី៤

(១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

(២) លេខក្បាលដី:

(៣) ប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ។

អចលនវត្ថុទី៥

(១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

(២) លេខក្បាលដី:

(៣) វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ។

អចលនវត្ថុទី៦

(១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

(២) លេខក្បាលដី:

(៣) វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ។

អចលនវត្ថុទី៧

(១) ទីតាំងអចលនវត្ថុ: ភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

(២) លេខក្បាលដី:

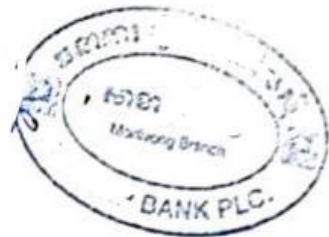
(៣) វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ។

អាស្រ័យហេតុនេះ សូមលោកប្រធាន មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី ខេត្ត មេត្តាពិនិត្យ និងសម្រេចអនុញ្ញាតអោយចុះបញ្ជីតាមសំណើខាងលើដោយអនុគ្រោះ។

ថ្ងៃ កើត/រក្សា ខែ ឆ្នាំ ជាល ចត្វាស័ក ព.ស ២៥
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០

បុគ្គលមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជី

អ្នកមានសិទ្ធិចុះបញ្ជី ឬតំណាង
ជ. ធនាគារ ភីអិលស៊ី



លោក

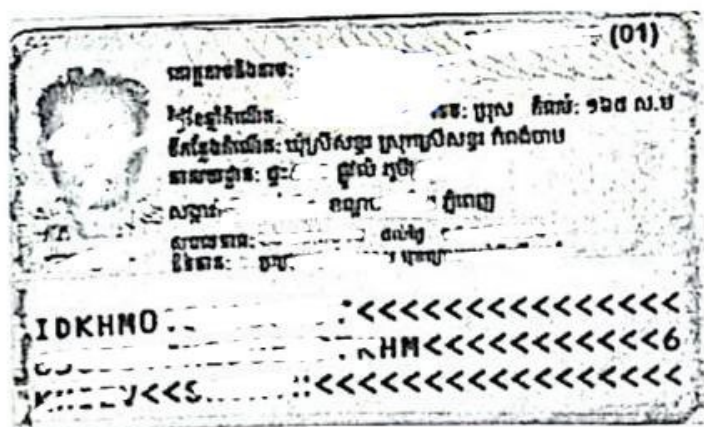
លោកស្រី

លោកស្រី
នាយិកាសាខា

ឯកសារភ្ជាប់:

- ១- កិច្ចសន្យាខ្ចីបំណែក (០៣ ច្បាប់ដើម)។
- ២- កិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ុំប្រកប (០៣ ច្បាប់ដើម)។
- ៣- វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ៖
វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ៖
វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ៖
ប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ៖
វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ៖
វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ៖
វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ៖
(០៧ ច្បាប់ដើម)។
- ៤- អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណអ្នកមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជី (០២ ច្បាប់ចម្លង)។

ឧបសម្ព័ន្ធទី១០



លេខ..... ចល.ព្រ.១
បានចុះចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ថ្ងៃ.....ខែ.....ឆ្នាំខាល ចតុស័ក/ព.ស២៥៦៦
បឹងកេងកង ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ២០០២
C. អភិបាលនៃគណៈអភិបាលខណ្ឌ
អភិបាលខេ



ឧបសម្ព័ន្ធទី១១

• 33

三

1

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា		សវនាការ		ករណីសង្ស័យ	
ឈ្មោះភ្នាក់ងារ និង មុខតំណែង	ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ និង ទីកន្លែងកំណើត	សវនាការ	លេខសម្គាល់ ឬ លេខសម្គាល់សម្រាប់ការសម្ភាសនា	ប្រភេទប្រព័ន្ធ	លេខកូដប្រព័ន្ធ
១. ឈ្មោះ: [REDACTED] (ឯក) ២. ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: [REDACTED] ៣. ទីកន្លែងកំណើត: [REDACTED]	២. ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: [REDACTED] ៣. ទីកន្លែងកំណើត: [REDACTED]	៣. លេខសម្គាល់: [REDACTED] ៤. លេខសម្គាល់សម្រាប់ការសម្ភាសនា: [REDACTED]	៥. ប្រភេទប្រព័ន្ធ: [REDACTED] ៦. លេខកូដប្រព័ន្ធ: [REDACTED]	៧. លេខកូដប្រព័ន្ធ: [REDACTED] ៨. លេខកូដប្រព័ន្ធ: [REDACTED]	៩. លេខកូដប្រព័ន្ធ: [REDACTED] ១០. លេខកូដប្រព័ន្ធ: [REDACTED]

ជ្រកម្តង

វិទ្យាស្ថាន-សិក្សា-ស្រាវជ្រាវ-សុខាភិបាល

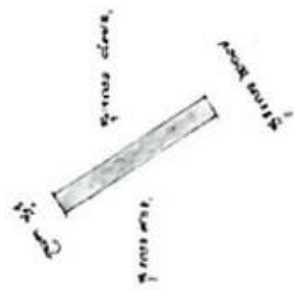
វិទ្យាស្ថាន-សិក្សា-ស្រាវជ្រាវ-សុខាភិបាល

លេខ : ១ | ១០០០

វិទ្យាស្ថាន-សិក្សា-ស្រាវជ្រាវ-សុខាភិបាល

គណៈកម្មាធិការប្រជាជនរដ្ឋបាលក្រុង

ចំណុះស្រុក ១០០០
សង្កាត់ ១០០០
សង្កាត់ ១០០០
សង្កាត់ ១០០០
សង្កាត់ ១០០០
សង្កាត់ ១០០០
សង្កាត់ ១០០០

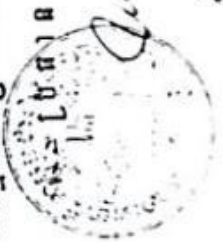


ក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែ ១០ ឆ្នាំ ២០០០

ក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែ ១០ ឆ្នាំ ២០០០

ក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែ ១០ ឆ្នាំ ២០០០

ក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែ ១០ ឆ្នាំ ២០០០



ក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែ ១០ ឆ្នាំ ២០០០



ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់ចំណែកឯកជន

លេខ :

ក្បាលដីសហកម្មសិទ្ធិលេខ :

រាជធានី/ខេត្ត :

ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ :

ឃុំ/សង្កាត់ :

ភូមិ :

ផ្លូវ :

អគារសហកម្មសិទ្ធិឈ្មោះ :

ប្លង់ស្ថាបត្យកម្មនៃលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ចុះថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....

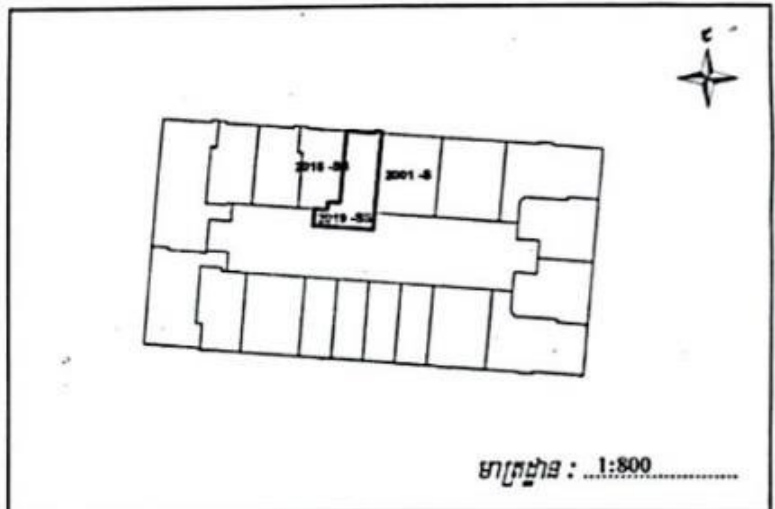
ទំហំចំណែកឯកជនសរុប :ម^២

ជាទំហំ :

ភាគរយនៃចំណែកឯកជនធៀបនឹងទំហំសរុបអគារសហកម្មសិទ្ធិ.....%

យោង :

- បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងលេខ
ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ មករា ឆ្នាំ.....



ថ្ងៃ.....ខែ.....ឆ្នាំ ច.សវិទ្យុស័ក.....ព.ស ២៥៦២..

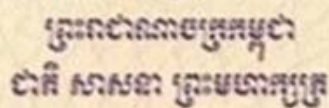
ធ្វើនៅ ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....

គប. ជ្រមុជីត្រសព្វ.....នគរប្រតិបត្តិ និងសំណង់

ប្រធានបទ្ខិក.....សំណង់ ឯកស្តីយោជី :



ប្រកាស : បើលោកអ្នកបានទទួលវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់ចំណែកឯកជន នៃអគារសហកម្មសិទ្ធិនេះ ដោយបានចំណែកជាភ័ស្តុតាង ទទួលបាន ដុំក្តី ទទួលបានបញ្ជា ឬហិរញ្ញវត្ថុ ឬជួលរយៈពេលវែង ចូរលោកអ្នកកុំភ្លេចនាំម្ចាស់ចំណែកឯកជន ទៅធ្វើលិខិតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅចំពោះមុខមន្ត្រីសុរិយោដី ដើម្បីផ្លាស់ឈ្មោះ ឬធ្វើលេខាចារឹក នៅការិយាល័យរៀបចំផែនដី នគរប្រតិបត្តិ សំណង់ និងភូមិបាល ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ដែលអចលនវត្ថុនេះតាំងនៅ ព្រោះកាលបើមិនបានបំពេញកិច្ចទាំងនេះទេ អចលនវត្ថុនោះនឹងទុកជាការចាតាប្រាក់លោកអ្នកក៏មិនកើត ឬទុកជាកម្មសិទ្ធិរបស់លោកអ្នកក៏ពុំបាន។



វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍

លេខ : _____

រាជធានី ខេត្ត : [REDACTED]

សន្លឹកផែនទីលេខ : _____

ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ:

លេខក្បាលដី : _____

ឃុំ សង្កាត់ :

စံပို : 1741 ဗ

လူမီး : [REDACTED]

ប្រភេទដី : _____

of : _____

រូបភាពប្រើប្រាស់ : _____

ກຕິບຕິ : ໑໕

រយៈពេល ១១ ឆ្នាំ ចាប់ពី ២១ // ២០០៩ ដល់ _____

មាត្រដ្ឋាន _____

[illegible]

ធ្វើនៅទេពព្រះសីហនុ ថ្ងៃទី ០១ ខែ ២ ឆ្នាំ ២០១០

[illegible]

កប្បជ្ជមន្ត ឬសុខក្រៃបថវិជ្ជនី ឧកុបនិយកម្ម ធិតសំណង់
ប្រធានមន្តិក្រៃបថវិជ្ជនី ឧកុបនិយកម្ម សំណង់ ធិតសុរិយោ

^(၁) ဗိမ္ဗူလှိုင်းသီချင်းကဏ္ဍပုံပြင်၊ ဗိမ္ဗူလှိုင်းသီချင်းကဏ္ဍပုံဆရာတို့
ဘာသာရေးအဖွဲ့အစည်းများ၏အကြံပေးမှု

[illegible]

No. _____

